

"...Lozan barışı Türk tarihinde bir dönüm noktasıdır. Türk milleti için siyasi bir zafer teşkil eden bu antlaşmanın Osmanlı Tarihinde benzeri yoktur. Milletimiz bununla haklı olarak iftihar edebilir ve Türk milletinin yüksek bir eseri olan bu antlaşmanın yüksek kıymetini takdir etmesi lazım gelen gençliğin bunu nazide yapmış antlaşmalarla kıyaslanması gerekir."

M. Kemal Atatürk

BU SAYIDA

Sina Akşin • Hikmet Uluğbay • Orhan Çekiç • Mustafa Gazalcı • Mahmut Adem
Hüseyin Özbek • Naci Beştepe • Selçuk Uçal • Lütfü Çakmakçı • Gönül Balkır

Adnan Saygun
ekiyle

Atatürkçü Düşünce Derneği "Düşün" Dergisi Yazım Kuralları:

Dergiye gönderilecek yazılar daha önce dergimizde veya başka bir yayın organında çıkmamış olmalı, başka bir yayın organında çıkmış fakat üzerinde değişiklik yapılmışsa bu belirtilmelidir. Yazım dili Türkçe olmalıdır. Çeviri ise mutlaka not düşülmelidir.

Başlık 12punto, cümle düzeyinde ilk harfi büyük harfle, koyu, içeriği iyi bir şekilde ifade edecek ve sola yanaşık yazılmalıdır. Makale kendi içinde anlamlı alt başlıklara ayrılabilir. Sayfa numaraları konmalıdır.

Yazı Word formatında 1,15 satır aralığında ana bölümlerinde 12 punto; dipnot, özet, kaynakça, tablo gibi bölümlerde ise 11 punto harf büyüklüğünde ve Times (New Roman) karakterinde yazılmalıdır.

Yazarın adı, yazının üst sağ tarafına; adı küçük soyadı büyük ve koyu yazılarak üzerine özel imle(*) konularak dipnotta yazarın mesleği, unvanı, kurumu (isterse e-posta adresi) yer almalıdır.

Gönderilen yazı yukarıda sıralanan kurallar dahilinde resim, tablo, karikatür v.b. öğelerle birlikte üç sayfayı geçmeyecek şekilde internet ortamında aşağıdaki adrese gönderilmelidir.

Dergiye gönderilen makaleler yayın ilkeleri doğrultusunda Yayın Kurulu tarafından ve/veya gerekli görüldüğünde Bilim Danışma Kurulu tarafından incelemeye alınır. Makale yayınlanmaya değer nitelikte değilse Yayın Kurulu yazara/ yazarlara iade kararı verme hakkında sahiptir. Ayrıca yazım kurallarına uymayan veya anlatım dili yetersiz olan makaleler üzerinde Yayın Kurulu tarafından düzeltmeler yapılabilir.

Yayınlanan yazıların yasal sorumluluğu yazar/lara aittir.

Gönderilen yazılara mümkün olduğunca kaynakça eklenmesine özen gösterilmelidir. Kaynaklar bölümünde yazı içinde yer alan tüm kaynaklar alfabetik olarak verilmelidir.

GYK Yayın Kurulu

Yazı ve Haberlerin Gönderileceği Adres: adddergi@add.org.tr

Değerli Okurlar

Yılda altı kez çıkardığımız "Düşün Dergisi" ve "Dergi Eki" için kargo ücreti olarak ödenen miktar Ödenen Yurt içi 40 TL yurt dışı 60 TL olarak belirlenmiştir.

Abonelik Bilgileri

Ad, Soyadı:

Posta Adresi:

e-İleti:

Telefon numarası:

Ücretin yatırılacağı banka hesabı:

T.C.İŞ Bankası Maltepe Şubesi.

Hesap No.102 6384

TR 28 0006 4000 0014 2121 0263 84

Lütfen dekont suretini yukarıdaki bilgilerle birlikte aşağıdaki adresler aracılığı ile bize gönderiniz.

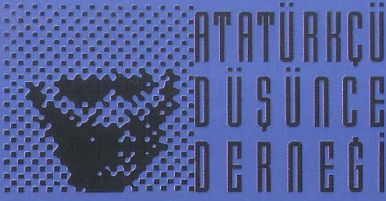
Posta adresi;

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkez

Gazi Mustafa Kemal Bulvarı No.102/8- Maltepe-Ankara

Not: Yatırılan paradan İŞ Bankası Şubelerince banka havale ücreti alınmayacaktır.

e- posta: addgenelmerkez@add.org.tr Adresine iletebilirsiniz.

Sahibi

Atatürkçü Düşünce Derneği
(İktisadi İşletmesi) Adına
İbrahim Tolga Akgün

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Durur Gök

Yayın Kurulu

Sina Akşin
Öner Tanık
Durur Gök
Lütfü Kırayoğlu
Feyziye Özberk
Aydın Esen
Hakan Akbulut
Güngör Berk

Yönetim Yeri

ADD Genel Merkezi
GMK Bulvarı 102/7-8
Maltepe / ANKARA

İletişim

addgenelmerkez@add.org.tr
0 312 232 43 44

Baskı

Yorum Basın Yayın Sanayi Ltd. Şti.
Başkent Organize Sanayi Bölgesi
Recep Tayyip Erdoğan Bulvarı No: 12
06909 Malıköy - Sincan / Ankara
t: 0 312 395 21 12 • f: 0 312 394 11 09
info@yorummatbaa.com
www.yorummatbaa.com

Basım Tarihi: Ekim 2016

İki ayda bir yayınlanır.
Yerel Süreli Yayın

İÇİNDEKİLER

Editörden	Durur GÖK	2
Genel Başkandan	Tansel ÇÖLAŞAN	3
Genel Merkezden Haberler		4
7 Ağustos 2016 Tarihli Genel Yönetim Kurulu Toplantısı Sonuç Bildirgesi		6
31 AĞUSTOS 2016 GENEL YÖNETİM KURULU TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ		8
Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Yönetim Kurulu Gaziantep Toplantısı Sonuç Bildirgesi		9
LOZAN BARIŞ ANTLAŞMASI; MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞI ZAFERİMİZİN TESCİLİ, TÜRKİYE CUMHURİYETİNİN TAPUSUDUR		10
ATATÜRK DÜŞÜNCE DERNEKLERİ DORTMUND TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ		11
Şubelerden Haberler		12
Türkiye'de Karşı Devrim	Sina AKŞİN	14
30 Ağustos'un Günümüzdeki Anlamı	Orhan ÇEKİÇ	15
Terör Mahkemeleri	Şahin MENGÜ	17
FETÖ ve Okulları Nasıl Oldu da...	Mustafa GAZALCI	18
Suriye Bataklık mı?	Naci BEŞTEPE	20
"Alçağı Eziniz"	Lütfü KIRAYOĞLU	22
Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da 5 Devlet Parçalanıp 14 Devlet mi Kurulacak?	Hikmet ULUĞBAY	23
SADAT VE "TERÖRE KARŞI İSLAM İTTİFAKI" HAKKINDA SORULAR	Selçuk UÇAL	28
Karanlık Gecelerin Bağnaz Yüzleri	Aydın TONKA	30
Aydınlanmanın Bedeli	Güngör BERK	31
Türkiye'yi Cahiller Yönetiyor	Mahmut ÂDEM	32
Kırkçı İsmail Ağa	Hüseyin ÖZBEK	34
Nasıl Bir Barış, Kiminle Barış	Gazi ÖMEROĞLU	36
MİLLETİN EFENDİSİ ÜRETEN KÖYLÜYÜ YOK EDEN TARIM ANLAYIŞI	M.Lütfü ÇAKMAKÇI	38
BİLİMİN MUM IŞIĞINDA / Araplaşmakta Geline Son Nokta... Türkiye Saati Mekke Saatine Uyduruldu!!!	Ali ERCAN	40
Postmodern Darbeler Kaosunda Kemalist Değerler	Z.Gönül BALKIR	41
Ya RTE Ulusçu Olursa?	Hakan CEBECİ	44
Şubelerimizden Haberler		46
ADD Yayınları		54

EDİTÖRDEN

Durur GÖK

Değerli yol arkadaşlarım,

Dergimizin bu sayısının çıktığı dönemi kapsayan Ağustos ve Eylül aylarında ülkemiz tarihini yakından ilgilendiren çok önemli olaylar yaşanmıştır. Bunları zaman zaman hatırlayıp Türkiye Cumhuriyetinin nasıl ve hangi zor şartlarla kurulduğunu geçmiş unutmadan gelecek kuşaklara aktarmak gerekmektedir.

Ağustos ayında;

*6 Ağustos 1915 tarihinde Mustafa Kemal komutasındaki Türk Kuvvetlerince Anafartalar'da müttefik cephedeki düşmanlar yenilgiye uğratarak Mustafa Kemal "Anafartalar Kahramanı" olarak anılmaya başlanılmıştır.

*Osmanlı imparatorluğunun yok oluş belgesi olan Sevr Antlaşması, 10 Ağustos 1920 'de itilaf devletler; Devletleri B.İmparatorluğu,Fransa, İtalya, Japonya, Ermenistan, Belçika, Yunanistan,HicazKralığı, Polonya, Portekiz, Romanya, Sırp, Hırvat ve Sloven Krallığı, Çekoslovakya ile mağlup Osmanlı İmparatorluğu arasında imzalandı.

Bu anlaşmayı imzalayan Osmanlı heyetindeki Eski Maarif Nazırı (Milli Eğitim Bakanı) Bağdatlı Mehmed Hadi Paşa, eski Şura-yı Devlet (Danıştay) reisi Rıza Tevfik Bey ve Bern Sefiri Reşat Halis Bey daha sonra TBMM tarafından vatan haini ilan edildi.

*Anadolu'nun düşman askerlerinden temizlenmesi için 16 Ağustos 1922 de başlatılan Büyük taarruz 30 Ağustos 1922 de Ulusumuzun milli mücadele sürecindeki en büyük zaferi ile sonuçlanmış ve ülkemiz toprakları düşmanlardan geri alınmıştır.

*23 Ağustos 1925 Atatürk giyim ve kuşam devrimini başlatmak üzere Kastamonu'da şapka giymiştir.

*9 Ağustos 1928 de Atatürk yeni Türk Alfabesini İstanbul'da halka tanıtarak harf devrimini başlatmıştır.

Eylül Ayında;

* 4 Eylül 1919 - 11 Eylül 1919 tarihleri arasında gerçekleşen ulusal nitelikte bir kongredir.

Sivas Kongresi'nde alınan kararlar, daha önce gerçekleştirilen Erzurum Kongresi kararlarını genişleterek tüm ulusu kapsar bir nitelik kazandırmış ve yeni bir Türk Devleti'nin kuruluşuna temel olmuştur; bu nedenle Sivas Kongresi'nin Türkiye Cumhuriyeti tarihindeki önemi büyüktür.

Sivas Kongresi'nde, Erzurum Kongresi'nde alınan vatanın bütünlüğü ve bağımsızlığıyla ilgili kararlar aynen kabul edilmiştir.

Kongre aynı zamanda Cumhuriyet Halk Partisi'nin ilk kurultayı olarak kabul edilmektedir.

*13 Eylül 1921 Sakarya Meydan Muharebesi, Ana-

dolu Türk tarihinin en önemli savaşlarından birisidir. Bu zafer Yunan ordularının Ankara'yı ele geçirme amaçlarını önlemiştir. Türklerin kaybetmesi halinde Sevr hızlı bir şekilde uygulamaya geçirilecekti.

* 9 Eylül 1922 tarihinde, 26 Ağustos'ta başlayan Büyük Taarruz harekâtı sonucu ordumuz Yunan işgali altındaki İzmir'e 9 Eylül 1922'de girerek son düşmandan yurdumuzdan atmıştır.

Özet olarak ay itibarıyla hatırlattığımız bu olaylar devletimizin oluşmasında yaşanmış bir daha yaşanmamasını arzuladığımız olaylardır.

Dergimizin bu sayısında;

15 Temmuz 2016 tarihinde yaşanan kalkışma sonrasında uygulanan Olağan Üstü Hal Kanunu uygulaması 2002 tarihinden başlamak üzere hükümetin Feto'cularla ilişkileri ve Fetoculardan boşalan yerlerin çeşitli tarikatlarca nasıl doldurulmaya çalışıldığı ile TSK lerinin ülke dışına çıkmasına ilişkin tezkerenin meclise getirilmesi çıkarılan kararnamelerin Anayasaya aykırı düzenlemeler getirdiği hususunda Genel Başkanımız Tansel Çölaşan çok önemli açıklamaları,

15 Temmuzdan sonra OHK nunu hükümlerine dayanılarak hükümetçe sağlık bakanlığına devredilen GATA'ya ait bir hastaneye adı konulan "Haydarpaşa Sultan Abdülhamid Eğitim ve Araştırma Hastanesi" İl Abdülhamit ile ilgili Bilim ve Danışma Kurulu başkanımız Sina Akşin "Karşı Devrimci é başlığı altında çok önemli bir yazısı,

Prof. Doç. Dr. Zehra Gönül Balkır'ın, Post Modern Darbeler konusunda Kemalist Değerler başlıklı yazısı,

İleri saat uygulamasının hangi amaçla yapıldığı hakkında Prof. Dr. Ali Ercan'ın yazısı,

ADD Bilim Kurulu Üyesi Mahmut Adem'in "Türkiye Cahiller Tarafından Yönetiliyor" başlıklı yazısı,

Naci Beştepe'nin "Suriye Bataklığı" başlıklı yazısı,

Hikmet Uluğbay'ın 2 bölümde yayımlanacak "Orta-doğu ve Kuzey Afrika'da 5 Devlet Parçalanıp 14 Devlet mi Kurulacak" başlıklı yazısı,

Sahin Mengü'nün "Terör Mahkemeleri" başlıklı yazısı,

Mustafa Gazalcı'nın "Feto Okulları Nasıl Oldu da Silahlı Örgüt haline dönüştü" başlıklı yazısı,

Yrd. Doç. Dr. Orhan Çekiç'in "30 Ağustos'un Günümüzdeki Anlamı" başlıklı yazısı,

Yer almıştır.

Bundan sonraki sayılarda da güncel konularda ve olayların değerlendirilerek geleceğe ışık tutacak yazılara yer verilmeye devam edilecektir.

Ancak dergimizin daha çok okunup dağıtımının yapılabilmesi için abone sayısının artırılması gerekmektedir. Bu yolla daha fazla kişiye ulaşmak mümkün olabilir. Şube başkanlarımızın dergi aboneliğinin çoğaltılması ve dergi maliyetinin azaltılması için reklam alınmasına yardımcı olacaklarına inanıyorum.

Saygılarımla.

GENEL BAŞKANDAN

Tansel ÇÖLAŞAN *

Sevgili dostlar merhaba,

BU GÜN SİZLERLE OHAL, TEZKERE, FIRAT KALKANI GİBİ KONULAR HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİMİ PAYLAŞMAK İSTİYORUM.

Türkiye 1946 da çok partili siyasi hayata geçmiş, ancak ülkeye demokrasi gelmemiş, o tarihten sonra Türkiye giderek kendi ulusal menfaatleri doğrultusunda içeriden değil, emperyalizmin kaskacında dışardan yönetilir hale gelmiş, "Sözde" demokrasi kahramanları siyasiler eliyle, kısır, popülist politikalarla bugün ki şeyhler, dervişler, müritler ülkesi olmaya doğru dolu dizgin yol almaya başlamıştır.

ABD Küreselleşmeyi yeni dünya düzeni olarak dayatırken, Ortadoğu'da BOP'un, Arap baharının ideolojik alt YAPISI hazırlanmış, bu çerçevede ülkelerde de TÜRK-İSLAM sentezi, İLİMLİ İSLAM, gide-rek siyasi İSLAM Cumhuriyet'in kurucu ideolojisi KE-MALİZMİN yerine konmaya çalışılmış, devletin tüm kurumları bu zihniyete teslim edilmiş, anayasal kurum MGK'un tehlikeyi işaret eden "28 Şubat" Kararları hükümete darbe sayılmış, halkın Cumhuriyet ve kurucusu ATATÜRK'le bağı kopartılmaya çalışılmıştır.

2002 sonrası AKP'nin iktidara getirilişi de BU ABD odaklı, AB destekli emperyal projeye, Büyük Ortadoğu Projesine, (ikinci İsrail—büyük Kürdistan'a) hizmet AMAÇLIDIR. Proje, bugün içeride Soros bağlantılı yeni "yetmez ama evet"çiler ve Yandaş BASIN ve PKK eliyle yürütülmektedir.

Türkiye'nin "dönüştürülmesi" Sürecinde Tabi ki ABD-CIA destekli FETO'cu yapı da yer almış, aynı MENZİL'in yolcusu oldukları için de ÖZELLİKLE 14 yıllık AKP HÜKÜMETLERİ tarafından korunup kollanmış "ne istedilerse verilmiş", Devletin tüm kurumlarını ele geçirmelerine göz yumulmuş ve BİRLİKTE ATATÜRK'ÜN Kurduğu tam BAĞIMSIZ, laik, demokratik Cumhuriyet ve ulusal-üniter devlet yapısının altı oyulmuştur.

Dershaneler üzerinden başlayan, MİT ve 17-25 Aralık'la devam eden, aralarındaki GÜÇ kavgası sonunda 15 Temmuz da, "GÖRÜNÜRDE" hükümete karşı bir darbe teşebbüsüne kadar varmıştır.

ZATEN CUMHURBAŞKANI, darbe teşebbüsünün ardından FETO'cuları "AYNI MENZİL'e" giden farklı yollardan biri olarak gördükleri için müsamaha gösterdiklerini, sinsi hesaplarını göremedikleri için Allah'tan ve milletten af dilemiş, FETO'cu siyasilerin de üzerine kararlılıkla gidileceğini söylemişti.

Demokrasiyi her tür Karşıt Güce karşı savunmak, ATATÜRK'ün Kurduğu Cumhuriyete sahip çıkmak hepimizin ilk görevidir. Bu nedenle FETO TERÖR ÖRGÜTÜ'nün her türlü ayağı temizlenmelidir.

Ama, Cumhurbaşkanı'nın "AYNI MENZİL" sözü (yani aynı hedef, aynı amaç) Sakın 2023'te, BİRLİKTE Cumhuriyet'in Altını oymak olmasın? Bu söz açıklanmaya muhtaçtır. CEVABI hala resmen verilmemiştir.

Ayrıca, bugünün "sorumuz" CUMHURBAŞKANI,

2002-2014 Yılları arasında kurulan tüm AKP hükümetlerinin başı, "sorumlu" başbakanıdır.

Bugün nasıl CUMHURBAŞKANI olarak, yok saydığı Anayasa'nın 104. maddesi uyarınca "Anayasanın uygulanmasını" gözetmekle görevli ise, 14 yıllık BAŞBAKANLIK Döneminde de Anayasa'nın 112. maddesi uyarınca Hükümet'in genel siyasetinin yürütülmesinden bakanlar kurulu ile birlikte Meclis'e karşı SORUMLUDUR. GEÇMİŞE DÖNÜK SİYASİ SORUMLULUĞU VARDIR.

Bu nedenle, geçmiş 14 yıllık AKP hükümetlerinin FETO'cu yapılanmanın tüm devleti bir ahtapot gibi sarmasındaki rolleri ve siyasi sorumluluklarının, Anayasanın 100. Maddesi Hüküm uyarınca ortaya çıkartılması ve sorumlulara yüce Divan yolu açılması, TBMM'nin önünde bir GÖREV olarak durmaktadır.

OHAL İLANI VE UYGULAMALARINA GELİNCE, OHAL Anayasal bir kurumdur. Şartları olduğu için İlanı yerindedir. Ama her Anayasal kurum gibi, GETİRİLİŞ AMACI, kapsamı, koşulları, süresi özenle korunarak uygulanması önemlidir.

OHAL geçici bir yönetim biçimidir. OHAL süresinde çıkartılan KHK'ler OHAL süresi ile sınırlı geçici nitelikte düzenlemeler getirebilir. Ayrıca Meclis açık-sa hemen, değilse içtüzük gereği Meclis'te onaylanmışsa hukuki metin olabilir.

KALICI nitelikteki düzenlemeler ise, Meclis'te yasa yoluyla çıkartılabilir.

AYRICA, OHAL SÜRESİNCE ÇIKARILAN KHK'ler ANCAK ANAYASAL KOŞULLARA UYGUNSA ANAYASA'nın 148. Maddesi koruyuculuğu altındadır.

AKSİ HALDE MECLİS'in onayı beklenmeksizin resmi gazetede ilanı üzerine SÜRESİNDE

İPTAL DAVASI AÇILMASI MÜMKÜNDÜR.

Hükümet 15 Temmuz sonrası Meclisi olağan tatil sokmuş, açıldıktan sonra da Meclisin onay yolunu işletmeye niyetli görünmemektedir. MECLİS DEVRE DIŞIDIR.

ANLAŞILAN O Kİ, CUMHURBAŞKANI BAŞKANLIK SİSTEMİ ADI ALTINDA

DAYATTIĞI, AMA MECLİSTEN GEÇİREMEDİĞİ ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİNİ BUGÜN FİİLEN HAYATA GEÇİRMİŞ BULUNMAKTA VE OHAL'İ DEVAMLILIKLA UZATARAK BİR YANDAN HIZLA CUMHURİYETİN KALAN SON KURUMLARINI DA YOK ETMEYİ, DİĞER YANDAN DA TÜM MUHALEFETİ SUSTURMAYI PLANLAMAKTADIR.

FETO'cu darbe teşebbüsü Cumhurbaşkanı'na BİR TAŞLA İKİ KUŞ VURMAK ŞANSINI VERMİŞTİR.

ÖTE YANDAN, OHAL UYGULAMALARI DAHA ŞİMDİDEN CADI AVINA DÖNÜŞMÜŞTÜR. FETO'cu yapılanmanın siyasi ayağına, kilit isimlerine DOKUNULMADAN, FETO kurumları ile ilgili oldukları iddiasıyla pek çok kişinin mağdur edildiği, FETO'cu şirketlere ya da bazı belediyelere kayyum atamalarının KHK'lerin amacını aştığı, özellikle gözaltı sürelerinin cezalan-

dırmaya dönüştüğü görülmektedir.

AMA BURADA ÖZELLİKLE TSK ÜZERİNDE OYNANAN OYUNA İŞARET ETMEK GEREKİYOR;

SİYASİ İKTİDAR'ın, OHAL'den yararlanarak, sivilleşme adı altında TSK'NİN YAPISINI Kökten değiştiren, emir-kumanda kademesini dağıtan, doğal kaynağını kurutan, gücünü kıran, tabir caizse ancak SEVR'İ DAYATANLARIN AMAÇLADIĞI ŞEKİLDE "ET-KİSİZ" kılan ve ancak yasa yolu ile yapılabilecek bir düzenlemeyi, MECLİSİ DEVRE DIŞI BIRAKIP "GEÇİCİ" NİTELİKTEKİ KHK İLE YAPMAYA KALKMASI öncelikle ANAYASAYA AYKIRIDIR, KABUL EDİLEMEZ.

Ayrıca ORTADOĞU'DA "KÜRT KORİDORU" AÇILMAK İSTENİRKEN TSK'nın gücünü sıfırlayacak bir düzenlemenin yürürlüğe sokulması vahimdir.

TSK'NİN YAPISINI TÜMÜYLE değiştiren bu YAPI, ASLINDA AB İLERLEME RAPORLARINDA, FETO'nun ABANT TOPLANTILARINDA, SOROS'cuların görüşlerinde TÜRK ORDUSUNA BİÇİLEN YAPIDIR. BOP'a hizmet AMAÇLIDIR.

AKP, FETO İLE MÜCADELE ADI ALTINDA ABD, AB ve SOROS'cuların İSTEKLERİNİ YERİNE GETİRMEKTEDİR. Bu karara en çok sevinen de herhalde HDP'dir. YANİ, AKP CEPHESİNDE DEĞİŞEN BİR ŞEY YOK.

ADD OLARAK BİZ, ANILAN KHK'nin yürürlüğe girmesi üzerine gazetelere ilan vererek MECLİSTE Kİ 110 milletvekilini İPTAL DAVASI AÇMALARINI İÇİN GÖREVE ÇAĞIRDIK.

NİTEKİM CHP, ANAYASAYA AYKIRI BU DÜZENLEMİNİN İPTALI İÇİN ANAYASA MAHKEMESİNE BAŞVURMUŞTUR.

AYM'den DOSYANIN ÖNCELİKLE İNCELENEREK TÜRK ORDUSUNUN SAYGINLIĞINI İADE ETMESİNİ İSTEMEK TÜRK MİLLETİNİN HAKKIDIR.

Türkiye'nin sınır güvenliği AÇISINDAN önemli bir konu olan FIRAT Kalkan'ı operasyonuna da değinmek istiyorum. OPERASYON KÜRT KORİDORUNU ÖNLEMEK ADINA zorunlu bir önlemdir. Ama yanında yer aldığımız ve yarın silahlarının namlularını kime çevirecekleri belli olmayan GURUPLARLA İŞ-BİRLİĞİNE GİRİYOR OLMAMIZ RİSKTİR.

AYRICA bu Harekatın fiziki hedefleri amaca uygun olarak sınırlandırılmalıdır. Güvenli bölge tesis etmek ve PYD/YPG'nin Fırat'ın batısına ilerleyişini durdurmak AMAÇLI bu Harekatın ABD tarafından Rakka'ya, Musul'a yönlendirilerek askerimizin Ortadoğu bataklığına çekilmesi tehlikesi de vardır. Tezkerenin süresi uzatılırken, TBMM bu tehlikeleri önceden görüp gerekli sınırlamaları yapmalı idi. Çünkü Suriye'nin Meşru yönetimiyle anlaşmadan Suriye'de sürececek varlığımız emperyalizmin asıl hedefi olan Türkiye'yi parçalamak siyasetinde kargaşa yaratmak için kullanılabilecektir.

Çözüm, Suriye'nin toprak bütünlüğünün sağlanmasında Meşru Esat Yönetimi'ne destek vermekten geçmektedir. Bu aynı zamanda Türkiye'nin bütünlüğüne ve iç Barış'a da hizmet edecektir.

ATATÜRK DEVRİMLERİNDEN UZAKLAŞMANIN AĞIR BEDELLERİNİ ÖDÜYÖRÜZ.

HOŞÇAKALIN.

* GENEL BAŞKAN

GENEL MERKEZDEN HABERLER

TANSEL ÇÖLAŞAN: AMERIKAN KORIDORU ENGELLENMELİ

Atatürk Düşünce Derneği Genel Başkanı Tansel Çölaşan Kilis'te konuştu. Gündeminde Fırat Kalkanı Harekâtı vardı. "Amerikan koridorunu mutlaka engellemeliyiz" diyen Çölaşan, Fırat Kalkanı'nda Suriye hükümetiyle anlaşılması gerektiğini de belirtti.

ADD GENEL BAŞKANI TANSEL ÇÖLAŞAN ROKETLERİN HEDEFİ OLAN KİLİS'İ ZİYARET ETTİ

Atatürk Düşünce Derneği (ADD) Genel Başkanı Tansel Çölaşan, Genel İdare Kurulu üyeleri ile birlikte roketlerin hedefi olan Kilis'e geldi.

Ayşecik Parkı'nda düzenlediği basın toplantısında, Kilis'e daha önce de çok geldiğini ifade eden Çölaşan, "Kilis bağlarıyla, gezilecek yerleriyle sınıra yakın olmasıyla, çok sık geldiğim, gezi için de geldiğim sonrasında da Atatürk Düşünce Derneği olarak arkadaşlarımla birlikte ziyaret ettiğim yerlerdendir. 300'ün üzerinde roket mermisine muhatap olmuş, hedef olmuş bir şehir, göç yapmak zorunda kalan bir şehir ama insan geri dönüyor, vatani toprağı, yine bir süre sonra aynı şey gündeme geliyor. Suriyelilerin sorunu, bunu anlatmayayım siz yaşıyorsunuz, bunun ekonomiye getirdiği, devletin yapması gereken görevler, bakımından baktığımızda mülteci sayılmıyorlar, sığınmacı sayılmıyorlar, hangi statüde olduğu belli olmayan yabancı kişiler, onların açısından baktığınızda zor durumdalar. Türkiye devleti bunları hangi statüye sokarak, yardım yapacak. Ya da Avrupa

Birliği'nden almış olduğu yardımlar, neresinde kalıyor. Kilis yerleşkesinde 100 bin nüfus var ama burada, 131 bin nüfus gözüken bir Suriyeli var. 500 bine yakın da Gaziantep'te var" dedi.

Suriye'de Kürt koridorunun açılması gerektiğini savunan Çölaşan, "Sınırını ve çerçevesini nereye kadar gideceğinin çok iyi hesaplanması gerekiyor.

Suriye yönetiminden anlaşmadan meşru yönetimden anlaşmadan sen orada uzun süre varlığını gösterirsen, yine bir sorun yapacaksın. Suriye bataklığına girip girmeyeceğimiz, hükümetin sağduyuyla alacağı kararlarla ve meclisinde teskere önüne geldiği zaman sınırları çizilen bir yetki vermesiyle ancak makul ölçüde gidebilir" diye konuştu.

30 AĞUSTOS'TA ANKARA'YI AYAĞA KALDIRDIK

Genel Merkezimizin geleneksel hale getirdiği 30 Ağustos Zafer Alayı Yürüyüşü bu yıl da büyük bir coşku ile gerçekleşti. Saat 18.30'da, Kızılay YKM önünden Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD) öncülüğünde başlayan meşaleli yürüyüş Ebedi Başkomutanımız Atatürk'ün huzurunda sona erdi. Binlerce yurttaşımızın katıldığı yürüyüşümüze Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği (ÇYDD), Birleşik Kamu-İş Konfederasyonu, TESUD ve Tüketici Hakları Derneği destek verdi. Yürüyüş sırasında Gazi Mustafa Kemal Bulvarı sık sık "Mustafa Kemal'in Askerleriyiz, Ne Mutlu Türküm Diyene, Fethullahçı Çete Dağıtılacak, Türkiye Laik-tir Laik Kalacak, Şehitler Ölmez Vatan Bölünmez" sloganları ile yankılandı. Genel Başkanımız Sayın Tansel Çölaşan, Anıtkabir girişinde yurttaşları selamladı.

7 AĞUSTOS 2016 TARİHLİ GENEL YÖNETİM KURULU TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ

Kimse kuşku duymasın... Türkiye ne Malezya, ne Suriye-Irak, ne de Afganistan olacaktır. Atatürk'ün kurduğu laik ve demokratik Türkiye Cumhuriyeti sonsuza kadar yaşayacaktır. Dâhili ve harici bedhahlar, hiçbir koşulda Atatürk'ün açtığı yolu "şeyhler, dervişler, müritler" diktatörlüğüne dönüştüremeyecektir.

Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD), yarıda bırakılmış ve yolundan sapıtılmış Kemalist Devrimi yeniden başlatmanın mücadelesini bütün kararlılığıyla sürdürecektir. Bu mücadele, ADD'nin yanında parlamento içindeki ve dışındaki siyasi partiler ile demokratik kitle örgütlerine de önemli görevler yüklemektedir.

Atatürk'te Uzlaşmak

CIA güdümlü 15 Temmuz Fethullahçı kalkışma sonrasında oluşan "uzlaşma ortamı", muhalefetin her koşulda AKP iktidarına desteği anlamına gelmemelidir. Uzlaşma ortamı, devletteki Fethullahçı yapılanmaya karşı güçbirliğiyle sınırlı da kalmalıdır.

Muhalefet güçleri, AKP iktidarının kutuplaşma ve gerginlik politikalarını sonlandırmaya zorlamalı, kalıcı gerçek uzlaşmanın laik ve demokratik Atatürk Cumhuriyeti değerleri etrafında olacağını özellikle vurgulamalıdır.

AKP iktidarının Fethullahçı kalkışmayı "Allah'ın lütfü" sayarak "darbe içinde darbe" fırsatına dönüştürmesi demokratik uzlaşmaya fırsatı yok eder.

15 Temmuz'dan sonraki üç haftada yaşananlar, CIA güdümlü Fethullahçı kalkışmanın "fiili başkanlık" sistemine geçişin bahanesi olarak istismar edildiği yolundaki kaygıları artırmaktadır. 15 Temmuz öncesinde bütün baskılara karşın Anayasa tuzağına düşürülemeyen halkımız, şimdi "Türk tipi" denilen anti-demokratik bir başkanlık diktasına Anayasa değişmeden boyun eğmeye zorlanmaktadır.

Olağanüstü

Hal Kararnameleri

Fethullahçı kalkışma sonrasında ilan edilen Olağanüstü Hal (OHAL) kapsamında çıkarılan Kanun Hükmündeki Kararnameler (KHK) bu zorlamanın doğrultusundadır. Yangından mal kaçırıcısına birbiri ardına yayınlanan KHK'ler ile alınan önlemler karşı karşıya bulunduğumuz irtica tehdidinin bertaraf edilmesinden çok Türk Silahlı Kuvvetleri'ni (TSK) hedef almışa benzemektedir. TSK, "emir komuta birliğini" bozularak öncelikle güçsüzleştirilmek, küresel aklın "böl-parçala-yönet" yöntemiyle de uzun vadede bütünüyle itibarsızlaştırılmak istenmektedir.

"TSK için "emir komuta birliği" ve güçlerin bütünlüğü en önemli savaş prensibidir. Bu prensibin ters yüz edilmesi Türkiye'nin bölgedeki caydırıcı gücünü zafiyete uğratacaktır. Bu da son derece vahim iç ve dış tehditleri beraberinde getirecektir

Yaşadığımız kriz bölgesinde güçlü bir TSK'nin Türkiye'nin en yaşamsal güvencesi olduğu tartışmasızdır. TSK'nin savaş gücünde zafiyete yol açacak her düzenleme, Türkiye'nin güçsüzleştirilmesi sonucunu doğuracaktır.

Fethullahçı kalkışmanın, özellikle dış bağlantıları bakımından öncelikli amacının TSK üzerinden Türkiye'nin güçsüzleştirilmesi olduğu göz ardı edilmemelidir.

CIA güdümlü kalkışma, hangi nedenle olursa olsun, "erken doğuma" zorlanarak, deyim yerindeyse başarısızlığa kurgulanmıştır. Fethullahçı örgütlenmenin TSK içindeki uzantıları da, bu ortamda satrançtaki "kaybedilmek üzere oynanan piyonları" andıran bir biçimde ortalıkta kalmıştır.

Bütün bu olaylara rastlantı denilip geçilemez. Küresel akıl, bulunduğumuz coğrafyada, Irak ve Libya'dan sonra Suriye üzerinden sınırlar yeniden çizilmeye çalışılır-

ken, ABD-İsrail ortak projesi Kürt koridoru bir zamanlar "kırmızıçiz-gimiz" olan Fırat'ın batısında hızla ilerlerken, Türkiye bu oyunun dışına itilmiştir.

Bu gelişme, CIA güdümlü kanlı Fethullahçı kalkışmanın TSK'ye vurduğu darbeyle doğrudan bağlantılıdır. Türkiye'nin bölgesindeki caydırıcı gücünün kırılması için 2003 yılında Kuzey Irak'ta Türk askerinin başına çuval geçirilmesiyle başlatılan oyunlar, Fethullahçı kalkışmayla zirve yapmıştır.

TSK'nin Siyasileşmesi

Yüksek Askeri Şura'nın (YAŞ) yapısını değiştiren KHK ise TSK'ni siyasileştirecek ve Türkiye'nin caydırıcı gücünü daha da zedeleyecektir. YAŞ bünyesinde askeri iradenin yerine hükümet iradesinin geçmesi TSK üzerinde demokratik kontrolü getirecek sivilleşme değildir.

Bu düzenleme, TSK'de "terfi tayin" kararlarının bundan böyle liyakat yerine "siyasi yakınlık" ölçüsüyle yapılacağını göstermektedir. Açık anlatımıyla, bu düzenlemeyle TSK'da Atatürk'ün 3 Mart 1924 gün ve 429 sayılı kanunla yaşama geçirdiği "Din ve askerin siyaset dışında kalmasının uygulanması" direktifinden sapılmış ve TSK bütünüyle siyasetin içine çekilmiş olacaktır.

AKP iktidarı TSK üzerindeki siyasi hesaplarını ivedilikle sonlandırmalıdır. TSK'nin kimi siyasi hesaplarla kışlaya hapsedilmesinin yarattığı zafiyet, pusudaki terör örgütlerinden PKK'ya can simidi olmuştur. Hakkâri, Mardin ve Ordu'da yaşadığımız acı olaylar, bir yanıyla TSK düşmanlığının yarattığı sonuçtur.

CIA güdümlü Fethullahçı kalkışma üzerinden TSK düşmanlığı üretmek tarihi bir yanılgıdır. Unutulmalıdır ki, TSK'nin ana gövdesinin kalkışmaya karşı durması, sokaktaki halk direnişinin en sağlam güvencesi olmuştur.

Ötesinde, TSK'de Fethullahçı yapılanmayla gereğince mücadele

edilememiş olmasının en önemli nedeni, TSK'nin kendi personelini dahi izleme, takip ve araştırma yetkisinin bulunmaması ve askeri teknik istihbarat kaynağı olan GES Komutanlığı'nın elinden alınmış olmasıdır.

Buna rağmen, yangından mal kaçırıcısına çıkarılan bu Anayasa'ya aykırı bu KHK'lerin 15 Temmuz sonrasında hazırlandığı düşünülemez. KHK'lerin özellikle TSK ile ilgili olanları, Fethullahçı yapıların yıllık Abant toplantılarının müdavimi Soros-TESEV muhibbi sözde liberal aymazların yıllardır dillerine pelesenk ettikleri "TSK'nin sivil kontrolü" projelerinin ve bunun AB ilerleme raporlarındaki yansımalarının çıktısıdır.

Anayasal Uygunluk

Devlet yapısını kalıcı olarak değiştiren, TSK'de "emir komuta birliğini" bozan OHAL KHK düzenlemeleriyle demokrasimizi güçlendirmemiz söz konusu değildir. Öncelikle, kalıcı yasa değişiklikleri içerdiği halde TBMM'nin "by-pass" edildiği KHK düzenlemelerinin demokratik işlevlikleri yoktur.

OHAL kapsamındaki KHK'ler ile devlet yapısını değiştirecek kalıcı düzenlemeler yapmak Anayasa'nın 121'inci maddesine aykırıdır. Anayasa, OHAL kapsamındaki KHK düzenlemeleri olağanüstün halin gerekli kıldığı konularla sınırlanmaktadır.

Günümüz koşullarında bu sınır, demokratik parlamenter rejime karşı düzenlenen Fethullahçı kalkışmayla bozulan kamu düzenini yeniden kurmaktır. Oysa OHAL kapsamında çıkarılan KHK'ler yoluyla devlet yapısını değiştiren ve TSK'nin "emir komuta birliğini" bozan kalıcı yasal düzenlemeler gerçekleştirilmiştir.

Anayasa'nın 148'inci. maddesi, OHAL kapsamındaki KHK düzenlemelerine karşı iptal davası açılmayacağını öngörmektedir. Ancak bu hüküm, Anayasa'ya uygun KHK düzenlemeleri için geçerlidir. Buna karşın, devlet yapısını değiştiren, yasalarda değişiklik yapan Anayasa'ya

aykırı düzenlemeler için iptal yolu açıktır. Nitekim Anayasa Mahkemesi 1991 yılında OHAL'in içermediği konuları düzenleyen iki KHK'yi iptal etmiştir.

Tehlikeyi Önlemek

CIA güdümlü Fethullahçı kalkışmanın ortaya koyduğu tehlikeleri önlemek için alınması gereken önlemler, Türkiye Cumhuriyeti'nin laik ve demokratik kurucu değerleri etrafında bütünleşmeyi gerektirmektedir. Başta TSK, adliye ve mülkiye olmak üzere devleti kuşatan Fethullahçı yapıdan kalıcı olarak arınmanın en etkili panzehiri bu değerler bütününe oluşturan Atatürkçü düşüncedir.

ADD'nin kurulduğu 1989 yılından buyana yaptığı tüm uyarılara karşın, Fethullahçı yapılanmanın neredeyse tüm iktidarların desteği alınarak devleti kuşatabilmiş olması, Atatürkçü düşünceden uzaklaşılması nedeniyledir.

Bu ortamda, Fethullahçı yapılanmadan sadece kurumları, okulları kapatılarak arınamaz. Sözde rakip cemaatlerle kurulacak her türlü dirsek teması ise arınmayı yeni bir tehdit kuşatmasına dönüştürür.

Çağdışı ve "Allah'ın verdiği canı ancak Allah alır" söylemleri dinsel bir temeli de olan yaşam hakkını hiçe sayan ölüm cezası demokrasinin güvencesi olamaz. Ölüm cezasını tartışmak, olmazsa ceza alacakların ölümü arzulayacakları bir şiddete maruz kalacaklarından söz etmek Fethullah Gülen'in iadesini zorlaştıracı bir tuzak olmaktan öteye gitmez.

"Fikri ve Vıcdanı Hür Nesiller"

Demokrasiye yönelik tehditlerin kalıcı olarak aşılabilmesi için öncelikli adım devletin bütün kurumları ile Fethullahçı yapıdan arındırılmasıdır. Ancak bu yeterli değildir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceğinin güvence altına alınması için son yıllarda alabildiğine çarpıtılmış olan laik ve demokratik Cumhuriyet-

çi Eğitim (Tevhidi Tedrisat) düzenine hiç zaman yitirmeden yeniden dönülmesi kaçınılmazdır.

Fethullahçıların, TSK'de generalinden, emniyette amirinden, üniversitede profesörüne, adliyede hakimi ve savcısından, mülkiyede vali ve kaymakamına kadar taraftar bulabilmesi tesadüf değildir. Bu, bağımsız düşünmek ve davranmak yerine birilerine bağlanarak düşünmeyi ve davranmayı esas alan son yılların gözde eğitim dayatmasının suladığı bataklığın sonucudur.

Cumhuriyetin (Tevhidi Tedrisat Sistemi) dini tevillerle esir alınabilen beyinlerin özgürleştirilmesini sağlayacaktır. "Dindar ve kindar nesiller" yetiştirme hevesleri sonlandırılıp Atatürk'ün hayalindeki "fikri ve vıcdanı hür nesillere" odaklanmamızın yolunu açacaktır.

Atatürkçü "Tevhidi Tedrisat" düzeninde "dini değerleri ön plana çıkaranlar" kimseyi kolayca kandıramayacaktır.

Atatürkçü Düşünce

Atatürkçü Düşünce konjonktür gerektirdiğinde geçici olarak sığılacak bir liman değildir. Atatürkçü Düşünce Türkiye'nin demokratik geleceğinin, günümüz dünyasının da barış umudunun güvencesidir.

Batı dünyası artık bu gerçeği görebilmektedir. Özellikle ABD, Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) ile Türkiye'nin laik ve demokratik Cumhuriyet düzenini "ılımlı" denilen daha İslamcı yapıyla değiştirmeye dönük neo-con fantezilerini tarihin çöp sepetine atmalıdır. Bu doğrultuda, ABD iflas eden Fethullahçı yatırımları da bir başkasıyla yedeklemeye kalkışmamalıdır.

CIA güdümlü 15 Temmuz Fethullahçı kalkışma, en değerli ortak paydamızın laik ve demokratik Atatürkçü Düşünce olduğunu ortaya koymuştur. Hem Türkiye'de hem dünyada yolunu bulmakta zorluk çekenler için Atatürkçü Düşünce'nin ışığı önümüzde kutup yıldızı gibi takip edilmeyi beklemektedir.

31 AĞUSTOS 2016 GENEL YÖNETİM KURULU TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ

Atatürk Devrimini yeniden başlatacağız.

Milli Bayramları yaşatacağız.

- KHK'ler keyfi uygulanamaz ve kanunsuz yaklaşımlara konu olamaz.

- FETÖ darbesinin siyasi ayağı üzerindeki sır perdesi kaldırılmıdır.

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Yönetim Kurulu 31 Ağustos 2016 tarihinde Ankara'da Genel Merkez'de toplanmıştır.

Genel Yönetim Kurulu toplantı 30 Ağustos Zafer Bayramı kutlamalarımız sonrası gerçekleşmiştir. 30 Ağustos'ta Atatürkçü Düşünce Derneği'nin ülke çapında 100'ü aşkın merkezde başarı ile gerçekleştirdiği etkinlikler, yürüyüşler ve fener alayları; toplantımızın ilk gündemini oluşturmuştur.

Atatürkçü Düşünce Derneği'nin geleneksel olarak her yıl Milli Bayramlarda Demokratik Kitle Örgütleri, Meslek Kuruluşları ve Siyasi Partilerle birlikte düzenlediği etkinliklere, yürüyüşlere ve fener alaylarına, önümüzdeki yıllarda da devam edileceği kararlılığı Genel Yönetim Kurulu'nda bir kez daha vurgulanmıştır.

Bizler laik ve demokratik Türkiye Cumhuriyeti'nin ilelebet payidar olacağını, yolundan saptırılıp yarıda bırakılmış Atatürk Devrimlerini yeniden başlatacağımızı, Milli Bayramlarımızdaki tüm etkinliklerde ve meydanlarda dile getirmeye devam edeceğiz.

30 Ağustos Zafer Bayramı öncesinde Emniyet'te türban yasağının kaldırılmasını hayretle karşıladığımızı özellikle belirtmek isteriz. Adaletin dağıtıldığı ve tarafsızlık müessesesinin hakim olması gereken kamu görevlerinde siyasi simge niteliği taşıyan türban uygulamasının şerbest bırakılmasını, siyasi iradenin adım adım gizli gündeme ulaşma yönünde çabası olarak görmekteyiz.

Başarısız FETÖ darbesi sonrasında gündeme gelen OHAL uygulamaları ve KHK'ler konularında siyasi iradeyi değişik vesilelerle uyardık. Uygulamalarda ve yaklaşımlarda hukukun üstünlüğü prensibinden vazgeçilmemesi gerektiğini her vesileyle dile getirmiştik. Üzülerek belirtmek isteriz ki, 15 Temmuz'dan sonra uygulamaya konulan OHAL çerçevesinde birçok keyfi uygulama ve hukuk dışı yaklaşımlar sergilenmiştir. Suçluların kesinlikle cezalandırılmasından yanayız, ancak "yaşın yanında kurunun da yanması" kesinlikle önlenmelidir. KHK'ler kesinlikle keyfi uygulamalara ve kanunsuz yaklaşımlara alet edilmemelidir.

Başarısız FETÖ darbesinin siyasi ayağı konusunda sır perdesi hala devam etmektedir. Bu darbenin geçmişe yönelik soruşturulması mutlaka TBMM'nde gerçekleştirilmelidir. Oluşturulacak Araştırma Komisyonları etkin şekilde görev yapmalıdırlar. Siyasi sorumlulukları tespit edilenlerin Yüce Divan'da yargılanmaları gerekmektedir.

Devletin en üst kurumlarından ihbar mekanizması adı altında insanların mağdur olmasına neden olabilecek yaklaşımlar dile getirilmektedir. Hukukta ihbar müessesesi yoktur. Bu tür uygulamalar adeta "cadı avı"na dönüştürülmektedir. FETÖ üyelerinin soruşturulması sırasında işin farklı yönleri çekilebileceği ihbar müessesesinin dillendirilmesi bir hukuk devletine yakışmamaktadır. Bu itibarla FETÖ yandaşlarının da durumlarını kurtarmak için başvurdukları ihbar müesseselerine itibar edilmemesi, hukuki ve somut kanıtlarla insanların soruşturulması büyük önem arz etmektedir.

15 Temmuz darbesi sonrasında Ordu'da yeniden yapılanma girişimlerinin Türk Ordusu'nu güçsüzleştirmeye yönelik bir adım olduğunu çeşitli vesilelerle dile getirdik. FETÖ mensuplarının bulunduğu gerekçeyle Askeri Okulları'n kapatılması

kabul edilemez. Bu mantıkla İmam Hatip Okulları'nın 4'de 3'ünün FETÖ yandaşı olduğu yönündeki en üst düzeyden yapılan açıklamalar dikkate alındığında, İmam Hatip Okulları'nın da ivedilikle kapatılması gerekmez mi?

Bir taraftan Ordu Kurumları'nı yeniden yapılandırılma adı altında güçsüzleştirildiğini gözlemlerken, öte yandan askeri hastanelerin Sağlık Bakanlığı'na devredilmesini büyük bir hata olarak değerlendireyoruz. Bu askeri hastaneler yıllardır terörle mücadele eden askerlerimizin sağlıklarına kavuştuğu, terör gazisi askerlerimizin yaşama döndürüldüğü özel hastaneler konumunda idi. Kırk yıldır gazilerimize hizmet vererek bu alanda uzmanlaşan kurumun sıradan bir sağlık kurumuna dönüştürülmesi kabullenilemez. Üstelik sıradan bir sağlık kurumuna dönüştürülen bu hastanelerin birine Abdülhamit isminin verilmesi de düşündürücüdür.

Üzülerek belirtmek isteriz ki, "YENİKAPI" adı verilen yaklaşımın gün geçtikçe amacından uzaklaştığını ve mevcut siyasi iradenin amaçlarına ulaşmada bu süreci kullandığını gözlemliyoruz. Bu gidişat için muhalefetteki tüm siyasi partileri, demokratik kitle örgütlerini, meslek kuruluşlarını ve halkımızı uyanık olmaya davet ediyoruz. Mevcut siyasi iradenin uygulaya geldiği yanlış Suriye politikası ülkemizi hangi noktalara getirdiği ortadadır. Son Cerablus müdahalesi Türkiye'nin terörizm ile mücadelede çerçevesinde atmak zorunda olduğu bir adımdı. Yalnız bundan sonraki aşamalarda mevcut siyasi iradenin yaptığı yanlışlıklar göz önünde bulundurularak, dış politikamızın başta TBMM olmak üzere tüm ilgili çevrelerce değerlendirilerek hayata getirilmesi elzemdir. Böyle bir dönemde TBMM'nin tatile girmesi kabul edilemez.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL YÖNETİM KURULU

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL YÖNETİM KURULU GAZİANTEP TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ

Türkiye Cumhuriyeti, kurulduğu günle birlikte bölgesinde bir istikrar ve demokrasi vahası olarak öne çıkmıştır. Birinci Dünya Savaşı yıllarında sınırları çizilen komşularımızın bağımsızlıklarını kazanmalarının ardından, karşılaşılan her olayda ağırlığı kabul edilen, sözün geçen bir aktör olmuştur. Dünya genelinde de, bölgesinden aldığı güçle saygınlık kazanmıştır.

Türkiye'mizi 2002 yılından buyana yönetenlerin, yeni Osmanlıcılık ihtirasıyla çıktıkları yolda kendi dünyalarının dinsel hayallerini yansıtan "stratejik derinlik" adını taktıkları sözde aktif dış politika, daha başlangıçta belli olduğu gibi, tam bir çıkmaza girmiştir. Bu sürecin politika yanlışlıkları sınır güvenliğimizi tehlikeye düşürürken, aynı zamanda bir dizi sosyal ve ekonomik sorunun nedeni olmuştur.

Ötesinde, uluslararası arena da ülkemizin imaj ve itibarı da alabildiğine zedelenmiştir.

Emperyalist güçlerin çıkarlarına hizmet eden ve bu doğrultuda Suriye meşru yönetimini düşman ilan eden bu politikalar sonucunda;

* En büyük dış ticaret ortaklarımızdan olan Irak parçalanmanın eşiğine gelmiş,

* Ortak Bakanlar Kurulu toplantısı yaparak vizeyi kaldırdığımız Suriye bir katliam ülkesine dönüşmüş,

* Suriye'nin yanı sıra Mısır ve Libya ile de diplomatik ilişkilerimiz askıya alınmış,

* PKK'nın güçlenmesi yanında güney sınırimızda PYD ve IŞİD başta olmak üzere pek çok terörist örgütün de palazlanmasına zemin hazırlamış, sınırlarımızda kendi güvenliğimiz açısından kontrolümüz kaybedilmiş,

* Gaziantep başta olmak üzere,

re, bu ülkelerle canlı ekonomik ilişkiler içinde olan Güneydoğu illerimiz bu avantajlarını kaybettikleri gibi ülkemizi transit geçiş yeri olarak kullanan teröristlerin ve ülkemize sığınan 3 milyon Suriyelinin sebep olduğu sosyal ve ekonomik sıkıntılara göğüs germek zorunda bırakılmışlardır.

Oyun açık oynanmaktadır. Artist olma hayaliyle aldatılanların durumuna düşen bu iktidar, ülkesini seven bilinçli vatandaşlarının sesine kulak vermeli ve karşı karşıya geldiğimiz acı gerçekleri doğru değerlendirmelidir. Ancak, 15 Temmuz'dan sonra söylenenler ile yapılanların çelişkileri bu yönde fazla umutlu olamayacağımızı göstermektedir.

Bu anlayışın sonu maalesef başka acı olaylara doğru gidecektir.

Yanlış politikalar sebebiyle kaybedilen ve ülkemiz için hayati önemi haiz stratejik alan hâkimiyetinin yeniden tesis edilebilmesi ve ülke sınırlarımızın güvenliği için yapılmak zorunda kalınan "Fırat Kalkanı" harekâtının başarılı olması bugüne kadar yapılan hataların tekrar edilmemesine bağlıdır. Bu bağlamda, Suriye'nin toprak bütünlüğünün tam kararlılıkla sahiplenilmesi özellikle önemlidir.

Çok zaman kaybedildi ancak henüz daha geri dönülmez noktada değiliz. Ülkemizi ve bölgemizi emperyalist planların uygulama alanı olmaktan çıkarıp bir barış, refah ve mutluluk diyarı yapmak öncelikle Türkiye'mizin bilinçli ve kararlı bir politika uygulamasıyla mümkündür.

Çözüm, denenmiş ve geçerliliği kanıtlanmış olan Cumhuriyetimizin kurucu değerlerinin yeniden çağdaş bir anlayışla yorumlanması ve uygulanmasında yatmaktadır. Atatürk'ün laik ve demokratik cumhuriyet

devriminin ilkeleri, dünden bugüne, bugünden de yarına ışık tutmaktadır.

Bunun yanında, iktidarın kanatları altında palazlanan Paralel Devlet Yapılanmasının (PDY) başarısız darbe girişiminden dolayı yürürlüğe konulan OHAL kapsamındaki KHK'lar, hükümeti yönlendiren iradenin özlemine çektiği "tek adam" yönetimine uygun ortam hazırlama fırsatı olarak kullanıldığı görünümünü vermektedir. Anayasanın belirlediği sınırları aşan kalıcı hükümler taşıyan bu KHK'ların OHAL şartları ile ilgisi olmayan devlet kurumlarının yapısını temelden değiştirme aracı olarak kullanılmaya çalışıldığı görülmektedir. Başlangıçta 3 aydan daha kısa olacağı söylenen OHAL uygulamasının 3 ay daha ve gerekirse daha da uzamasından söz edilmeye başlanması da müesses nizama yönelik bir "tağyir, tebdil ve ilga" sürecine mi girildiği endişesini doğurmaktadır. Bu KHK'ların Anayasaya aykırı düzenlemeler içeren ilgili maddelerinin iptali için derhal Anayasa Mahkemesine taşınması hukuk devletinin gereğidir.

Bir başka husus da çok genişletilmiş kayyum atamaları ve el koyma işlemleridir. Çok geniş işten el çektiler ve gözaltına alma işlemlerinin bizzat Cumhurbaşkanı tarafından "at izi it izine karıştı" denilerek yanlış ve haksız uygulamalara neden olabileceği ifade edilmiştir. Kayyum atamaları ve el konulan şirketler ile ilgili işlemlerde telefisi imkânsız mağduriyetlerden kaçınılması için gerekli titizliğin gösterilmesi hukuk devletinin kaçınılmaz bir gereği olup, kamu vicdanını da rahatlatacaktır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL YÖNETİM KURULU

LOZAN BARIŞ ANTLAŞMASI; MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞI ZAFERİMİZİN TESCİLİ, TÜRKİYE CUMHURİYETİNİN TAPUSUDUR

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip ERDOĞAN, 29 Eylül 2016 tarihinde, muhtarlar toplantısında, 24 Temmuz 1923'te imzalanan Lozan Barış Antlaşması için; **"Birileri bize Lozan'ı zafer diye yutturmaya çalıştılar. Şöyle bağırarsan sesinin duyulacağı adaları biz Lozan'la verdik"** dedi. Sözü edilen "birileri" ile Ebedi Başkomutanımız, Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK ve Lozan görüşmelerindeki baş delegemiz İsmet İNÖNÜ'nün kastedildiği anlaşılmaktadır. Bu yaklaşımı şiddetle kınıyoruz.

Aynı Cumhurbaşkanı, 24 Temmuz 2016 tarihinde Lozan Barış Antlaşması'nın imzalanmasının 93. yıl dönümü nedeniyle yayımladığı mesajda ise;

"Bugün, Cumhuriyetimizin kurucu belgesi olan Lozan Barış Antlaşması'nın imzalanmasının 93. yıldönümüdür.

Aziz milletimizin inanç, cesaret ve fedakârlıkla elde ettiği zafer, Lozan Antlaşması ile diplomasi ve uluslararası hukuk alanına taşınarak tescil edilmiştir.

Bu antlaşma, yeni kurulan devletimizi zenginleştirir."

Sözleriyle, Lozan'ı;

- **Türkiye Cumhuriyetinin kurucu belgesi,**

- **Kurtuluş Savaşı Zaferinin uluslararası hukukta tescili ve devletimizin tapusu,**

olarak nitelendirirken, başta Gazi Mustafa Kemal olmak üzere, antlaşma-

nın mimarı olan tüm devlet adamlarımızı rahmetle andığını belirtmiştir.

Hangi söylenene inanalım?

Bize göre, Cumhurbaşkanınca, 24 Temmuz 2016'da, henüz 15 Temmuz FETÖ darbe girişiminin sıcaklığı sürerken sığınılan milli birlik ve beraberlik söylemine, 29 Eylül 2016'da artık gereksinim kalmadığı kararı verilmiş görünmektedir.

Görünen bu çelişkinin dışında, dikkat çeken bir diğer konu ise, Lozan Barış Antlaşmasına ilişkin 29 Eylül 2016 günü yaptığı konuşmadaki bilgilerin tamamen yanıltıcı olduğudur.

Şöyle ki;

1830 tarihine kadar Osmanlı İmparatorluğu'nun egemenliği altında kalan Ege adaları, Yunanistan'ın bağımsızlığını elde etmesiyle beraber Türk egemenliğinden çıkmaya başlamıştır. Trablusgarp Savaşı esnasında İtalya'nın Menteşe Adalarını ve Balkan Savaşları sırasında da Yunanistan'ın belli başlı diğer adaları işgal etmesi ve bu işgallerin I. Dünya Savaşı boyunca devam etmesiyle Ege adaları üzerindeki Türk egemenliği fiilen sona ermiştir.

Osmanlı hükümetinin imzaladığı Sevr Antlaşması ile Ege adaları da dâhil olmak üzere diğer yerler işgal devletleri tarafından paylaşılmış ancak ATA-TÜRK'ün önderliğinde verilen kurtuluş mücadelesiyle, bu antlaşma, Türk Milleti tarafından tarihin çöplüğüne atılmıştır.

Ege Adaları; Osmanlı hükümetleri

döneminde, 1830'dan itibaren Birinci Dünya Savaşı öncesi ve süresince tamamen kaybedilmiştir.

Genç Türkiye Cumhuriyeti Devleti ise Lozan Barış Antlaşmasıyla; Gökçeada, Bozcaada, Tavşan Adaları ve Anadolu sahillerine üç milden az uzaklıkta bulunan adalar ile haklarından feragat etmediği ada, adacık ve kayalıklar üzerindeki Türk egemenliğini kazandırmıştır.

Bugün siyasi iktidara düşen görev, Ege'deki hak ve menfaatlerimizin korunmasıdır.

Bu çerçevede, Yunanistan'ın antlaşmalara rağmen gayri askerî statüdeki adaları silahlandırması ve egemenliği antlaşmalarla kendisine devredilmeyen ada, adacık ve kayalıkların kendisine ait olduğunu öne sürmesi ve bunu bayrak dikme, deniz feneri inşası ve resmi ziyaretler gibi uygulamalarla meşrulaştırma girişimlerine etkin bir şekilde karşılık verilmelidir.

Oysa Yunanistan tüm bu işleri yaparken, siyasi iktidarın ses çıkarmadan izleyici olduğunu gözlemlemekteyiz.

BUGÜN YAPILMASI GEREKEN, LOZAN BARIŞ ANTLAŞMASI VE KAHRAMANLARINI İTİBARSIZLAŞTIRMAK DEĞİL, ANTLAŞMADAKİ KAZANIMLARIMIZI KAYBETMEMEKTİR.

**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
GENEL MERKEZİ**

ATATÜRK DÜŞÜNCE DERNEKLERİ DORTMUND TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ

* Yurtiçindeki ve Yurtdışındaki tüm Atatürkçüler kucaklaşıyor.

* "Atatürkçü Düşünce Dernekleri" nin " DORTMUND RUHU" " Atatürkçü Düşünce Dünya Platformu"nu oluşturdu.

* "DORTMUND RUHU" tüm Dünya'daki Atatürkçülerin Birlik, Beraberlik ve Dayanışmalarına yönelik bir kıvılcım oldu.

* "Atatürkçü Düşünce Dünya Platformu" bu kıvılcımı güneş yapmak için yola çıktı.

Atatürk Düşünce Derneği ve Almanya, İngiltere, ABD, İsveç, Avusturya, Hollanda'dan 21 "Atatürkçü Düşünce Derneği" 18 Eylül 2016 tarihinde Dortmund'da bir araya geldiler. Dortmund'da bir araya gelen dernekler; Türkiye Cumhuriyeti kurucu değerlerine bağlılıklarını dile getirerek, laik ve demokratik Türkiye Cumhuriyeti'nin ilelebet payidar olacağına yönelik inançlarını teyit ettiler.

Ülkemizin içinde bulunduğu hassas dönemde tüm Dünya'daki Atatürkçülere büyük sorumluluk düştüğü noktasından hareketle, toplantıya katılan

dernekler, aralarındaki işbirliği, dayanışma ve koordinasyonu arttırmak ve güç birliği yapmak amacıyla " ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DÜNYA PLATFORMU" nu kurdular.

Toplantıya katılıp platformun kurucu üyesi olan derneklerin isimleri aşağıya çıkarılmıştır.

Atatürkçü Düşünce Derneği, İngiltere ADD, Amerika Atatürk Derneği, Avusturya ADD, İsveç ADD, Hollanda ADD, Dortmund ADD, Berlin- Brandenburg ADD, Hessen ADD, Frankfurt ADD, Bielefeld ADD, Köln ADD, Nürnberg ADD, Aachen ADD, Osnabrück ADD, Siegen ADD, Worm ADD, Atatürkçü Yaşam Derneği Lüdenscheld, Avusturya Voralberg ADD, Mannheim ADD, Marburg ADD, Limburg ADD

Toplantıya katılmayan ancak toplantı öncesinde toplantıda oluşacak bir işbirliği ve dayanışma oluşumuna katılacaklarını beyan eden Fransa, İsviçre, Belçika ve Makedonya'dan " Atatürkçü Düşünce Dernekleri" ile platform üyesi dernek

sayısı platformun kuruluşu itibarı ile 11 ülkeden 29 derneğe ulaşmıştır.

" **ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DÜNYA PLATFORMU**" Atatürk düşüncesini benimseyen, laik, demokratik ve hukukun üstünlüğünü savunan tüm dünyadaki " Atatürkçü Düşünce Dernekleri" nin katılımına açıktır.

"**ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DÜNYA PLATFORMU**" ortak etkinlikler ve faaliyetler gerçekleştirmek amacıyla çok yönlü çalışmalar yapacak, tüm dünya'daki " Atatürkçü Düşünce Dernekleri" nin ortak çalışma ve faaliyetlerini koordine edecektir.

" **ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DÜNYA PLATFORMU**" sözcülüğüne bir yıl süre ile Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Hakan Akbulut seçilmiştir. Platformun sekreteryasını bir yıl süre ile Atatürkçü Düşünce Derneği yürütecektir.

" **ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DÜNYA PLATFORMU**" üyesi dernekler Ocak 2017'de tekrar bir araya gelme kararı vermişlerdir.

İZMİR BOLVADİN ŞUBEMİZİ AÇTIK

Haziran ayında yapılan 14. Olağan Genel Kurulda alınan karar gereği; Bolvadin'de şubemizin açılışını yaptık. Açılışa Genel Sekreterimiz Öner Tanık, GYK Üyemiz Muzaffer Eryılmaz, CHP Milletvekili Burcu Köksal, Afyonkarahisar şube başkanı Veli Cengiz, CHP ve MHP'nin il, ilçe başkanları ile çok sayıda vatandaşımız katıldı.

Cumhuriyet düşmanlarınca alçakça düzenlenen saldırı sonucu aramızdan ayrılan devrim şehidimiz Prof. Dr. Bahriye Üçok adını taşıyan caddede bulunan anıtı önünde anıldı. Anma törenine ADD Genel Başkan Yardımcısı Uluç GÜRKAN, ADD Genel Sekreteri Öner TANIK, GYK üyemiz Gazi Ömeroğlu, gençlik kollarımız ile Cumhuriyet Kadınları Derneği Genel Sekreteri Şen YAZGAN ve CKD üyeleri de katıldı. ADD Genel Sekreteri Öner TANIK yaptığı konuşmada aydınları unutmaya-

caklarını vurguladı, "Mücadelemiz devam edecek" dedi.

ADD Çayyolu Gençlik Kolları Başkanı Nurhan AYIKOL, yaptığı konuşmada Türk milleti ve Atatürk gençliği Bursa Nutkundan, Gençliğe Hitabeden aldığı görev ve Nutuk'tan çıkardığı dersler ile Kemalist Devrim'in rotası olan laikliği savunma ve koruma kararlılığını ne pahasına olursa olsun sürdürecektir. Ve onlar, iyi bilmeliler ki, tarihsel – toplumsal belleğimizin bir kenarında silinmeyecek biçimde yazılıdır-

lar. Emperyalizmin ve tetikçilerinin, gerici ve bölücü odakların karşısında tam bağımsız demokratik Türkiye mücadelemize devam ediyoruz. Bu mücadelede Bahriye Üçok gibi kararlı ve cesur olanlara ne mutlu! Ne mutlu Türkiye laikdir laik kalacak diyebilenlere, dedi.

Cumhuriyet Kadınları Derneği Genel Sekreteri Şen Yazgan da Üçok'un devrettiği bayrağı bırakmayacaklarını söyledi.

Açıklamaların ardından Bahriye Üçok'un heykeline karanfiller bırakıldı.

VEFATININ 5. YILINDA ESKİ GENEL BAŞKANLARIMIZDAN SUPHİ GÜRSOYTRAK MEZARI BAŞINDA ANILDI

Önceki Genel Başkanlarımızdan Suphi Gürsoytrak önce mezarı başında, ardından Genel Merkezde düzenlenen bir toplantı ile anıldı. Anma etkinliklerine Gürsoytrak ailesi adına oğlu Bozkurt Gürsoytrak, Genel Başkan Yardımcımız Uluç Gürkan, Genel Sekreterimiz Öner Tanık, GYK üyelerimiz Durur Gök, Gazi Ömeroğlu, Safa Yenice ve üyelerimiz katıldılar.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GENEL MERKEZİ ADINA GENEL YÖNETİM KURULU ÜYESİ VE DERNEĞİN HUKUK MÜŞAVİRİ AV. KUTLAY ALPUĞAN TARAFINDAN AÇILAN DAVA SONUCUNDA;

ATATÜRK ANITINA ÇELENK KOYMA HAKKINI KISITLAYAN YÖNETMELİK MADDESİ İPTAL EDİLDİ.

Danıştay 10.Dairesi Oy Çokluğu ile verdiği kararda;Ulusal ve Resmi Bayramlar ile Mahalli Kurtuluş Günleri, Atatürk Günleri ve Tarihi Günlerde Yapılacak Tören ve Kutlamalar Yönetmeliğinin 2.maddesinin 6.fıkrasını, "Çelenk koyma hakkının düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti kapsamında bir hak olarak değerlendirerek hukuka aykırı

bularak oy çokluğu ile iptal etti. Aynı davada Danıştay 10.Dairesi Yönetmeliğin diğer maddelerine ilişkin iptal istemini ise oy çokluğu ile reddetti. Atatürkçü Düşünce Derneği ilgili yönetmeliğin tümünün iptal edilmesi gerektiği gerekçesi ile reddedilen hükümlere ilişkin olarak İdare Dava Daireleri Kurulu nezdinde Temyiz edileceğini bildirdi.

TÜRKİYE'DEKİ KARŞIDEVRİM

Prof. Dr. SİNA AKŞİN

Abdülhamid'in gündeme gelmesi karşıdevrim birikiminin bizde ne ölçüde çoğaldığının bir göstergesidir. Türkiye Cumhuriyeti tarihinde, Atatürk devrimi dönemi, çok partili sistemin gelmesi ile (1946) son buldu denilebilir. Çünkü devrimin partisi olan CHP, 1946 genel seçimlerini kazandıysa da 1950 seçimlerini kaybetti ve bugüne değin bir daha hiç seçim kazanamadı. Birkaç seçimde birinci parti oldu ve karma hükümetler kurdu ama Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde çoğunluk hep karşıdevrimci oldu.

KARŞIDEVRİMİN ATATÜRK KARŞITLIĞI

Cumhuriyet tarihimizin karşıdevrim dönemini başlatan adımlar Halkevleri'nin (1951), Köy Enstitüleri'nin (1954) kapatılması, İmam Hatip Okulları'nın açılması, öğretmenliğin ikinci sınıf meslek düzeyine indirilmesi olmuştur. 1950'den bu yana 66 yıldır karşıdevrimci birikim çoğalıyor. (Buna karşılık Atatürkçü birikim de çoğalıyor.) İlk on yıllarda karşıdevrimin anlaşılmaması onu maskeleyen için tören Atatürkçülüğü uygulandı, Cumhuriyetin yıl dönümleri hararetle kutlandı. Fakat özellikle AKP'nin iktidar olması ile tören Atatürkçülüğü son buldu. Atatürk'e rahatça dil uzatılmaya başlandı. Cumhuriyet'in yıl dönümlerinin kutlanmasına kısıtlamalar hatta yasaklar getirildi. Derken ordu-daki Atatürkçü subaylara, İşçi Partisi'ne (Vatan Partisi) ve birçok Atatürkçü sivilere dehşetengiz bir kumpas kuruldu. O kumpas sonunda boşa çıkarıldı, fakat bir zamanların iktidar ortağı Fetullah'ın tezgahladığı askeri darbe bastırıldıktan sonra yine orduya bir çullanma oldu. Harp okulu (1834'de II. Mahmut kurdu), Kuleli kapatıldı, GATA Sağlık Bakanlığı'na bağlandı ve Abdülhamid adı verildi. Karşıdevrim Atatürk karşıtlığını belli etmişti şimdi de Abdülhamid'e bağlılığını bayraklaştırıyor.

II. ABDÜLHAMİD KİMDİ?

Her tarihsel kişi gibi Abdülhamid'in olumlu ve olumsuz yönlerinden söz edilebilir. Fransa'daki 1789 Devrimi gibi Türkiye'nin Ortaçağ'dan (feodallikten) kurtulma devrimi 1908'de, II. Meşrutiyet'in (hürriyetin) ilanıdır. 1876'da I. Meşrutiyeti ilan etmek durumunda kalan Abdülhamid'in kendisiydi. Fakat o sıra 1877-1878 Osmanlı-Rus savaşı, Osmanlı için çok ağır

bir yenilgi ile sonuçlandı. Bunu fırsat bilen Abdülhamid, Mebusan Meclisi'ni dağıttı ve 1908'de Rumeli'deki askeri birliklerinin ve halk yığınlarının seçimlerin yapılmasını isteyen 67 telgrafı karşısında, mebusan seçimlerinin yapılmasını bu yurmak zorunda kalıncaya değin, karanlık bir istibdad (keyfi despotluk) dönemi başlattı. Zaten I. Meşrutiyeti hürriyeti sevdiği için değil, tahta gelebilmek için, Mithat Paşa'ya söz verdiği için ilan etmişti. Abdülhamid'in istibdatı, polis düzeni 30 yıl sürdü. Ruh hastalığı derecesinde ile kuruntulu olduğu için, bu dönem, özellikle aydınlar için büsbütün kasvetli, sıkıntılı, kapkara bir dönem oldu. Çünkü örneğin sansür vardı, bütün gazeteler ve kitaplar basılmadan önce sansüre gidiyor ve denetleniyordu. Sansür memurları padişahın huyunu bildikleri için, saçmalama derecesinde kuruntulu davranıyor, olmadık sözcükleri, cümleleri, bölümleri siliyor hatta yazı ya da kitapların tümünü yasaklıyorlardı. Abdülhamid'in burnu büyük olduğu için burun, sarayı Yıldız'da olduğu için yıldız, kendinden önceki padişahın adı olduğu için murat sözcükleri yazılamıyordu.

HALKI JURNAL VERMEYE ÖZENDİRME

Güvenliğini sağlamak için hafiye denen çok geniş bir gizli polis örgütü kuruldu. Kendisine zararlı olabilecek durum ve etkinlikleri izleyebilmek için, herkesin jurnal denilen ihbar mektupları yazmaları özendiriliyor, jurnal yazarlar, jurnalleri uydurma ve yalan olsa bile ödüllendiriliyorlardı.

Abdülhamid'in en büyük günahı Meşrutiyet kahramanı Mithat Paşa'ya yaptığı muameledir. İntihar eden iki önceki padişah Abdülaziz'i, Mithat ve arkadaşları tarafından öldürülmüş olduğunu, yıllar sonra iddia ederek ona büyük bir kumpas kurdu. Mithat'ı sarayın bahçesinde kurdurduğu çadırda yargılatı ve idama mahkûm ettirdi. Avrupa'dan büyük tepkiler gelince cezası hapse çevrildi. Hapis cezasını çekmek için Taif'e (bugün Suudi Arabistan'a) gönderildi. Üç yıl sonra arkadaşı Mahmut Celalettin Paşa ile boğularak öldürüldüler. Abdülhamid'in bu faciadan sorumlu olduğu kuşkusuzdur Avrupa'dan büyük tepkiler gelince cezası

hapse çevrildi. Hapis cezasını çekmek için Taife (bugün Suudi Arabistan'a) gönderildi. Üç yıl sonra arkadaşı Mahmut Celalettin Paşa ile boğularak öldürüldüler. Abdülhamid'in bu faciadan sorumlu olduğu kuşkusuzdur.

DONANMAYI ÇÜRÜTEN PADİŞAH

Abdülhamit yandaşları onun zamanında Osmanlı'nın toprak yitirmediğini iddia etseler de bu doğru değildir. Onun zamanında Kıbrıs, Tesalya, Tunus, Şarkî Rumeli, Mısır ve Girit'te Osmanlı egemenlik hakları şu ya da bu ölçüde gevşedi, zayıfladı. 1897'de Yunanistan'a karşı kazanılan askeri zafer Osmanlı'ya önemli bir yarar sağlamamıştır. Abdülaziz'in tahtan indirilmesinde rol aldı diye Avrupa'nın sayılı donanmalarından olan Osmanlı donanmasını Haliç'e hapsedip çürüttü. Onun zamanında yönetimde bir çağcılışma (modernleşme) sağlandığı, maliyenin daha düzenli hale getirildiği doğrudur. Ayrıca eğitimde de önemli ilerlemeler sağlanmıştır. Fakat bu iyileştirmeler Osmanlı eğitimini azınlık okullarının düzeyine yine getirememiştir. Dinsel içerikli derslerin çokluğu, ilkel ve boğucu disiplin anlayışı yüzünden, olanakları olan aileler çocuklarını sayıca çoğalan özel okullara gönderir olmuşlardır, ne yazık ki günümüzde buna benzer bir durum var.

ÇAĞCILAŞMAYI ÖNLEYEN PADİŞAH!

Osmanlı, Ortaçağ'da direndiği için battı. Ortaçağ'da direnmek matbaayı yüzlerce yıl sonra benimsemek, yüzlerce yıl mahalle mektebi ve medreseden oluşan beş para etmez bir eğitim sisteminde direnmektir. Çünkü Ortaçağ, yığınların cehaleti üzerine kurulmuş bir düzendir. Hem Avrupa'yı göbeğine kadar fethet hem Ortaçağ'da diren. Olacak şey değildir. Çağcılışma yolunda II. Mahmut yürekli adımlar atmıştı. Bu sayede Osmanlı'nın büyük Petro'su oldu. I. Meşrutiyet yeni bir atılım olabildi fakat Abdülhamid bunu önledi. Hasta adam halindeki Osmanlı, Ortaçağ düzeninin yaşamını otuz yıl daha uzattı. Demek ki ilerlemeden, çağcılışmadan yana olanlar için Abdülhamid olumsuz bir simgedir.

Türkiye'de ki karşıdevrim 1950'den beri adım adım nihai hedefi olan şeriat diktatörlüğüne doğru ilerlemeye çalışıyor. Abdülhamid'i benimsemek bu yolda önemli bir adımdır. Kağnıyı sever sempatik bulabilirsiniz ama Kızılay'dan Ulus'a gitmek için kağnıya binmezsiniz, Abdülhamid kağnıdır.

30 AĞUSTOS'UN GÜNÜMÜZDEKİ ANLAMI...

Yrd. Doç. Dr. Orhan ÇEKİÇ *

Tarihte pek az savaş 30 Ağustos Başkomutanlık Meydan Muharebesi kadar önemli sonuçlar doğurmuştur. Orada yenilen sadece Yunan Orduları değil, aynı zamanda 1.Dünya Savaşı'nın tüm galip ve mağrur ülkeleridir. Bu savaşın Anadolu açısından önemiye, Batı'nın bu topraklar üzerinde kurmak istediği kukla birer devleti; Kürdistan ve Ermenistan'ı kurma hayallerini Ege'nin sularına gömen savaş olmasıdır.

Bu savaşın sonunda Yunanistan'da hükümet istifa etmiş, hezimetle uğrayan Yunan ordusundan arta kalıp Yunanistan'a dönebilenler Atina'da darbe yapmışlar ve yönetime "Albaylar Cuntası" el koymuş, bu maceraya karar verip Yunan ulusunun onurunu dünya önünde kirdıkları suçlamasıyla harekâta katılan komutanlar ve hükümet üyeleri, Başbakan Gunaris dahil, kurşuna dizilmiştir.

Başkomutan Trikopis hariç.

Yunanistan'daki olayları duyan Mustafa Kemal Paşa, esir düştüğü için önce Ankara'da sonra Tunceli'de kampta tuttuğu Trikopis'i olaylar duruluncaya kadar Yunanistan'a iade etmeyecek, böylece Yunan Başkomutanı'nın hayatını kurtaracaktır.

Bu savaşın sonunda İngiltere'de hükümet istifa edecek, Başbakan Lloyd George İşçi Partisi'nin hesap sorması üzerine, bu mağlubiyetten İngiltere olarak kendi payına düşen sorumluluğu kabul edip Parlamento'ya istifasını sunarken yaptığı konuşmada ; "...Yüzyıllar nadiren dâhi yetiştirirler. Şu talihsizliğimize bakın ki 20. Yüzyılda bu dâhi, Türkiye'den çıktı. Mustafa Kemal'i yene-medik..." diyecektir.

Bu savaşın sonunda gelen zafer

Sevr'e giden yolu tıkayacak, Lozan yolunu açacak, böylece emperyalist Batı'nın Anadolu topraklarında kurmayı planladığı birer kukla devlet,Kürdistan ve Ermenistan hayali binlerce şehidin kanı pahasına tarihe gömülecektir. Süngüyle çizdiğimiz sınırlarımız içindeki bugünkü birliğimizin bedeli işte o günkü şehitlerimizin kanı; gazilerimizin gayreti, vatan sevgisi, iman gücü; milletimizin bağımsızlık aşkıdır.

Bu savaşın sonunda gelinek noktada, Türk ulusunu temsil eden yegâne hükümetin Ankara Hükümeti olduğu gerçeğinin sonucu olarak İstanbul Hükümeti istifa etmek zorunda kalıp çekilecek, saltanat kaldırılacak ve Lozan'da tam bağımsız, egemen Türk Devleti'nin

Yunan İşgal Ordusu
Başkomutanı Trikopis

temelleri tüm dünyanın tanıklığında atılacak, arkasından Türkiye Cumhuriyeti kurulacaktır. Bütün bu gelişmelerin kaynağı, işte bu Büyük Taarruz ve Başkomutanlık Meydan Savaşı'dır.

★★★

Bu sonuç elbette kolayına alınmamıştır. Düşman önce Sakarya'da durdurulmuş ama topyekün seferber olan millet bu esnada da varını yoğunu tüketmiştir. Yunanlıların 16.000'i ölü olmak üzere toplam 46.000 zayıatına karşı, Türk ordusu, şehit ve yaralı olarak Sakarya'da 26.000 zayıat vermiştir. Birlik mevcutlarına göre er zayıat oranı %35-40, subay zayıat oranı ise % 70-80 arasında olmuştur. O yüzden Sakarya Savaşı'na "Subay Savaşı" denir. O nedenle de mağlup olan Yunan ordusunun geri çekilmesine engel olunamamış, bu bile TBMM'nde eleştiri konusu yapılmıştır. Oysa Sakarya cephesinde işlerin kritik bir noktaya gitmesi üzerine Meclis tarafından ordunun başına geçmesi istenildiğinde Mustafa Kemal "Meclis yetkisi" isterim demişti ve büyük tepki görmüştü. Bu yetkiyi alırsa, yazdığı her metin "kanun" hükmünde olacak ve uygulanacaktı. "... Ya çıkaracağı bir kanunla diktatörlüğünü ilan ederse !.." diye endişe ediyorlardı. Sonunda her üç ayda bir yeniden oylamak şartıyla, bu yetkiyi verdiler. O da oturdu ve çıkaracağı kanunları kaleme aldı. Bu kanunlara "Tekâlifî Milliye" (Ulusal Yükümlülük) yasaları denir ve 10 tanedir.

"Ya başımıza diktatör olursa!..." diye çekinilen Mustafa Kemal'in kaleme aldığı ilk yasa şudur:

" Nüfusu 10.000 olan yerleşim birimlerindeki her hane birer kat iç çamaşır, birer çift çorap ve çarık hazırlayıp Tekâlifî Milliye Komisyonu'na (Ulusal Vergi Kurulu) verecektir".

Başkomutan böyle bir yasayı çıkarmak zorundadır çünkü Sakarya'daki Mehmetçğin ayağında çarığı yoktur. Ama sarsılmaz bir iman gücü, inanılmaz bir vatan sevgisi, sınırsız bir bayrak saygısı çağlardan

beri geleneksel olarak hep vardır.

Başkomutan orduyu ve milleti tam bir yıl nihaî zafer için seferber eder ve hazırlar. Zamanı gelince de Meclis'e bile haber vermeden gizlice cepheye gider. Son hazırlıklar Şuhut'ta son bir kez bir daha gözden geçirilir.

Nihayet 25 Ağustos Cuma günü gece yarısı Meclis 2. Başkanı Rauf Bey'e telefon eder : "Rauf Bey, derhal Meclis'i toplantıya çağırınız ve bildiriniz. Ordularımız yarın sabah 05.30'dan itibaren taarruza kalkıyor. Allah yardımcımız olsun, ordularımızı muzaffer kılsın!.."

O andan itibaren Anadolu'nun tüm Dünya ile iletişimi kesilir, bütün telsiz ve telefon hatları kapatılır. Artık hesap günüdür ve bir dış müdahalenin önüne geçilmesi için bu tedbir alınmıştır.

Topçu atışıyla başlayan taarruz yıldırım gibi gelişir. Fahrettin Altay Paşa'nın 5000 kişilik Süvari Kolordusu (5. Kolordu) Ahır Dağı'nı dolaşır çevirme hareketini başarıyla gerçekleştirirken, geri kalan 192.000 kişilik ordunun tamamı piyadeler, yani koşar. Elinde süngü, sırtında

17 kilo yük, vuruşa vuruşa koşar. Ölümün üstüne gözünü kırpmadan koşar. Afyon -İzmir arası kuş uçuşu 400 km.dir. Karadan ve muharebe sahasının engebeleri dikkate alınır, 560 km. Ordu bu mesafeyi 10 günde koşar. Mehmetçik belli ki günde bir maraton koşar ve on gün boyunca da on maraton koşar. Elbette koşar, çünkü bilir ki, Başkomutan Mareşal Mustafa Kemal de en ön saflarda ve ateş hattının içindedir. Ordu'yu Dumlupınar'da Zafer Tepe'den yönetmektedir.

Savaşın en sıkışık bir anında 57. Tümenin hedefine ulaşamadığını görmüştür. Telefona sarılır. Tümen Komutanı Yb. Reşat (Çiğiltepe) Bey karşısındadır.

-Reşat Bey, henüz hedefinize ulaşamadınız. Bu durum harekâtı yavaşlatıyor ve riske sokuyor.

-Yarım saat sonra hedefimize ulaşmış olacağız Paşam.

Aradan yarım saat geçmiş ama Çiğiltepe düşmemiştir. Son derecede sarp olan bu tepeyi bir Yunan Makineli tüfek birliği savunmaktadır. Paşa yeniden telefondadır. Karşısına Tümen Komutanının Emir

Subayı çıkar:

-Paşam, Tümen Komutanım az önce intihar etti. Size bir not bıraktı. Okuyorum.

Notta yazılan kısacık bir cümledir: " Yarım saat dedim, size söz verdim. Sözümde duramadım. Artık yaşayamam." Oysa çok kısa bir süre sonra tepe düşecektir. Yarbey Reşat Bey'in rütbesi Albaylığa yükseltilecek ve ileride de bu şehit düştüğü tepenin adı, soyadı olarak kendisine verilecektir.

İşte ER'inden SUBAY'ına " Kemal'in Askerleri " böylesine cesur, böylesine kahramandırlar ve Mustafa Kemal'e dün de, bugün de , yarın da böylesine ölümüne bağlıdırlar. O bağlılık bize bu coğrafyayı Vatan kıldı. Üzerinde, onurla, gururla, başımız dik yaşayalım diye.

Didişelim diye değil... Bunun kıymetini bilelim.

Zafer Bayramı hepimizin. Hepimize Kutlu Olsun.

* Maltepe Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve Devrim Tarihi Bölüm Başkanı

Lozan'da Türkiye'yi temsil eden heyet

TERÖR MAHKEMELERİ

Şahin MENGÜ

Ankara, İstanbul ve İzmir’de terör mahkemeleri kurulacağı, bunun için HSYK’da çalışmalar yapıldığı, bu mahkemelerin yürütülen FETÖ soruşturmalarının tamamlanmasına yakın kurulacağı söyleniyor.

Ancak HSYK Başkan vekili şimdilik yeni mahkemelere ihtiyaç olmadığını söylese de “şimdilik” kaydını koyduğundan olayın incelenmesinde yarar var.

Yeni Mahkemelerin kurulması ve hem de FETÖ soruşturmasına yönelik olarak kurulması **tabii hakim/tabii mahkeme** ilkesi zedeler.

Nedir tabii hakim/mahkeme ilkesi? Bir uyumsuzluk hakkında karar verecek olan hakim/mahkemenin, o uyumsuzluğun doğumundan önce yasal olarak belli olmasıdır.

Yani somut olay ile kuruluşu arasında bir ilgi bulunmayan mahkeme demektir.

Bu ilke hukuk devletinin olmazsa olmazlarından biridir. Zira bu hukuk güvenliğinin teminatıdır.

Bu FETÖ soruşturması ile ilgili yargılamayı, 15 Temmuz darbe girişiminden önce yasal olarak kurulmuş görev yapan mahkemelerin yapması olaydır.

Nitekim, Anayasa mahkememiz 1971 ve 1990 yıllarında verdiği kararlarla, tabii ya da doğal hakim/mahkeme kavramını ceza yargısının temeli olarak “bir suçun işlenmesinden önce, yasayla kurulmuş ve o suça ilişkin davalara bakmakla görevli ya da yetkili kılınmış mahkemenin hakimleri” şeklinde tanımlamıştır.

Davaya göre hakim, savcı atanarak birileri sırf cezalandırsınlar diye mahkeme kurmak, hukuk devleti olduğunu iddia eden bir devlet için yapılmaması gereken bir davranıştır.

Hele hele **adaleti devletin temeli olarak benimsemiş Türkiye Cumhuriyeti’nin hiç yapmaması gerekir.**

FETÖ soruşturmalarında, tabii hakim/mahkeme ilkesi çiğnenerek adil yargılanma hakkı ihlal edilirse, kamu vicdanı bundan rahatsızlık duyar.

FETÖ terör örgütü mensuplarının sadece mahkemelerde değil ve asıl olan **kamu vicdanında mahkum edilmelerini istiyorsak**-ki ben bunu bütün içtenliğimle istiyorum- bunlara, kendilerinin Ergenekon, Balyoz, Ay ışığı, Askeri casusluk gibi davalarında yaptıkları hukuksuzluğu yapmamak gerekir.

Bunlara uygulanacak en basit hukuksuzlukta önce bunlar **mağduru oynayacakları gibi Türkiye’yi de her fırsatta hırpalamaktan mutlu olan batılınların eline koz verilir.**

Sade koz vermekle kalınmaz, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesince’de ağır tazminat sorunuyla karşı karşıya kalınır.

Bunlar yargılansınlar ve hukuken eylemlerine uyan cezalara çarptırılsınlar.

Ama bu yargılama, adil yargılanma hakkı çiğnenmeden ve hukukun üstünlüğü çerçevesinde gerçekleşsin.

Tabii hakim/tabii mahkeme ilkesinin çiğnenerek mahkeme kurulması **darbe ile iktidarı ele geçirenlerin bir davranışıdır.**

Bir diğer söylemle FETÖ terör örgütü mensuplarını hapis ettirmek için, hiç yapılmaması gereken bir şey

olan usul feda edilmemelidir.

Hukukta usul esasın kapısı kabul edilir. Bir kere yanlış kapıdan gidersen yanlış yere varırsın.

Demokratik yollardan ülke yönetimine gelmiş AKP iktidarı, “**Askeri vesayeti yıkıyoruz**” diye Fethullah Gülen terör örgütüyle işbirliği yaptıklarını kendileri açıklamışlardı. Bundan iftiharla söz ediyorlardı.

“Uygun bir savcı arıyoruz” diyen yine Tayyip Erdoğan’dı. Bir anlamda davaya uygun savcı tayin edilmiş. Bu şahsın büstünün dikilmesi gerektiğini söyleyen AKP’li şaşkın milletvekilleri vardı.

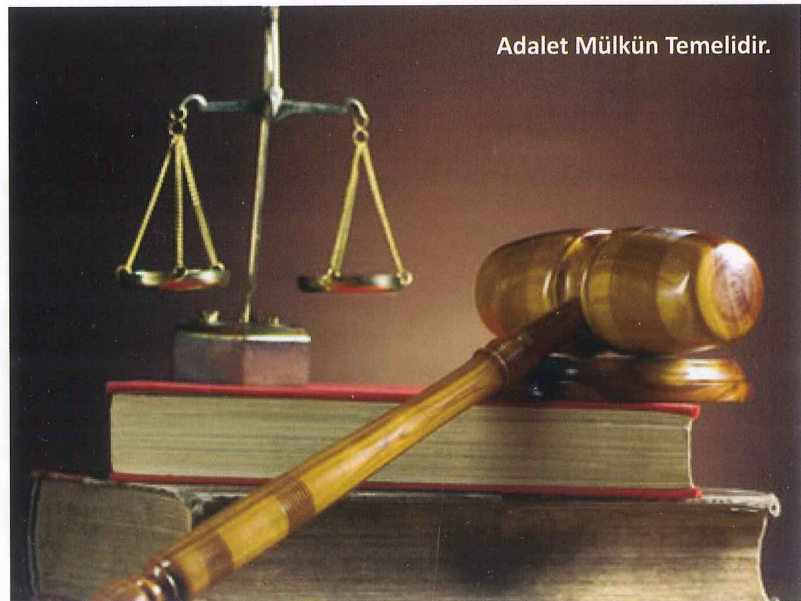
Bugün 15 Temmuz nedeniyle haklı olarak darbecilikle suçladıkları Cemaatin sözde liderinin her istediğini yaptığını söyleyen Tayyip Erdoğan’dı.

Olayların bu noktaya gelmesinde AKP iktidarı tek sorumludur.

Kendi bu kusurlarını örtmek için darbe teşebbüsünü sebep olarak gösterip hukuku çiğnememeli, eğer iktidar buna girişirse de demokratik muhalefet, hukukun çiğnenmesine de izin vermemelidir.

Zira; bir siyasi iktidar hangi gerekçeyle olursa olsun, hukuku çiğnemeye başlarsa artık duracağı yer belli olmaz. Bu totaliterleşmeye kadar gider.

Nitekim AKP iktidarı Olağanüstü Hal süresince ve olağanüstü halin gerektirdiği Kanun Hükmünde kararname çıkartma yetkisini aşarak, parlamentoyu devre dışı bırakır.

Adalet Mülkün Temelidir.

FETÖ VE OKULLARI NASIL OLDU DA...

Mustafa GAZALCI *

Fethullah Gülen örgütü nasıl oldu da böyle kanlı silahlı bir örgüt durumuna geldi? Hizmet hareketinden FETÖ yapılanmasına dönüştü?

Yaklaşık 40 yıllık sinsi ve gizemli bir yolculuktan sonra 15 Temmuz 2016'te herkesi şaşkırtan kanlı darbe girişimine girişti. Tanklarla, toplarla, uçaklarla Meclis dahil birçok yeri bombaladı, 246 masum insanı öldürdü, yüzlercesini yaraladı.

Bu örgütlenmenin nasıl olduğunu, gizlerini Fethullah Gülen'in yakınında olup da sonradan yollarını ayıranlar kamuoyuna uzun uzun anlattılar, anlatıyorlar. Gelir kaynaklarını, örgütlenme yapılarını, devletin kilit noktalara gelmelerini, insanları avlamalarını, Fethullah Gülen'e adeta tapmalarını...

15 Temmuz darbesi eğer başarılı olsaydı;

Ne demokrasi kalacaktı ne özgürlük.

Laik Türkiye Cumhuriyeti yerine dış güdümlü dinsel bir cemaat yönetimi, parçalanmış, emekçilerin kazanımları budanmış bir ülke olacaktık.

Diyeceksiniz şimdi demokrasi, hukuk mu var sanki.

Doğru, bugün de ülkemizde tam demokrasi yok. Daha önce de eksikleri olan ancak son 14 yıldır AKP'nin hukuk, demokrasi tanımayan bir yönetim biçimi var.

Dahası FETÖ ile savaşım adı altında OHAL'le getirilen düzenlemeler, gazeteci, aydın tutuklamaları, yasaklar, demokrasiyle hiç mi hiç bağdaşmıyor...

İlk olarak dersaneler konusunda iktidarla cemaat yolları ayırdığında, birçoğumuz haklı olarak iki ucu kirli değnek, 'ne o, ne o' dedik.

Bizim istediğimiz eğitim, toplum düzeni ikisinininkine de uymuyor. Biz; özgür, nitelikli, bilimsel bir eğitimden, demokratik, laik, sosyal hukuk düzeninden yanayız.

Bugün de ülkenin demokrasi güçleri, bir yandan darbeye karşı dururken bir yandan da demokrasi savaşımı vermektedir.

Baskının, darbenin panzehiri demokrasidir, özgürlüktür.

Uyarılar Dinlenmedi

Geçmişte iktidarı, sorumluları Fethullah Gülen örgütü konusunda uyarılar oldu.

Ne yazık ki dinleyen olmadı.

Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Türkan Saylan'ın ve arkadaşlarının cemaat örgütlenmesine karşı oldukları için başlarına gelmeyen kalmadı. Ölümle savaşan Türkan Saylan Ergenekon'a sokulurken, derneğe de sudan nedenlerle maddi manevi baskılar yapıldı.

Kimi aydınlar uydurma nedenlerle cezaevlerine tıkladı, kimileri yurtdışına çıkmak zorunda kaldı.

Devlet kendi savcısının açtığı davaya bile sahip çıkmadı. Davayı açanı cezalandırdı.

Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Nuh Mete Yüksel, Ankara'da 2001 yılında Fethullah Gülen hakkında "laik devlet yapısını değiştirerek, yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup, bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak" gerekçesiyle bir dava açmıştı.

Ne yazık ki bu dava 3 Kasım 2002 AKP'nin iş başına gelmesinden sonra 4616 sayılı Şartlı Salıvermeye, Ceza ve Davaların Ertelenmesine Dair Yasa çıkınca 5 yıl ertelendi. Dava, olumlu olumsuz bir sonuca bağlanmadı, havada bırakıldı.

Fethullah Gülen'in avukatları Ankara Emniyetinden Fethullah Gülen lehinde bir yazı olarak yeni bir delil diye mahkemeye sundular. Mahkeme bu yazıya dayanarak Fethullah Gülen'i akladı. Laik devleti yıkmaya çalışan insan barışçı oldu.

Biz ortaya çıkan bu garip durumu soru önergesiyle TBMM'ye taşıdık. Meclis Başkanı aracılığıyla zamanın İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'ya sorduk:

"1-Emniyet Genel Müdürlüğü'nün

mahkeme bir istemde bulunmamasına karşın, avukatların bilgi edinme yasasına göre verilmiş olsa bile, "Fethullah Gülen dinler arası barış ve hoşgörü için çalışıyor, bu çalışmalarından dolayı terör örgütlerinin hedefi oluyor" gibi yoruma dayalı bir belge vermeye yetkisi var mıdır?

2- Fethullah Gülen hakkında 2000 yılında DGM Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından dini devlet kurmak için örgüt kurduğu gerekçesiyle 28 klasör ekinde, 79 sayfalık-iddianameyle dava açılırken davayı açan başsavcı, devletin emniyet güçlerinin bilgi ve belgelerine dayandığına göre, 2006 yılında Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 1,5 sayfalık 'fişleme mahiyetinde bir bilgi bulunmadı' ifadesinin yer aldığı bir belge vermesi yadırgatıcı değil midir?

3- Emniyet Genel Müdürlüğü, bu belgeyi hazırlarken İçişleri Bakanlığı'na bilgi vermiş midir?

4- 2000 yılında dava açılırken emniyetten toplanan bilgi ve belgeler ne olmuştur? Mahkemenin dışında emniyette bunların bir sureti bulunmamakta mıdır?

5- 3 Mart 2006 tarihli Emniyet Genel Müdürlüğü'nün hazırladığı belge, hangi araştırma ve inceleme sonuçlarına göre hazırlanmıştır?

6- Anayasamızın 138. Maddesindeki, "Hakimler, görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler. Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hakimlere emir ve talimat veremez; tavsiye ve telkinde bulunamaz..." hükmüyle bu rapor ya da belge çelişmiyor mu?

7- Devletin kayıtlarına göre, şu anda Amerika Bileşik Devletleri'nde bulunan Fethullah Gülen hakkında Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen dava

15 Temmuz Gecesi Bombalanan TBMM

dışında hangi davalar açılmış ve sonuçları ne olmuştur?

8- Emniyet Genel Müdürlüğü'nün hazırladığı belgede bir usulsüzlük ya da yasalara aykırı bir durum görüyorsanız hazırlayanlar hakkında idari bir işlem yapmayı düşünüyor musunuz?

Bu sorulara İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, tek tek yanıt vereceğine 26.04.2006 tarihinde kısacık bir yazı gönderdi:

"26.04.2006 tarih, (7/13671) sayı. Denizli Milletvekili Sayın Mustafa GAZALCI tarafından TBMM Başkanlığına sunulan ve tarafından yazılı olarak cevaplandırılması istenilen (7/13671) nolu soru önergesinin cevabı aşağıya çıkartılmıştır.

Soru önergesine konu edilen şahsın Avukatı tarafından, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu ve 4982 sayılı Bilgi Edinme Kanunu çerçevesinde Emniyet Genel Müdürlüğüne hitaben verilen 24.02.2006 tarihli dilekçeyle, bazı konularda bilgi talebinde bulunulmuş olup, yukarıda belirtilen mevzuat doğrultusunda gerekli bilgiler verilmiştir.

Bilgilerinize arz ederim."

"Cevabı aşağıda" değildi. Sorulara hiçbir yanıt verilmeyordu.

Fethullah Gülen korunmaktaydı, adını bile yazmıyorlar "adı geçen şahıs" diye geçiştiriyorlardı.

Meclis Araştırma Önergesi

Yalnız Türkiye'de değil bütün dünyada mantar gibi büyüyordu Fethullah Gülen okulları. Kimi ülkeler bu okulları sakıncalı bularak kapatmıştı. Birçok kişi de bu okulları övüyordu. AKP iktidarı cemaatin her istediğini yapıyordu.

9 Mart 2005'te bu okullarının araştırılması için 71 CHP milletvekili TBMM Meclis Araştırma Önergesi verdik.

Önerenin gündeme alınmasına AKP'liler karşı çıktı. Belli gazetelerde bizleri hedef gösteren yayınlar yapıldı.

Yıllar sonra cemaatle araları açılınca Recep Tayyip Erdoğan, 11 Mart 2014 Bingöl Açık hava toplantısında, Kemal Kılıçdaroğlu'nun da imzaladığını söyleyerek aşağıdaki önergeyi yeniden gündeme getirdi.

9 Mart 2005 tarih, 209 Sayıyla Meclis tutanaklarına geçen önerge şöyleydi:

"Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Kamuoyunda Fethullah Gülen okulları olarak bilinen, yurt içinde ve dışında her aşamada öğretim yapan, okulların sayısının yaklaşık 500, bu okullarda ça-

Türkan Saylan

lışan öğretmenlerin sayısının ise 10.000 olduğu belirtilmektedir.

Yine, aynı zincire bağlı olarak çeşitli okullara hazırlamak için ülke düzeyine yayılmış yüzlerce dershane, binlerce öğrencinin barındığı yurtlar olduğu bilinmektedir.

Bu durum eğitim alanında kamu gücünden sonra ülkemizin belki de dünyanın en büyük örgütlenmesidir.

Bu okullar, dershaneler ve yurtlarla ilgili birbirinden farklı yorumlar, tutumlar vardır. Kimileri yazılarıyla bu kuruluşları övüp, başarılı bulmaktadır. Kimileri de yazılarıyla, kitaplarıyla bu kuruluşların laikliğe ve öğretim birliğine aykırı eğitim yaptığını belirtmiş, Fethullah Gülen tarikatının, buralarda militanlar yetiştirerek, devlette kadrolaşmayı amaçladığını ileri sürmüştür.

Ayrıca, Ankara'da 2001 yılında Fethullah Gülen hakkında "laik devlet yapısını değiştirerek, yerine dini kurallara dayalı bir devlet kurmak amacıyla yasadışı örgüt kurup, bu amaç doğrultusunda faaliyetlerde bulunmak" gerekçesiyle bir dava açılmıştır. Bu dava, 4616 sayılı Şartlı Salıvermeye, Ceza ve Davaların Ertelenmesine Dair Yasa çıkınca 5 yıl ertelenmiştir. Dava, olumlu olumsuz bir sonuca bağlanmamıştır.

Fethullah Gülen'e bağlı okullarla ilgili yurt dışındaki yetkililerin de farklı tutumları vardır. Bir ülke, laikliğe aykırı eğitim yapıldığı gerekçesiyle ülkesindeki bu okulları kapatmıştır. Başka bir büyük ülkenin başkanı da, bu okullarla ilgili kaygılarını belirtmiştir.

Kısaca, devletten sonra en büyük eğitim ağını kurmuş bu örgütlenme hakkında gerçeğin araştırılması, kamuoyunun aydınlatılması gerekir. Bu görev de, en başta Türkiye Büyük Millet Meclisine düşer.

Fethullah Gülen'e bağlı okul, dershane ve yurtlarda, 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununda öngörülen, öğretim birliği içinde laik, bilimsel bir eğitim yapılmakta mıdır?

Anayasamızın 42. maddesinde "Eğitim ve öğretim, Atatürk ilkeleri ve inkılapları doğrultusunda, çağdaş bilim ve eğitim esaslarına göre, Devletin gözetim ve denetimi altında yapılır. Bu esaslara aykırı eğitim ve öğretim yerleri açılmaz" diye belirtilen esaslara bu kuruluşlar uymakta mıdır? İlköğretimden üniversiteye kadar yüzlerce okulun yapımı, binlerce öğretmenin aylığı hangi kaynaktan karşılanmaktadır?

Bütün bu soruların yanıtlanması, Türkiye Büyük Millet Meclisinde araştırılıp, incelenmesi gerekir. Kamuoyunda Fethullah Gülen okulları diye bilinen bu okullar, dershaneler ve yurtlarla ilgili, Anayasamızın 98. ve İçtüzü'nün 104 ve 105. maddelerine göre Meclis araştırması açılmasını saygıyla dileriz." (Mustafa GAZALCI Denizli Milletvekili ve 70 arkadaşı)

Bugün Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın "Milletimden özür dilerim, aldatıldık" demesi yetmez.

AKP cemaatle yollarını ayırana değin onu korumuş, birlikte iş yapmıştır. Bırakın Fethullah Gülen ve okullarıyla mücadele etmeyi zamanın Millî Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik 25 Şubat 2005'te İskenderun'da Özel Gülen İlköğretim okulunun açılışını yapmıştır. Açılışa devletin bakanı olduğunu unutarak "özel eğitim kurumları eğitime yüzde 100 değil, yüzde 300 katkı sunduğunu" söylemiştir.

Yeniden Akıl ve Bilim Yolu

Biz bu açılış konuşması üzerine 28 Şubat 2005'te yazılı bir açıklama yaptık:

"Başbakan da Millî Eğitim Bakanı da eğitimi öncelikli bir devlet işi olarak görmelidir.

Ülkemizin eğitim sorunları özel keşimle, hele tarikat okullarıyla çözülemez.

Türkiye, demokratik, laik, sosyal bir hukuk devletidir. Eğitim bu anlayışla Öğretim Birliği içinde verilmek zorunudur."

Yine de zararın neresinden dönülürse dönlün, kazançtır.

TC laik, demokratik, çağdaş bir hukuk devleti olması için akıl ve bilim yoluna yeniden girmesi gerekir.

Bilimsel, nitelikli, kamusal eğitim, uluslararası hukuk ölçütlerine ve kuralına uygun bir demokراسi.

* ADD BDK Üyesi

SURİYE BATAKLIK MI?

Naci BEŞTEPE

24 Ağustos 2016'da başlatılan Fırat Kalkanı hareketi bazı değerlendirmeler göre Türkiye'nin bataklık girişidir.

Bazı kesimlere göre ise sınır güvenliğimiz açısından gereklidir.

İrdeleyelim.

YANLIŞ POLİTİKA

Türkiye'yi buraya getiren gelişmelere baktığımızda yanlış Orta Doğu politikasının ana sebep olduğu açıktır.

1991 Körfez Savaşı ve sonrasında Irak'a karşı BM görüntülü ABD'nin yanında yer almamız ve Çekiş Güç'e ev sahipliği yapmamız Irak'ın parçalanmasına destek vermek olmuştur.

Bu yanlışla rağmen o dönemde Türkiye, "Irak'ın kuzeyinde bir Kürt devleti kurulmasını savaş sebebi" sayıyordu.

2002'de AKP'nin iktidara gelişi ile kırmızı çizgilerimiz yeşillendi.

RTE-Davutoğlu/AKP, BOP'nin gerçekleştirilmesinde aktif rol alarak Barzanistan'ın güçlenmesi için ellerinden geleni yaptılar.

Bugün Irak kuzeyinde ilan edilmiş (de facto) bir Kürt devleti oluşmuştur.

Suriye'deki gelişmeler yanında PKK terörünün tırmanmasında da önemli payı vardır.

YANLIŞI YANLIŞLA DÜZELTME YANLIŞI

Irak'tan ders almayan AKP iktidarı Libya ve Mısır'daki yanlışlara da ortaklık etti.

Ulusal çıkarlarımızın ne kadar zedelendiğini bir türlü anlayamadı.

Sıra Suriye'ye geldiğinde kraldan çok kralcı kesildi ve Suriye'nin parçalanmasında baş rollerden birini kaptı.

Esad rejimini devirmek, bunun için muhalifleri desteklemek gibi abuk bir siyasete soyundu.

Oyunun senaristi ABD bile zaman zaman frene basarken RTE/AKP iktidarı hızını hiç kesmedi. Esad takıntısı her düşüncenin önüne geçti.

Bugüne gelindiğine 250-300 bin insan kaybı, üç milyondan fazlası ülkemizde olmak üzere altı milyonun üzerinde göçmenden oluşan bir vahşet tablosu ortaya çıktı.

Kendilerine göre yanlış olan Esad rejiminin yanlışını düzeltmek için girilen yanlış yolun insani boyutu bu.

Siyasi ve askeri boyutu ise sınırlarımızın güvensizliği, artan PKK terörü, güneyimizde bir Kürt devleti oluşumu ve devamında ülkemizin bölünmesi riski.

ABD-PYD (PKK)'NİN AMACI

ABD ile birlikte büyütüp baş belası haline getirdiğimiz IŞİD'den kurtulmak için muhalif güçleri desteklemek, sorunu daha da karmaşık hale getirdi.

Kimin elinin kimin cebinde olduğu bilinmeyen bir tablo oluştu. ABD'nin tarihi amacı ve hedefi bellidir.

İsrail ve dolayısıyla petrol-doğal gaz yataklarının ve ulaşım/nakil yollarının güvenliği için bir Kürt devleti kurmak.

Bunun için Türkiye'nin güneyinde bir Kürt Koridoru oluşturmak ilk adımdır.

Zaman zaman bunu inkar etse de eylemleri amacını ortaya koymaktadır.

El altından desteklediği PKK'yı terör örgütü kabul ederken kan kardeşi PYD'yi temiz çıkarması bunun en açık kanıtıdır.

PYD'ye gösterilen tepkiler üzerine; birkaç Arapla takviye ettiği PYD'yi Suriye Demokratik Güçleri(SDG) diye sahneye sürmesi hilekarlığının göstergesidir.

PYD, AKP'nin de yardımı ile Irak sınırından Kobani'ye kadar olan bölümü kesintisiz (500 km.) ve Kilis güneyinde de Afrin'i (130 km.) kontrol altına almıştır.

Amacı Kilis-Karkamış arası güneyinde kalan 100 km.lik bölgeyi de alarak kantonları birleştirmek sonra da Hatay güneyinden Akdeniz'e ulaşmaktır.

24 Temmuz 2015'te değişen Türk politikası üzerine bu birleşmeyi sınırımıza yakın bölge yerine Rakka-Halep hattı üzerinden yapmaya çalışmaktadır.

Daha sonra kuzeye çıkarak bölgenin tamamını ele geçirmek zor oluyacaktır.

FIRAT KALKANI

Bölünme tehlikesinin güneyden hızla geldiğini görmek zorunda kalan AKP iktidarı 24 Ağustos 2016'da Fırat Kalkanı Harekatı'nı başlattı.

Harekatın amacı IŞİD'e karşı sınır güvenliğini sağlamak olarak ilan edilmekle birlikte PYD kantonlarının birleşmesinin önlenmesi hedefi ağır basmaktadır.

Harekatın güneye doğru genişletilmesi arzusu da Kürtlerin koridoru güneyden tamamlama amacına set çekmektir.

ABD'nin Rakka'ya birlikte operasyon yapılması teklifi bu amaca hizmet ettiğinden RTE'ye sıcak gelmiştir.

Hatta,"Halep'e de birlikte operasyon yapılması" karşı teklifi aynı düşünceden kaynaklanmaktadır.

Sorun, ABD'nin PYD'ye bakışı ve

ana amacına ters düşen bir gelişmeye yanaşıp yanaşmayacağıdır.

Hemen ve açık bir yanıt vermeyişi kolay kolay kabul etmeyeceğinin işaretidir.

ÇÖZÜM ZOR DEĞİL

Sorun karmaşıktır.

ABD'nin penceresi ile Rusya-İran-Irak penceresi farklıdır.

Herkes "Suriye'nin toprak bütünlüğü"nü savunurken bütünlüğün nasılı konusunda görüş ayrılıkları vardır. Bize göre federal/özerk yapılar bütünlüğe aykırıdır ama bazıları için bu sorun değildir.

Bütün bu zorluklara karşın akıllı yaklaşımla çözüm çok da zor değildir.

Suriye'nin parçalanmasına karşı olan Rusya ve diğer bölge ülkeleri ve Suriye merkezi yönetimi ile anlaşarak bölücü unsurları temizlemek ve ABD politikasına dur demek olasıdır.

Bu açıdan bakıldığında RTE/AKP iktidarının bir yandan Suriye'ye yaklaşma mesajları verirken öte yandan hala Esad'sız çözümden söz etmesi anlamsız ve tutarsızdır.

Halep kuzeyine yaklaşan Suriye güç-

leri ile ortak hareket edilerek Kilis-Halep hattının merkezi otoritenin kontrolüne girmesine yardımcı olmak işleri yoluna sokacak bir adım olacaktır.

BATAKLIK MI, FERAHLIK MI?

Suriye ile anlaşmadan, Suriye aleyhine atılacak her adım bataklıkla giriftir.

Suriye ve diğer bölge ülkeleri ile müşterek hareket çözümü hızlandırır ve bataklıkla saplanmayı engeller.

Kanımcı bu yolda atılacak bir adım da operasyon gücü olarak kullanılan ÖSO'yu Suriye iktidarı ile buluşturmadır. (Kuvay-ı Milliye'de düzenli orduya geçiş örneği)

Suriye'nin bölünmüş güçlerinin bir araya geliş çözümü hızlandırır.

Türkiye'nin ulusal çıkarı komşularının toprak bütünlüğü ve iç huzurunun sağlanmasından geçmektedir.

Dört komşu ülkenin ortak tavrı ile terör önenebilir ve sınır güvenliği sağlanabilir.

Bu açıdan bakarsak Fırat Kalkanı bataklıkla giriş değil ferahlığa çıkış yolu olabilir.

Yeter ki akılcı ilişkiler kurulabilsin.

"ALÇAĞI EZİNİZ"

Lütfü KIRAYOĞLU *

"Alçağı eziniz". Bu nazik, ama emredici söz Büyük Fransız Devriminin fikir babalarından Volter'e (Voltaire ya da asıl adıyla François Marie Arauet 1694-1778) aittir.

Volter adı bizde bilinmesine bilinir. Ama neredeyse sadece adı bilinir. Fransız Devrimine ışık tutan düşünce önderleri Montesquieu, Volter ve Jean Jack Rousseau olarak anlatılır. Ama işte hepsi o kadar. Bu devrimcilerin gerçek düşünceleri ise neredeyse hiç anlatılmaz. Tehlikelidir. Hem de çok...

Volter, bizde en çok **"Söylediklerinizin hiç birinde sizinle aynı düşüncede değilim ancak, onları söyleme hakkınızı ölüncüye değin savunacağım"** sözleriyle bilinir. Son 25-30 yılda dinci ve bölücü düşüncelerin hızla artması sırasında, çokbilmiş sözde aydınlar, Volter'in bu sözünü her fırsatta tekrarlamışlar ve böylelikle bölücülerle Cumhuriyet düşmanlarının önünü açmışlardır.

Karlanmadığı düşüncelerin söylenebilmesi için yaşamını ortaya koyan bir düşünür nasıl olur da başlangıçta ifade ettiğimiz **"alçağı eziniz"** gibi katı bir sözün de sahibidir? Bu çelişkinin kaynağı bizdeki sözde aydınların sapırtırmaları ve olayları zaman ve mekan kavramından koparma becerileridir. Bu sayededir ki, Cumhuriyetin nimetlerinden yararlanıp belli makamlara gelebilenler, geldikleri makamın olanaklarıyla Cumhuriyeti yıkıma uğratmışlar, bölücüler ülkeyi bölme yarışına girmişler, din tacirleri halkı yüz yılların ötesine ortaçağ karanlıklarına sürüklemişlerdir. Her seferinde de

sözde aydınların dillerine doladıkları Volter'in ünlü hoşgörü sözü ile koruma altına alınmışlardır.

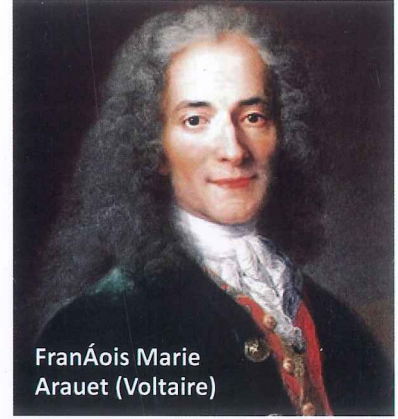
Oysa cumhuriyet düşmanlarının "hoşgörü" Sivas'taki Madımak otelinin kapısında, büyük şehirlerde patlayan bombalarda son bulmuştur. Ülkeyi ortaçağ karanlıklarına sürükleyen bu eli kanlı katillerin Volter'den haberleri olduğunu sanmıyoruz. Volter'in adını bile duymamışlardır. Kazara okusalar bile Volter okuduklarını söyleyemezler. Söylerlerse yandaşlarınca aforoz edilirler. Ancak onların bu cinayetlerini işleyebilecekleri iklimi sözde aydınlar hazırlamış ve Volter'i alet etmişlerdir.

Peki Volter bu sözü ne zaman ve hangi koşullarda, daha önemlisi kim için söylemiştir?

Volter yaşamının en olgun çağının yaklaşık 10 yılını (1759-1769) **"alçağı eziniz"** çağrısını yayarak geçirmiştir. Peki Volter'in gözünde kimdir alçak?

Boş inançları yayarak halkı kandıranlar, din tüccarları, engizisyon işkencecileri, soytan krallar ve kralların soytarıları, zulme boyun eğmeyi öğütleyenler vs. Volter 10 yılını verdiği bu savaş alçakların karanlık düşüncelerini daha iyi yaymaları için mi vermiş ve yaşamını söz konusu etmiştir?

Volter 10 yıl boyunca **"alçağı eziniz"** diye seslenmiş ancak tam da bu mücadelesinin ortasında "hoşgörü" adına kullanılan ünlü sözünü etmiştir.

François Marie Arauet (Voltaire)

Fransız Devriminin düşünce önderlerinden Jean Jack Rousseau Volter'in ardıdır. Volter'den 18 yaş küçültür ancak aynı yıl ölür. Volter'in düşüncelerini daha ileri taşır. Volter kilisenin bağnazlığı ile uğraşmış, Rousseau daha geniş bir bakış açısı ile krallıkla, aristokrasi ile düzenle mücadele etmiştir. Volter Rousseau'ya göre evrimcidir. Rousseau ise devrimci. Aslında ikisi birbirini pek sevmeyizler. Ancak birbirlerini tamamlarlar.

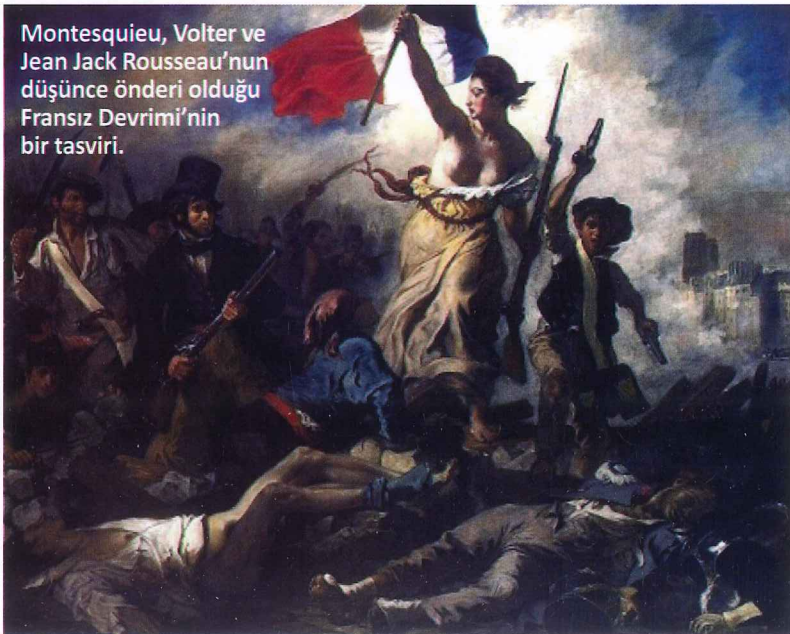
Rousseau 1755 yılında "Eşitsizliğin Kökeni Üzerine deneme" adlı eserini yazar ve bir nüshasını da Volter'e gönderir. Volter 20 Ağustos 1755 tarihli mektubunda eseri sertçe eleştirir. Rousseau ünlü "Sosyal Sözleşme" eserini yazdığında ise bu kez daha da sert eleştiren yazılar yazar. Yıl 1765'dir ve Volter **"alçağı eziniz"** kampanyasını bütün hızı ile sürdürmektedir. Ne var ki aynı yıl Rousseau'nun kitabı İsviçre makamlarınca mahkum edilip yaktırılır. İşte o zaman Volter bütün ağırlığını koyarak İsviçre makamlarına saldırmış ve Rousseau'ya yazdığı mektubunda o ünlü sözlerini söylemiş **"Söylediklerinizin hiç birinde sizinle aynı düşüncede değilim ancak, onları söyleme hakkınızı ölüncüye değin savunacağım"** demiştir.

Sözün kısısı bu ünlü hoşgörü sözünün muhatabı Fransız Devriminin fikir öncüsü Rousseau gibi bir büyük devrimcidir. Asla bizim sözde aydınları "aldatan" din tacirleri, cemaatçi, kumpasçı, darbeciler değildir. Bizim sözde aydınlar aslında her şeyi çok iyi bilmelerine rağmen döneke olmanın baştan çıkarıcı olanakları ile gericiilerin, bölücülerin, hainlerin önünü açmışlar ve bu hainlerle Jean Jack Rousseau'yu eş tutmak gibi bir suçu işlemişlerdir.

Oysa bu hainler Cumhuriyet devrimimizin önderlerini etkileyen Volter'den ve Fransız devrimcilerinden nefret ettikleri gibi Volter'in bu ünlü sözünü hiç hak etmiyorlar.

Onlara 250 yıl öncesinden, Volter'den bir söz göndermek gerekirse o da **"alçağı eziniz"** olabilir.

* ADD Genel Sekreter Yrd.

Montesquieu, Volter ve Jean Jack Rousseau'nun düşünce önderi olduğu Fransız Devrimi'nin bir tasviri.

ORTADOĞU VE KUZEY AFRIKA'DA 5 DEVLET PARÇALANIP 14 DEVLET Mİ KURULACAK? - 1

Hikmet ULUĞBAY

2003 yılında Irak'ın ABD ve ortakları tarafından işgali ve hemen sonrasında Büyük Ortadoğu Projesi'nin açıklanıp uygulamaya konulmasından bu yana Ortadoğu'da ve Kuzey Afrika'da birçok devletin parçalanması için çalışmalar da başlatıldı veya daha önce yapılmış çalışmalar tozlu raflardan indirilip güncellenip uygulamaya konuldu. Üstelik bu devletleri parçalama çalışmaları hiç de gizli kapaklı yapılmadı ve yapılmıyor. Konu üzerinde politik düzeyde söylemler sıkça dile getirildiği gibi, uzmanlar görüş ve önerilerini haritalar eşliğinde bile yayınladılar ve yayınlamaya devam ediyorlar. Bu konuda benim izleyebildiğim kadarı ile son politik ve askeri açıklama Temmuz 2015 ayının başlarında ABD Senatosu'nun Silahlı Kuvvetler Komisyonu'nda (Senate Armed Services Committee) yapıldı. Anılan Komite'nin çalışmaları sırasında, Batı Virginia Senatörü Joe Manchin, Genel Kurmay Başkanı'na **"İngilizlerin yüz yıl önce belirlediği çizgileri biz neden savunmaya devam ediyoruz? Anladığım kadarı ile kendi ülkeleri olduğuna inanmadıkları bu topraklar için savaşmak üzere insanlara eğitim veriyoruz[1]"** soru ve gözlemini yöneltmiş ve Genel Kurmay Başkanı Dempsey yanıtında, **"Dile getirdiğiniz görüşe katılıyorum, Ortadoğu asla aynı Ortadoğu olmayacak[2]"** yanıtını almıştır. İlk dipnottaki kaynakta, Genel Kurmay Başkanı'nın sözlerine şunları da eklediği belirtiliyor; **ABD ordusu, Irak-Suriye sınır bölgesinde, Suriye Kürtlerine ait PYD de dahil, ortaklar ağı oluşturmaya çalışıyor.** Anılan Komisyon'daki görüşmeler sırasında ABD Savunma Bakanı Ashton Carter'in da, Irak-Suriye cephesinde halen 3,600 ABD kara askeri ve 1,600 pilotu bulunduğunu ve kara birliklerinin güçlendirileceğini açıkladığı da ifade edilmektedir[3]. Bakan'ın açıkladığı diğer hususlar arasında, **Irak Başbakanı Haydar al-Abadi'nin, ABD'nin desteklediği Irak'ın federatif şekilde yapılandırılması tezini kabule hazır olduğu** ve bu bağlamda her bölgenin kendi güvenliğini sağlayıp, kendi yönetimlerini oluşturacakları ve ülkenin

petrol gelirlerini de paylaşacakları yaklaşımının son görüşmelerde ele alındığı da yer almaktadır. **Bakan'ın ayrıca ABD'nin Kürtleri silahlandırmayı sürdürceğini ve bu birliklerin (PYD ve hatta peşmergeleri kastediliyor olabilir H.U.) etkin bir kara gücü olduğunu, toprak ele geçirebildikleri gibi koruyabildiklerini de dile getirmiştir[4].** Bakan'ın Komisyon'da, Washington'un Türk, Ürdün ve İsrail Hükümetleri ile Esad'ın düşmesi veya düşürülmesi sonrasında oluşacak boşluğun nasıl doldurulabileceğine ilişkin olarak planlama toplantıları yaptığını da sözlerine eklediği belirtilmektedir[5]. Komisyon'da Genel Kurmay Başkanı'nın "İsrail ve Ürdün'ün Esad rejiminin yakında çökeceğine inandıkları ve el-Kaide ile İŞİD'in Şam'a doğru yarıç içinde oldukları" bilgisini de verdiği aynı kaynakta belirtilmektedir.

Washington'da bunlar konuşulurken, Suriye Devlet Başkanı Başar Esad'ın, Rusya'dan resmen askeri yardım talep etmesi üzerine Rusya tarafından bu talep karşılanmaya başlamıştır. Rus savaş uçakları, Ekim 2015 ayının ilk gününden itibaren, başta İŞİD olmak üzere Suriye rejimine karşı savaşmakta olan muhalif güçlerin kontrolündeki bölgeleri, yoğun olarak bombalamaya başlaması ve bu uygulamasını yoğunlaştırarak sürdürmesi, başta Washington olmak üzere, Batı tarafından, Orta Doğu ve Kuzey Afrika'da sahneye konulmaya ve uygulanmaya çalışılan devlet parçalama senaryosunu ciddi olarak etkileyebilecek gibi görünmektedir[6].

Değerlendirmeye, Irak ve Suriye olmak üzere, Batı ülkeleri tarafından Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da sahneye konulmuş ve bir süredir uygulanmakta olan devletleri bölüp-parçalama senaryosunun zaman içinde nasıl oluşturulduğuna ve geliştirildiğine kronolojik olarak kısaca göz atarak başlamanın uygun olduğunu düşünüyorum. Zira böylece hem bellek tazelemiş olacağız hem de Rus savaş uçaklarının Başar Esad'ın askeri güçlerine destek vermeye başlamasının, yakın gelecekte ülkemizin bulunduğu

coğrafyada Türkiye olarak karşılaşacağımız sorunlara en azından fikren hazırlanmayı da kolaylaştıracaktır.

Ancak bu konuyu daha iyi anlayabilmek için önce pek de farkında olmadığımız veya öğrenip de unuttuğumuz bir gerçeği anımsamak uygun olacaktır. **II. Dünya Savaşı'nın bitiminden bu yana, dünya genelinde yarınsından fazlası etnik ve inanç kökenli olmak üzere 180 dolayında iç savaş yaşanmış veya yaşılmıştır[7].** Ancak, bu iç savaşlardan, parçalanmanın nasıl tanımlandığına bağlı olarak 14-24 ülkenin bölünmesine izin verildiği görülmektedir. Bu bölünmelerden birçoğu hemen başlangıçta birçok ülke tarafından tanınmış ve tanınma daha sonra yaygınlaşmıştır. 1971 de Bangladeş, Pakistan'dan kanlı bir iç savaş sonrasında ayrılmış ve tanınmıştır. Bu gelişme Pakistan'ın güneybatısındaki Belucistan eyaletinde de ayrılıkçı hareketleri tetiklemişse de, Sovyetler Birliği'nin bölgedeki etkisini artıracığı görüşü ile o bölgenin ayrılmasına izin verilmemiştir. Kıbrıs'ta Nicos Samson darbesi ve sonrasında Kıbrıs Türklere yapılan katliam üzerine 1974 yılında uygulanan Barış Harekâtı sonucunda adanın ikiye ayrılması ve izleyen dönemde Batı ülkelerinin dayatması ile Birleşmiş Milletler gözetiminde başlatılan birleşme görüşmelerinin uzun süre sonuçsuz kalması sonucu Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ilan edildiğinde, Türkiye dışında tanıyan olmamıştır. Zira bu bölünme Batı ülkelerinin ön gördüğü, geliştirdiği veya onayladığı bir proje olmadığı için Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni 42 yıldır Batı ülkelerini karşılarına almak istemeyen veya ulusal çıkar politikaları öyle gerektirdiği için hiçbir ülke tarafından tanınmamıştır. 1991 yılında Yugoslavya'nın parçalanma projesi uygulandığında fazla kan dökülmeden parçalanan devletin, yeni devletleri arasında çıkan savaşlarda çok fazla kan dökülmesi üzerine çıkarları ve programları etkilenen ABD ve NATO bu ikincil savaşlara askeri müdahalede bulunmak zorunda kalmışlardır.

Afrika'da petrol, stratejik maden ve minerallerin bulunduğu bazı ülkeler de soğuk savaş döneminde ve sonrasında süper güçlerin çıkar çekişmelerinin ürünü olarak bölünmüşlerdir. Sayı daha fazladır ancak üç örnek vermek yeterli olacaktır; Kongo, Somali ve Sudan.

Sovyetler Birliği'nin 1990 lı yıllarda dağılmasında sonra da ayrılan devletler içinde veya Rusya'ya karşı iç savaş baş-

latan etnik ve inanç grupları olmuştur. Örneğin Çeçenler, 1996 da Rusya'ya karşı başkaldırması sonucunda tanınma sağlamış olsalar bile, 1999 da Rusya ile yeniden savaşmışlardır. Rusya ayrıca Gürcistan ve Moldova'dan otonomi talebinde bulunan bölgelere de destekçi olmuştur. Ukrayna'daki iç savaş ise bütün hızı ile sürmektedir. Ukrayna'da süren iç savaş ülkenin fiilen bölünmesine yol açmış olmasına rağmen bütün hızı ile devam ettirileceği görülmektedir. Zira bu ülke başta ABD ve Avrupa ülkeleri ile Rusya arasında stratejik bakımdan olduğu kadar enerji nakil hatları ile doğal kaynaklarını kendi denetimlerinde tutabilmek açısından da özel bir önem taşımaktadır. Bu devlet parçalama süreci içerisinde bölünmesi barışçıl yöntemlerle sağlanan tek örnek ise yarılmıyorsa Çekoslovakya olmuştur.

İspanya (Katalan), İngiltere (İrlanda ve İskoçya), Belçika (Flamanlar), Fransa (Korsika) ve Kanada'da (Quebec) ortaya çıkan ayrılıkçı hareketlere ise izin verilmemiştir.

Bu bilgilerden de anlaşılacağı üzere, I. ve II. Dünya Savaşları'nın galipleri ABD, İngiltere ve Fransa'nın dışında planlanan ve uygulan bölünmelerin diğer devletler tarafından tanınmasına asla göz yumulmuyor.

Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki devletlerin parçalanmasına uygun ortam oluştuğuna ilişkin olarak yakın dönemde yazılan ilk değerlendirmelerden birisi ABD'nin ünlü stratejisti Zbigniew Brzezinski'nin 15 Ocak 1979 günü Time dergisinde yayınlanan, "Krizler Hilali" (Crescent Of Crisis) başlıklı yazısıdır. Bu yazısında Brzezinski şu gözlemlerde bulunmuştur; "Krizler Hilali, Hint Okyanusu sahillerinden başlayıp (Batı'ya doğru H.U.) uzanan sosyal ve politik açıdan kırılgan bir yapıda olan ve bizim (ABD H.U.) için yaşamsal olan bir bölgede parçalanma tehdidi mevcuttur. Böyle bir gelişmeyi izleyecek politik karmaşanın yaratacağı boşluk bize sempati duymayan ve bizim değerlerimizi düşmanca bulan düşmanlarımız tarafından doldurulabilir.[8]" Brzezinski'nin tanımladığı "Krizler Hilali", Sovyetler Birliği'nin güneyinde kalan, Hint Okyanusundan başlayıp Türkiye'ye uzanan ve güneyde Arap Yarımadasında geçip Afrika Boynuzu'na uzanan coğrafyayı içermektedir[9]. Afrika Boynuzu olarak tanımlanan alan Doğu Afrika'dan Arap

Yarımadasına doğru uzanan ve Cibuti, Eritre, Somali ve Etiyopya'yı içine alan bölgedir[10]. Krizler Hilali olarak tanımlanan bölge, soğuk savaşın sürdüğü o dönemde olduğu gibi bugün de dünya petrollerinin yüzde 65'inin ve doğal gazının da yaklaşık üçte birine yakının bulunduğu stratejik bir coğrafyadır. Krizler Hilali tanımlamasının yapıldığı dönemde, ABD ve İngiltere gibi ülkelerin hedefi, bu bölgede kara ve deniz ulaşım yollarının açık tutulması, petrole erişimin engellenmemesi ve bölgede Sovyet askeri üstlerinin kurulmaması şeklinde idi. Bu istekler, soğuk savaş sona ermiş görünse de, bugün Batı ülkeleri için Rusya ve Çin'in denetimine geçmemesi bakımından da geçerliliğini korumaktadır. Brzezinski, 1966-68 döneminde ABD Dışişleri Bakanlığı'nın "Politika Planlama Kurulu"nda görev yapmış, 1977-1981 arasında ABD Başkanı Jimmy Carter'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı görevinde bulunmuş, bu görevinden ayrıldıktan sonra akademik yaşama dönmüş ve stratejik araştırma kurumlarında görev yapmıştır. Kamu görevinden ayrıldıktan sonra yazdığı kitaplardan en bilineni 1997 yılında yayınlanan ve dilimize de "Büyük Satranç Tahtası" olarak çevrilmiş olan kitabında, ülkemizi de yakından ilgilendiren, "Avrasya Balkanları" tanımlamasını yapmıştır. Bu tanıma göre, Kazakistan, Kırgızistan, Tacikistan, Özbekistan, Türkmenistan, Azerbaycan, Ermenistan ve Gürcistan sorunlu ülkeler coğrafyası olarak tanımlanmıştır. Bu ülkelerin petrol, doğal gaz ve stratejik madenler açısından da büyük önemi olduğuna dikkat çekilmiştir. Brzezinski, Avrasya Balkanları tanımı içine girmeye aday olarak Türkiye ve İran'ı da belirtmiştir. Brzezinski'ye göre, Türkiye ve İran'da istikrarsızlıklar yaşandığında Avrasya Balkanlarında sorunların kontrol edilemez boyutlara varabilecektir.

Bilderberg grubunun 1979 yılındaki toplantısında, Bernard Lewis'in Yakın Doğu'nun etnik ve inanç farklılıkları temelinde Balkanlaştırılabilmesi için Müslüman Kardeşler hareketinin desteklenmesi ve Kürtlerin, Ermenilerin, Lübnanlı Maronitlerin, Etiyopyalı Kiptilerin, Azerbaycan Türklerinin özendirilmesi gerektiğini belirttiği ileri sürülmüştür[11]. Aynı konuşmasında Lewis'in bu şekilde ortaya çıkacak kaostan "Krizler Hilali"ne ve oradan da Sovyetler Birliği'nin Müslüman bölgelerine sıçrayacağı savını ileri sürdüğü de belirtilmektedir. Anımsana-

cağı üzere, Sovyetler Birliğini çökertmek üzere ABD'nin uyguladığı projelerin en önemlilerinden birisi de "Yeşil Kuşak" adını taşımaktaydı.

Orta Doğu ülkelerinin her birinin kendi içindeki etnik ve inanç farklılıkları nedeni ile parçalanacakları savını ileri süren diğer bir belge de, "Oded Yinon Planı"dır[12]. İsrail vatandaşı ve Orta Doğu uzmanı bir yazar ve araştırmacı olan ve ayrıca Dışişleri Bakanlığı başta olmak üzere çeşitli kamu kuruluşlarında da çalışmış olan Yinon, İsrail'in 1980 li yıllarda izlemesi gereken politikaların neleri içermesi gerektiğini açıklayan bir plan hazırlamıştır. Yinon'un bu planı 1982 yılında Arap-Amerikan Üniversite Mezunları Cemiyeti tarafından İngilizceye çevrilerek yayınlanmıştır. "İsrail'in 1980 li Yıllarda İzlemesi Gereken Strateji" başlığını taşıyan ve tamamının okunmasında yarar gördüğüm bu plandan bazı alıntılar yapmak istiyorum. **Yinon ilk olarak dünyada enerji başta olmak üzere maden ve minerallerin dengeli bir dağıtımı olmadığı ve bu kaynakların artan dünya nüfusun gereksinimlerini karşılamakta yetersiz kalacağı saptamasını yapmıştır. Hemen bunun arkasından da Arap ülkelerinin petrol kaynakları üzerinde tekel benzeri bir konumu varken, diğer kaynakların da Üçüncü Dünya ülkelerinde bulunduğuna değinmiş ve bu kaynaklar için yoğun bir kavga olduğuna ve bu kavganın giderek büyüyeceğine işaret etmiştir. Planın 13 üncü maddesinde şu görüş yer almaktadır; "Fas'tan Hindistan'a ve Somali'den Türkiye'ye uzanan coğrafyadaki etnik azınlıklara ilişkin görüntü bölgede istikrarsızlık olduğunu ve süratle kötüleşmeye işaret etmektedir."** Dikkat edilirse, Yinon'un tanımladığı bölge ile Brzezinski'nin belirttiği "Krizler Hilali" coğrafyası birebir örtüşmektedir. Planın izleyen maddesindeki gözlem şöyledir; "Bu parçalanmış devasa dünyada çok küçük bir grup zengin iken, büyük bir çoğunluk fakirdir. Arapların büyük çoğunluğunun yıllık geliri 300 dolar dolayındadır (Bu rakam 1980 li yılların başına aittir. H.U.). Mısır'da da durum böyle olduğu gibi, Irak ve Libya hariç tüm Kuzeybatı Afrika'da da aynı durum mevcuttur. Lübnan parçalanmış ve ekonomisi perişan haldedir. Bu ülkede merkezi otorite diye bir şey kalmamıştır. Kuzey'de Suriye'nin desteklediği ve Frangieh aşiretinin denetimindeki Hristiyanlar var-

ken, Doğu bölgesi doğrudan Suriye'nin elindedir. Lübnan'ın merkezi ise Falanjistlerin denetimindeki Hristiyanların kuşatıldığı bölgedir. Güney'de Litani ırmağına kadar olan alanda çoğunlukla PLO (Filistin Kurtuluş Ordusu) tarafından denetlenen Filistin bölgesidir. Haddad yönetimindeki Hristiyanlar ile yarım milyon Şii'ler olmak üzere fiilen beş otonom bölge mevcuttur. Suriye'nin durumu daha da kötü olup Libya ile birleşmesinden sonra gelecekte alacağı yardımlar mevcut temel sorunlarını çözemeyeceği gibi büyük bir orduyu sürdürülebilmeye bile yetmeyecektir.

En kötü durumdaki Mısır'dır. Milyonlar açlık sınırındadır. İşgücünün yarısı işsizdir. Nüfusun yoğun olduğu bölgelerde ciddi bir konut sıkıntısı vardır." Yinon'un Suudi Arabistan ile gözlemi ise şöyledir; "Suud ordusu sahip olduğu tüm silah ve teçhizata rağmen ülkedeki rejimi içeriden veya dışarıdan gelebilecek tehlikelere karşı savunabilecek durumda değildir." 1980 de Mekke'de yer alan olayların bu bakımdan bir örnek olduğunu da belirtmiştir. Yinon planındaki diğer bir gözlem ise, Mısır'ın parçalanmasıdır. Mısır'ın parçalanması durumunda Libya, Sudan ve çevredeki

diğer ülkelerin de parçalanması kaçınılmaz olacaktır. Yinon'un Irak için düşünceleri ise şöyledir; petrol zengini Irak'ın parçalanması İsrail için Suriye'nin parçalanmasından da önemlidir. Irak-İran savaşı da Irak'ın parçalanmasını tetikleyecektir. Irak'ın üç büyük şehrinin Basra, Bağdat ve Musul'un çevresinde üç belki daha fazla devlet oluşacaktır. Yinon Ürdün'ün de mevcut yapısını uzun süre sürdüremeyeceğini ile sürmüştür. Yinon Planı'nı tam olarak anlayabilmek için Büyük İsrail'in haritaya yansımış görünümüne göz atmak gerekir. Bu görünüm, Harita 1 de yer almaktadır.

Yinon planında İran ve Türkiye içinde şu görüşlere yer verilmiştir. İran'ın nüfusunun yarısı Farsça konuşurken diğer yarısı köken olarak Türk'tür. Türkiye'nin nüfusunun yüzde 50 den fazlası Sünni Müslüman olsa da, 12 milyonu Alevi ve 6 milyonu da Sünni Kürt olmak üzere iki azınlığı vardır.

Harita 1 de kırmızı çizgi içine alınan toprakların "vaat edilmiş topraklar" olduğu ileri sürülmektedir. Haritaya dikkatle bakıldığında Hatay ilinin de bu topraklar içinde yer aldığı görülmektedir.

Brzezinski, 2004 yılında "Think Tank"dan Ben Wattenberg ile yaptığı söyleşide, Avrasya Balkanları tanımını "Küresel Balkanlar" olarak değiştirmiş ve şu gözlemlerde bulunmuştur; "Küresel Balkanlar, kabaca, Süveyş Kanalı'ndan başlayıp Çin'in batısındaki Sincan eyaletine, Güney Rusya'dan Hint Okyanusu'na uzanan coğrafyadır. Bu bölge, zayıf devletlerin bulunduğu, etnik farklılıkların yoğun olduğu, inanç temelli kavgaların yaşandığı çok geniş bir alandır. Bölgedeki iç istikrarsızlıklar, 19 uncu yüzyılda Avrupa Balkanlarında yaşandığı gibi dış güçleri kendisine çekmektedir.[13]" Brzezinski bu söyleşisinde, ilerleyen yıllarda ABD başta olmak üzere Batı ülkelerinin doğal gaz ve petrol bağımlılıklarının süreceğini de belirtmiştir. Bu bağlamda Çin ve Japonya'nın bu kaynaklara bağımlılığının daha yüksek düzeylerde olacağını, o nedenle, ABD'nin Orta Doğu'da ve Basra Körfezi'nde güçlü konumda olmasının sadece ekonomik bir gereksinim olmayıp, aynı zamanda diğer ülkelere karşı büyük bir stratejik avantaj sağlayacağını da ileri sürmüştür.

ABD'nin Ortadoğu ve Osmanlı İmparatorluğu uzman tarihçilerinden Bernard Lewis'in 1992 sonbaharında Foreign Affairs Dergisi'nde yayınladığı "Ortadoğu'yu Yeniden Değerlendirmek" olarak çevrilebilecek (Rethinking the Middle East) başlıklı yazısında önemli gözlemlerde bulunmuştur. Lewis'in gözlemlerine göre, 1948 de İsrail'in bir devlet olarak kurulmasından bu yana Ortadoğu'da yer alan bir seri olaylar sonucu (ki Lewis bunları teker teker saymakta ve etkilerini değerlendir-

mektedir), Arap devletleri arasındaki bağlar giderek zayıflamıştır. Anılan incelemede, olayların Araplar arası ilişkileri etkileyişine ilişkin birçok örneğe de yer verilmektedir.

Lewis'e göre, Saddam Hüseyin'in Kuveyt'i işgalinin bölgede yatabileceği riskleri gören ABD'nin bölgeye yönelik hedeflerinin; bölgede, bu coğrafyayı denetleyebilecek tek bir hegemon gücün oluşmasına izin vermemek ve bölgenin petrol kaynaklarını kendi denetimi altında tutabilmek olarak açıklanabilir[14].

Lewis ayrıca, tarihsel olarak Ortadoğu tanımının Basra Körfezi çevresindeki ülkelerden başlayarak bölgeyi etkileyen uluslararası politik gelişmelere göre her yöne doğru genişleme eğiliminde olduğunu ve Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra Kafkasya ve Orta Asya'daki Türk Cumhuriyetlerini içerecek şekilde genişlediğini belirtmiştir. Bağımsızlığını kazanan Kafkasya ve Orta Asya Türk Cumhuriyetlerini etki altına almak için başta Suudi Arabistan olmak üzere Arap ülkeleri, İran ve Türkiye arasında bir yarışın da yaşandığını ve yarışın her üç ülkenin kendi inanç anlayışını bu ülkelere taşıma yanında, kullanılan alfabeyi de şekillendirmeye yönelik olduğu da belirtilmektedir. Lewis, Kafkasya ve Orta Asya ülkelerinin Humeynizm ve Kemalizm arasında yapacakları seçimin kendileri için olduğu kadar bütün Orta Doğu'yu da etkileyecek önemde olduğunu 1992 tarihli yazısında belirtmiştir. Lewis'in bu gözlemine bir ekleme yapmak gerektiğini düşünüyorum. O dönemde Kafkasya ve Orta Asya Türk Cumhuriyetlerinin seçim yapması sadece lâik ve demokratik yapı öneren Kemalizm ve köktenci anlayış dayatan Humeynicilikle sınırlı değildi, şeriat düzeni dayatan Vahhabilik modeli dayatmasını da kapsıyordu. Ve bu mücadele henüz bitmemiştir.

Lewis anılan makalesinde, Arap ülkelerinde oluşan köktencilik bu ülkelerde ortaya çıkan farklı, bazen birbiriyle bile çelişebilen İslâm militanlığını tanımlamak için yetersiz bir deyim olduğuna işaret etmekte ve bu ülkelerdeki diktatörlüklere,

yozlaşmış yönetimlere tepki olduğu kadar, bütün politik ve ekonomik kanalların tıkalı olmasının ortaya çıkardığı bir tepki olduğunu da belirtmektedir.

Bernard Lewis sıradan bir tarihçi değildir. Lewis, 1993 yılında Fransız Le Monde gazetesinin soruları üzerine, 1915 yılında tehcir ortamında Ermenilerin bir bölümünün ölmesinin "soykırım" olmadığını, savaş ortamının bir yan ürünü olduğunu açıklaması üzerine, Paris'te mahkemede yargılanmış ve mahkeme tarafından Ermeni soykırımını inkâr ettiği için davada talep edilen 1 franklık sembolik para cezasına mahkûm edilmiştir[15].

Lewis'in makalesinin yayımlandığı Foreign Affairs dergisi de sıradan bir dergi değildir. Bu dergi ABD'de 1921 yılında kurulan 4900 üyeli "Dış İlişkiler Konseyi" (Council on Foreign Relations) isimli önde gelen ve ABD dış politikasını etkileyebilen bir "think tank" kuruluşunun yayın organıdır. Üyelerinin arasında eski dışişleri bakanları, eski politikacılar, bürokratları, CIA eski üst yöneticileri, bankacılar, hukukçular akademisyenler ve basın kuruluşlarının üst düzey yöneticileri de bulunmaktadır[16].

Lewis, Arap ülkelerinde pan-İslamizm anlayışının giderek yerini İslam köktencilikine bıraktığını da belirtmektedir.

Lewis makalesinde Orta Doğu'yu bir bütün olarak bekleyen seçenekleri teker teker saymakta ve bunlardan birisinin de etnik ve inanç farklılıkları nedeni ile iç ve sınır aşan savaşlarla kaos ortamına ve Lübnanlaşmaya dönüşmek olduğuna işaret etmektedir. Orta Doğu ülkelerinin parçalanmasına yönelik sözlüğe, Balkanlaşma tanımının yanına Lübnanlaşma da eklenmiş bulunmaktadır.

Makalede İsrail'in, ABD'nin Orta Doğu politikalarında katkısı mı yoksa yükü mü olduğunu da ayrıntısı ile tartışılmaktadır.

Varşova Paketi'nin Doğu Avrupa ülkelerinde, rejim değişikliği politikalarının başarı ile uygulanması sonucunda, bu projeyi hazırlayan ABD Savunma Bakanlığı eski uz-

manları Richard Perle ve Douglas Feith'in, 1996 yılında İsrail için benzeri uygulamalara yönelik bir rapor hazırlamışlardır. Adı geçen iki uzmanın bu raporda İsrail'e Saddam Hüseyin'in iktidardan düşürülmesi, Suriye'nin ve Lübnan'daki Suriye hedeflerinin vurulmasını önerdikleri, stratejik araştırmacı F. William Engdahl'in yayınladığı bir makalede belirtilmektedir[17]. Anılan makalede, bu planın dönemin İsrail hükümetince çok tehlikeli bulunduğu ve planı rafa kaldırdıkları da belirtilmektedir. Aynı yazar, aynı makalesinde 11 Eylül 2001 günü ABD'ye yapılan terörist saldırıları üzerine Bush yönetiminin Perle-Feith projesini "Büyük Orta Doğu Projesi" olarak uygulamaya koyduğunu da ileri sürmektedir.

Engdahl, ABD'nin önde gelen sivil toplum örgütlerinden "Ulusal Demokrasi Vakfının" (National Endowment for Democracy) Kuzey Afrika ve Orta Doğu ülkelerindeki rejim istikrarsızlıklarında rol aldığını da anılan yazısında birçok örnek ile açıklamaktadır.

Prof. Peter Dale Scott, 2009 yılında yayınladığı bir yazıda, Mart 2001 ayında, Başkan Yardımcısı Cheney'in düzenlediği "Enerji Geçici İşbirliği" (Energy Task Force) toplantısına önde gelen petrol şirketlerinin de gizlice katıldığını ve yeni seçilmiş ABD yönetiminin izleyeceği enerji stratejilerini görüştüklerini yazmıştır. Scott anılan yazısında sonradan öğrendiğine göre, Enerji Geçici İşbirliği toplantısında Irak'ın petrol sahalarının haritasının hazırlandığını ve bu bağlamda güney batı Irak'ın petrol sahalarının dokuz arama blokuna da bölündüğünü ileri sürmüştür[18]. Toplantının yapıldığı tarih, 11 Eylül terör saldırılarından çok önce ve Irak'ın işgalinden de yıllarca önce olması dikkat çekicidir.

İlk olarak Zbigniew Bezezinki'nin 1979 yılında "Krizler Hilali" başlıklı makalesinde, daha sonra da Bernard Lewis'in 1992 de yayınladığı makalede kapsamı tanımlanan Kafkasya ve Orta Asya Türk Cumhuriyetlerini de içine alan Orta Doğu, ABD Başkanı George W. Bush döneminde, Pakistan, Afganistan, İran,

Türkiye ve Kuzey Afrika ülkelerini de içerecek şekilde genişletilmiş ve "Büyük Orta Doğu" (Greater Middle East) olarak yeniden isimlendirilmiş bulunmaktadır[19].

Aslında bugün Orta Doğu'da yaşananları ve yaşanacakları anlayabilmek için bana göre, okunacak incelemelerin başında Yinon planı, Lewis'in makalesi ile Brzezinski'nin Büyük Satranç Tahtası isimli kitabı yer almaktadır.

Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Mısır ve Lübnan uyruklu teröristlerin ABD'de gerçekleştirdikleri belirtilen, 11 Eylül 2001 tarihli saldırılarını izleyen dönemde, ABD'nin Arap ülkelerinde daha demokratik bir yapıya dönmesi gerektiği, Rand isimli think tank kuruluşunun 2008 yılında Savunma Bakanlığına sunduğu bir raporda yer aldığı da Engdahl'ın anılan makalesinde ileri sürülmektedir[20].

ABD'nin Pulitzer Ödüllü araştırmacı gazetecisi Seymour Hersh, 16 Ekim 2001 tarihinde, The New Yorker Dergisinde yayınladığı yazısında, ABD'nin Ulusal Güvenlik Ajansı'nın (National Security Agency) Suudi Arabistan Kraliyet ailesi üyeleri arasındaki haberleşmeleri 1994 yılı ve belki de daha önceki yıllardan beri izlediğini yazmıştır. Bu çerçevede de ailenin ülkedeki el-Kaide gibi radikal örgütlerin kendilerini devirmesinden ciddi endişe duyduklarını ve bunu önleyebilmek için de bu örgütlere yüzlerce milyon dolar boyutunda kaynak aktardıklarını öğrenildiğini ileri sürmüştür[21]. Bu makalede Suudi Arabistan'da yönetim kadroları arasında yer alan büyük boyutlu yolsuzluklara da yer verilmiştir.

1957 yılına ait bir belge de İngiliz Başbakanı Harold Macmillan ile ABD Başkanı D. Eisenhower'in iki ülkenin istihbarat örgütlerince hazırlanan ve bir sınır çatışması çıkarılarak Suriye'de rejim değişikliğine yol açacak gelişmeler öneren bir raporu görüştükleri de 2003 yılında yayınlanan bir haberde ileri sürülmüştür[22].

Doğal gazda Rusya'ya büyük ölçekli bağımlılık, Avrupa Birliği ülkeleri için stratejik bir sıkıntı yaratmaktaydı. Bu bağımlılığı düşürmek

amacıyla, Avrupa Birliği ve ABD, Hazar Havzası ve Orta Doğu Bölgesi'nde üretilen doğal gazın Avrupa ülkelerine taşınması için arayış içindeydiler. Bu arayış sonucunda Nabucco Boru Hattı Projesine ilişkin hazırlıklara Şubat 2002 de başlandı ve Haziran 2002 ayında da Avusturya'dan OVM, Türkiye'den BOTAŞ, Macaristan'dan MOL Grubu, Bulgaristan'dan Bulgargaz ve Romanya'dan Transgaz arasında Nabucco Doğal Boru Hattı'nı inşa etmek için bir protokol imzalandı[23].

2003 yılında, ABD'nin Irak'ı işgalinden ve George W. Bush'un Temmuz 2003 de Irak'ta zafer kazanıldığını açıklamasından dört ay sonra, 25 Kasım 2003 günü New York Times gazetesinde, Dış İlişkiler Konseyi'nin eski başkanlarından Leslie H. Gelb bir makale yayınlamıştır. **Bu makalede Gelb ABD için Irak'ta izlenecek tek uygun stratejinin Irak'ı kuzeyde Kürt, orta bölgede Sünni ve güneyde de Şii devletleri olarak üçe bölmek olduğunu yazmıştır**[24]. Gelb böyle bir yapılanmanın ABD'ye harcamalarının ve askeri gücünün büyük bölümünü en iyi hizmeti görebilecek Kürt ve Şii devletlerinde kullanma olanağını verebileceğini yazmıştır. Gelb böyle bir yaklaşımın ABD'nin Sünni üçgeninde kazanamayacağı bir savaş için parasal kaynak harcamayacağı gibi asker kaybına da uğramayacağını belirtmiştir. Irak'taki ABD yönetiminin sorun kaynağı olan Sünni bölgesinin petrol gelirinden yoksun kalma sonucunda saldırgan ve uzlaşmaz tutumundan vaz geçmesini bekleyebileceklerini de ileri sürmüştür[25].

Gelb'in makalesinde üzerinde durduğu diğer bir husus ise, Irak'ın sınırları etnik ve inanç farklılıklarını olabildiğince göz önünde bulundurularak çizilecek sınırlarla üç ayrı devlete ayrılmasından sonra, ABD Kongresi'nin tahsis ettiği milyarlarca doları, Kürt ve Şii devletlerinin yeniden inşası için kullanılabileceğini belirtmiştir. Bu kaynakların tahsis edilebilmesi için de ön şart olarak demokratik seçimlerin yapılması ve kadınların, azınlıkların ve basın haklarının korunmasının ileri sürülebileceğini belirtmiştir.

SADAT VE "TERÖRE KARŞI İSLAM İTTİFAKI" HAKKINDA SORULAR

Selçuk UÇAL

18 AĞUSTOS 2016 tarihinde Cumhuriyet gazetesinin internet sitesinde yayımlanan haberde; SADAT kurucusu ve önceki başkanı E.Tuğgeneral Adnan TANRIVERDİ (Cumhurbaşkanının yeni Başdanışmanı) ve beraberindeki heyetin, 07 MART 2016 tarihinde Genelkurmay Başkanlığında, -daha sonra 15 Temmuz darbe girişimcilerinden olduğu iddiasıyla tutuklanan- Genel Plan Prensipler Başkanı Korgeneral Salih ULUSOY tarafından konuk edildikleri, bu ziyaretin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi AKAR'ın bilgisi içinde yapıldığı belirtildi.

Ziyarette konuşulan 3 konu, SADAT'ın iç yazışmasında açıklanmış. Bu konulardan birisi ve kanımızca görüşmenin asıl maksadı; İslam Ordusu kavramının içinin nasıl doldurulacağı ve

yasa teklifine destek talebidir.

Genelkurmay Başkanlığı'nın, kamuoyunda faaliyetleri tartışmalı bir özel firma yetkilisiyle görüştüğü İslam Ordusu konusu nedir?

TERÖRE KARŞI İSLAM İTTİFAKI, AÇIKLANAN KURULUŞ VE MAKSADI

15 Aralık 2015 tarihinde, Suudi devlet ajansı tarafından yayımlanan açıklamada, aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 34 İslam ülkesinden oluşan "Terörle Mücadele İttifakının", Suudi Arabistan liderliğinde kurulduğu belirtildi. (*)

Suudi Arabistan Savunma Bakanı Prens Muhammed Bin Selman, "merkezi Suudi Arabistan'da bulunacak askeri ittifakın sadece IŞİD'e karşı değil, karşılaşılan tüm "terörist" gruplara

yönelik olarak mücadele edeceğini" açıkladı. (**)

İran, Suriye ve Irak ise ittifakta yer almadı.

Amerika Birleşik Devletleri Savunma Bakanı Ashton Carter, "Suudi öncülüğündeki yeni koalisyon, ABD'nin IŞİD'le mücadelede Sünnilerin daha büyük rol oynaması yönünde uzun süredir yaptığı çağrılara uyumlu bir adım" olduğunu söyledi. Esasında sürecin öncesi takip edildiğinde, bu yapının kuruluşunun asıl teşvikçi ve destekleyicisinin ABD olduğu görülmektedir.

İTTİFAK HAKKINDA SORU İŞARETLERİ

İttifakın öncülüğünü Suudi Arabistan'ın yapması, İran'ın dışında kalması, ABD'nin ise "Sünni" vurgusunu yapması; görünür amacı terörle mücadele olan askeri koalisyonun asıl hedefinin, İran olduğu yanılsamasını yaratmaktadır. Oysa gerek Suriye'de gerekse Irak'ta meşru yönetimlerin, IŞİD ve diğer dinci terörist gruplarla senelerdir yaptığı mücadeleye İran'ın destek verdiği bilinmektedir. Bu durumda tek

başına İran, daha doğrusu bölgedeki Şii yönetimlerin hedef alındığı söylenemez.

Suudi Arabistan Savunma Bakanı, "mücadele hedefinin IŞİD'le sınırlı olmadığını, tüm terörist gruplar" olduğunu özellikle belirtmiştir. Halen vekâlet savaşlarının sürdüğü Ortadoğu'da bu oluşum, soru işaretleri oluşturmaktadır.

- Hedef alınacak terörist gruplar hangi ölçüte göre saptanacaktır? Küresel veya bölgesel ölçekte gücü olan her ülkenin kendi belirlediği dost ve düşman örgütler bulunmaktadır. Bu örgütler, dönemsel çıkarlara göre "terörist" olarak nitelenmekte veya dışında tutulmaktadır.

- Müdahale edilecek ülke/ülkelerde kimin çağrısı esas alınacaktır? Suriye örneğini ele alalım. ABD, Türkiye ve Suudi Arabistan'ın desteklediği Suriye'deki muhalif grupların müdahale çağrısı mı dikkate alınacaktı? Meşru yönetimin dışında yapılabilecek böyle bir çağrıya uyulması durumunda ve bugün Rusya ve Çin'in de Suriye yönetiminin yanında saf tuttuğunu göz önüne aldığımızda, karşı karşıya kalınabilecek tehlikenin büyüklüğü de ortadadır.

- Öncelikli kuruluş maksadı IŞİD terörü ile mücadele ise, günümüzde bu terörist gruba karşı, Suriye rejimi ve diğer ülkeler operasyonlarını sürdürmekte, İslam Askeri İttifakının sahada varlığı görülmemektedir.

Tüm bunları bir araya getirdiğimizde söz konusu ittifak; ne "teröre karşı mücadele ortaklığı" ne de "Şii karşıtı Sünni bir koalisyon" oluşumudur. ABD ve batının Ortadoğu'da, ağırlıklı olarak kendi askerini kullanmadan, perde gerisindeki liderlikle, bölge ülkeleri askerlerini operasyonlarında kullanma projesidir.

'Teröre karşı İslam ittifakı'na dahil olan ülkeler

Suudi Arabistan	Somali	Maldivler	Bangladeş
Türkiye	Sierra Leone	Gine	Benin
Mısır	Sudan	Fillistin	Lübnan
Pakistan	Komor Adaları	Çad	Kuveyt
Ürdün	Moritanya	Togo	
Tunus	Nijer	Cibuti	
Katar	Nijerya	Senegal	
Libya	Yemen	Malezya	
Mali	Gabon	Birleşik Arap Emirlikleri	
Fas	Somali	Bahreyn	

15 TEMMUZ DARBE GİRİŞİMİ VE İSLAM İTTİFAKI

Ülkemizde 15 Temmuz 2016 gecesi yaşanan FETÖ darbe girişiminin ardından, siyasal iktidar temsilcileriyle yandaş yazarlardan, darbe girişiminin üst akıl olarak ABD'yi işaret eden açıklamalar duyduk ve okuduk.

Ayrıca iktidar kulislerinde; darbe girişiminin başarılı olması halinde, Türkiye'nin bir iç savaşa sürüklenerek, dış müdahaleye açık hale getirileceği senaryolarının konuşulduğu, gene iktidara yakın gazetecilerce köşelerine yansıtıldı.

Eğer konuşulan bu senaryo gerçekleşseydi, Ülkemize dış müdahaleyi hangi kuvvet yapacaktı?

Bu soruya, ABD ile batılı ülkelerin oluşturacağı bir koalisyon cevabı verilirse, ABD ve İngiltere'nin Irak ve Afganistan'dan çıkma eğiliminde olduğu, Suriye'de IŞİD'e karşı kara gücü gönderme konusundaki isteksizlikleriyle, bunun kolay olmadığı kanıtlanabilir.

Başbakan Binali YILDIRIM ise 15 Temmuz darbe girişiminin

mali destekçileri arasında Suudi Arabistan'ın olup olmadığı yönündeki soruya, "ateş olmayan yerden duman çıkmaz" diyerek şaşırtıcı bir cevap vermiştir. En yüksek siyasi sorumluluk makamında bulunan kişinin, bilgiye dayanmadan böyle bir açıklama yaptığı düşünülemez.

Bu durumda;

- Darbe girişimi başarılı olup iç kargaşalık çıksaydı ve darbe yönetimi dış müdahale çağrısında bulunsaydı, dış müdahale gücü, ABD destekli Suudi Arabistan liderliğindeki İslam Ordusu mu olacaktı?

- Böyle bir dış müdahale olmuş olsaydı, bu kuvvet tüm Türkiye'yi kontrol altına alamayacağına göre daha fazla kargaşalık çıkarılan sadece belli bir bölgede mi (örneğin güneydoğu bölgesinde) konuşlanabilirdi. Komuta merkezi İncirlik mi olurdu?

- Genelkurmay'ın ve SADAT'ın müşterek olarak, İslam Ordusu'na yakın ilgilerinin maksadı nedir?

- Ülkemizde kargaşalık çıkarma ve dış müdahale ortamı yaratma tehlikesi geçmiş midir?

(*) Al Jazeera Türk (15 Aralık 2015)

(**) BBC Türkçe (15 Aralık 2015)

ONUNCU YIL MARŞI

Çıktık açık alınla on yılda her savaştan;
On yılda on beş milyon genç yarattık her yaştan.
Basta bütün dünyanın saydığı Başkumandan;
Demir ağırlarla ördük Ana yurdu dört baştan.
Türk'üz Cumhuriyet'in göğsümüz tunç siperi,
Türk'e durmak yaraşmaz, Türk önde Türk ileri.

Bir hızla kötülüğü geriliği boğarız,
Karanlığın üstüne güneş gibi doğarız.
Türk'üz bütün başlardan üstün olan başlarız;
Tarihten önce vardık, tarihten sonra varız.

Türk'üz Cumhuriyet'in göğsümüz tunç siperi,
Türk'e durmak yaraşmaz, Türk önde Türk ileri.

Çizerek kanımızla öz yurdun haritasını,
Dindirdik memleketin yıllar süren yasını.
Bütünledik her yönden istiklâl kavgasını.
Bütün dünya öğrendi, Türklüğü saymasını.

Türk'üz Cumhuriyet'in göğsümüz tunç siperi,
Türk'e durmak yaraşmaz, Türk önde Türk ileri.

Örnektir milletlere açtığımız yeni iz;
İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kütleyiz;
Uyduk görüşte bilgiye, gidişte ülkeye biz;
Tersine dönse dünya yolumuzdan dönmeyiz.

Türk'üz Cumhuriyet'in göğsümüz tunç siperi,
Türk'e durmak yaraşmaz, Türk önde Türk ileri.

Söz: Behcet Kemal Çağlar - Faruk Nafiz Çamlıbel
Beste: Cemal Reşit Rey

AYDINLANMANIN BEDELİ

Güngör BERK

"Anadolu Aydınlanması" yolunda kimler öldürülmedi ki? Onlardan ayrılmanın acısını önce en yakınındakiler sonra da tüm toplum duydu. Doç. Dr. Bedrettin Cömert de topluma ışık saçan aydınlarımızdan biriydi. Hacettepe Üniversitesi'nde genç bir öğretim görevlisidi. Kültür dünyamızın verimli bir sanat tarihçisi, eleştirmeni, çevirmeni ve ozanıydı. 1960 yılında Sivas Lise'sini bitirmiş, 1967 yılında Roma Üniversitesi İtalyan Dili ve Edebiyatı bölümünde doktorasını tamamlamıştı.

Bedrettin Cömert, ozan Hasan Hüseyin Korkmazgil'in ailece de bütünleştikleri yakın dostlarındandı. Ozanın deyişiyle: "...dünyanın en iyi / en doçent / en baba / babasıydı..." Bir yandan, kendisini çok seven Agostina'yla iki çocuklarını büyütme uğraşındaydılar. Diğer yandan ise Anadolu Aydınlanması' uğraşının... 11 Temmuz 1978'de öldürüldü.

Azime Korkmazgil, Bedrettin Cömert'in öldürüldüğü gün yaşadıklarını, otuz yıl sonra Kıyı Dergisi'nde,

Azime Korkmazgil

"Bir gider Bin Geliriz" yazısında, bir ağıt söyler gibi anlatmıştı.

"11 Temmuz 1978, Salı.

O yıllarda; Türkiye'nin pek çok yerinde olduğu gibi, Ankara'nın ünlü semtleri, türlü gençlik guruplarınca 'parşel'lenirdi. Örneğin ben de, Kızılay ile Bahçelievler arası tekin olmadığından; Emek'te Cumhuriyet Lisesi'ndeki görevime yetişebilmek için, önce Çankaya'dan Ulus'a otobüsle gidiyor, orada Balgat minibüsüne atlıyor, Konya asfaltında iniyor; geriye, Emek'e doğru, ara yollardan yürüyordum sabahları...

Salı sabahı da çok erken evden çıktım. Diyarbakır üç yıllık Eğitim Enstitüsü'nden gelenlerin Ülkeler Coğrafyası kursu vardı önce; öğleden sonra sınav!

Hiç unutmam; sınıfın birinde, yeni konuşmaya başladım. Gençlerle harita başında Uzakdoğu'yu, Uzakdoğu'da Japonya'yı tanıyacağız. Kolumdaki saat, 13'ü gösterdi gösterecek. Birden, arka sıradan bir delikanlı ayağa kalktı:

- Geç bunları Hoca, geç! dedi; boşuna anlatma bunları, ölüyoruz biz!

Bir şey anlamadım, baktım...

Sınıf susuyordu; o sürdürdü:

- Az önce derse girmeden, radyoda dinledim; bu sabah Hacettepe'den bir Sanat Tarihi doçenti...

Elimdeki değneği attım mı, atmadım mı; merdivenleri dörder atlayarak indim müdür odasına. Kocaman bir radyo...'hiç durmadan bir şeyler söylüyordu...'

Taksimiz beni, Basın-tepe'ye kaç dakikada, kaç saniyede çıkarmış olabilir?

Evimiz sokak kapısına

Doç. Dr. Bedrettin Cömert

kadar, insanla doluydu.

Çocuklarım; sonradan şaşırdım ama, onların üçünü de o insan kalabalığında seçebildim. Şaşkın ve sessizdiler. Hasan Hüseyin, salonun ortasından bana doğru koştu. Onu kucakladım mı kucaklamadım mı, anımsamıyorum.

- Bedrettin... dedim, Onu öldürdüler, anladık; Agostina nerde, Ergün nerde, Kemal nerde?"

O gün sabahleyin Doç. Dr. Bedrettin Cömert, Gaziosmanpaşa'daki evinden eşiyle birlikte çıktı. Arabasına bindiler. Yollarını ilerde başka bir araba kesti. Arabadan inen iki kişi çapraz ateş açıp kaçtılar. Bedrettin Cömert olay yerinde öldü. Eşi yaralı olarak kurtulabildi. Sonraki günlerde Agostina dayanabileceği kadar dayanıp çocuklarıyla Türkiye'den ayrıldı.

Azime Korkmazgil, Kıyı Dergisi'nde yayımlanmış 'Sonuçsuz bir Telefon Konuşması' yazısında: "Düşünüyorum da... Bedrettin'den böylesine ayrı düşmekle Hasan Hüseyin, akıl sağlığını yitirmediyse de çok ağır biçimde duygusal 'yıkım'a uğramıştı" diyor.

Ağlasun'lu dostumuz Azime Korkmazgil'in yolu bazen Fethiye'ye düştüğünde görüşürüz. Genellikle ya Hasan Hüseyin Korkmazgil ya da Bedrettin Cömert için düzenlenmiş bir toplantıya katılmış, dönüyordur.

Son buluşmamızda bir yerde yan yana oturup yine kendimize, aydınlarımızı ve ülkemize dair konuştuk. Aydınlık gözlerindeki derin keder ve umutsuzluğun tuzağına düşmeden, bilgece yüzümüze baktı ve "Demek ki 'aydınlanma' böyle oluyor" dedi.

TÜRKİYE'Yİ CAHİLLER YÖNETİYOR

Prof. Dr. Mahmut ÂDEM *

Prof. Dr. İlber Ortaylı şöyle demiş: "Türkiye'yi zaten cahiller yönetiyor, ama görgü ayrı bir şey. Herkes alim olmadığına göre cahiller de yönetir. Bütün dünyada bu böyledir. Burada nispeti fazladır." Bir de çok cüretkar burası". .."en tehlikeli yarı cahil adamdır".

Bununla birlikte Türkiye; başta Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere İsmet İnönü, Bülent Ecevit, İhsan Sabri Çağlayangil gibi bilgi ve kültür düzeyi yüksek büyük devlet adamlarınca da yönetilmiştir.

Bugün ülkeyi yönetenlerin ülke sorunlarına yaklaşımları almış oldukları eğitimle tutarlı mı?

Her yıl kamu kadrolarına personel alınırken en büyük kontenjan Diyanet İşleri Başkanlığına veriliyor. Oradan da başta Milli Eğitim olmak üzere sağlık, içişleri vb tüm kamu kuruluşlarına aktarılıyor. Halen Milli Eğitim Bakanlığı'nda anaokulu müdürlüğünden en üst düzeydeki bakanlık yöneticilerine değin imam-hatip lisesi çıkışlı olmayan kaç kişi sayılabilir? AKP iktidara gelir gelmez 1041 eğitim yöneticisi görevden

alınmış, yerlerine imam-hatip çıkışlılar yerleştirilmişti. O atamalar sırasında Başkent Milli Eğitim Müdürlüğüne Mudurnu imamı atanmıştı.

17-25 Aralık yolsuzluk olayları ortaya çıkıncaya değin hemen tüm devlet kadroları Gülen cemaati ile AKP'nin arka bahçesi olan imam-hatip çıkışlılardan oluşuyordu. Fetöcü kadrolar, ancak 15 Temmuz 2016 darbe girişimi sonrası devletten temizlenmeye başlandı. 14 yıllık AKP iktidarı dönemine bakıldığında, onlardan boşalan yerlere imam-hatip mezunlarının yerleştirileceğinden hiç kuşku yoktur. Bu iktidarda liyakatin ölçü alınacağını gösteren hiçbir emare görülmemektedir.

İmam-Hatip Lisesi

Mezunları Neden Niteliksiz?

1. İmam-hatip okulları, 3 Mart 1924 tarihli Öğretim Birliği (Tevhid-i Tedrisat) yasasının 4. Maddesi uyarınca açılmıştır. Bu madde ile getirilen yaptırım şöyle: **"Milli Eğitim Bakanlığı, yüksek din uzmanları yetiştirmek üzere üniversitede bir ilahiyat fakültesi ile, imamlık ve hatiplik gibi dinsel hizmetlerin**

yerine getirilmesi ile görevli memurların yetişmesi için ayrı okullar açacaktır". Öğretim Birliği Yasası yürürlükte ise (ki yürürlükte ve Anayasanın 174. Maddesine göre korunacak devrim yasalarının da ilkidir) bu okullar hakim, savcı, avukat, doktor, kaymakam, vali vb yetiştirmek için açılmamıştır.

1950'lerde Başbakan Adnan Menderes, bu okulları aydın (münevver) din adamı yetiştirmek üzere açtıklarını söylemiştir. Bu demokrat partinin açtığı imam-hatip okullarının müfredat programlarının, 11 Mart 1924'te kapatılan medreselerle aynı olduğunu eğitim tarihçisi Mustafa Ergün tespit etmiştir. Medreselerde verilen eğitimin niteliğini de en veciz biçimde Atatürk şöyle açıklamıştır:

Atatürk, 28 Mart 1922 tarihinde o zamanki Sovyet Büyükelçisi ile birlikte trenle Konya'ya gidiyor. Büyükelçi o günü şöyle anlatıyor: "O gece iki medreseyi ziyaret ettik. Sağlıklı, güçlü, gencecik öğrenciler, geleceğin mollaları medresenin avlusunda dizilmişlerdi. Bunların yanında geniş cübbeli, beyaz ve yeşil sarıklı mollalar ve hocalar da yer almıştı. Hepsi de yerlere kadar eğilerek Mustafa Kemal Paşa'yı selamlıyorlardı. Bunların içinden biri, bunların başı ve en nüfuzlusu, Mustafa Kemal Paşa'dan, medrese sayısını artırmasını rica etti.

15 Temmuz FETÖ'cü Darbe Girişiminden Bir Kare.

Bu zat ayrıca medrese öğrencilerinin askere alınmamlarını da rica etti. Kemal Paşa, kendini tutamadı ve yüksek sesle ve sertçe:

“Ne o, yoksa sizin için medrese, Yunanlıları mağlup etmekten, hal-ki zulümden kurtarmaktan daha mı değerlidir? Millet kan içinde yüzerken, halkın en iyi çocukları cephelerde dövüşür, yurt için canlarını feda ederken, siz burada genç, sapasağlam delikanlıları besiyeye çekmişsiniz. Bu besili delikanlılarınızın askere alınmaları için hemen yarın emir vereceğim”.

1. Bugün imam-hatip liselerinde verilen eğitim neden niteliksiz? Çünkü bu okulların özellikle meslek dersleri öğretmenleri niteliksiz.

2. 07.1982 tarih ve 41 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile (ki bu 28.03.1983Tarih ve 2809 sayılı yasa ile benimsenmiştir), tüm Yüksek İslam Enstitüleri ilahiyat fakültesine dönüştürülmüştür. Bunun üzerine YÖK, bir yönetmelik çıkarmıştır (ki bu yönetmelik yalnız 15 gün yürürlükte kalmıştır). Buna göre her yüksek İslam enstitüsü için oluşturulan bir bilim komisyon, burada çalışmakta olan öğretmenleri yeterli bulursa doktora verebilecekti. Sonuçta tüm yüksek İslam enstitüsü öğretmenle-

ri, bir gün uyandıklarında “Dr. Öğretim Görevlisi” olduklarını öğrendiler. Bu öğretmenlerin hiçbiri ne yüksek lisans, ne doktora öğrenimi gördü. Hatta Arapça bilip bilmedikleri bile sorulmadı. Zaman içinde bu Dr. öğretim görevlileri doçent, profesör oldular. Bugün hepsi emekli ama bunların verdikleri doktora, doçentlik, profesörlüklerde bilimsellik aranabilir mi? Bugün hemen tüm ilahiyat fakültelerinde bu niteliksiz öğretim üyelerinin yetiştirdikleri öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Bu fakültelerden mezun olanlar, Türk eğitim tarihinde en niteliksiz diplomalılarıdır. Ve bunlar imam-hatip liselerine öğretmen oluyorlar. İşte her düzeyde Türkiye’yi yönetenlerin ezi-ci çoğunluğu bu liselerin mezunları.

İşte milyonlarca örnekten biri: Prof. Dr. Türkan Saylan ekibiyle, Doğu illerimizin birinde lösemi taraması yapıyor. Kucağında çocuğu ile gelen annelere Saylan’ın ilk sorusu şöyle:

- Çocuğun aşısı oldu mu? -Olmadı, çünkü aşısı olan, kısır olur. -Kim söyledi? -Doktor. Doktora soru: - Sana tıp fakültesinde böyle mi öğrettik? Yanıt: -Hayır Hocam, bu bize fakülteye girmeden önce imam-hatip lisesinde öğretilirdi.

İşte bu bilgi ile Türkiye yönetiliyor!

Ayrıca 12 Eylül askeri cuntasının kabul edilen 41 sayılı kanun hükmünde kararname ile, eğitim enstitüleri eğitim fakültelerine dönüştürüldü. Bu enstitülerde öğretmen olarak çalışanlar, fakültede öğretim görevlisi oldular. Bunlarla ilgili çıkarılan yönetmeliğe göre, eğitim enstitüsünde en az 4 yıl çalışmış olan bu öğretim görevlilerine; yabancı dil sınavına girmeden, yüksek lisans öğrenimi görmeden, hiçbir doktora dersi almadan doktora tezi yapma yetkisi verildi. Bu ayrı bir yazı konusu.

1. Yüksek İslam enstitüleri ilahiyat fakültesine dönüştürüldükten 10 yıl kadar sonra, Ankara Üniversitesi ilahiyat fakültesine giren 40 imam-hatip lisesi mezunu, Arapça muafiyet sınavına alınıyor. Yalnızca bir öğrenci bu sınavda başarılı oluyor. Bunlar imam oldukları camilerde Kur’anı nasıl yorumlayabilir? Cahil imam!

Genelde şöyle bir deyiş var: İmanın cahili insanı dinden, doktorun cahili candan eder. Ya yöneticinin cahili?

* ADD BDK Üyesi

Sonradan İmam Hatip’e Çevirilen Yüksek İslam Enstitülerinden Biri (1962-Konya)

KIRIKÇI İSMAİL AĞA

Av. Hüseyin Özbek

İsmail Ağanın hanesine kadar zağar gibi durmaksızın koşan Maraz Oğlan, bahçe kapısının tutamağına yapışır yapışmaz olduğu yere çöküverdi. Yukarıya seslenmeden önce azıcık soluklanmak istedi. Soluğan beygir misali kesik kesik öksürüyor, nefesi tıkanıyordu. Kal-kıp iki adım ötedeki avlu kapısına ulaşmaya gözü kesmiyordu. Tere batmış urbasının tuz değirmeninden çıkmış gibi gün vurdukça ağarıp kabuklaşan arka kısmı sırtını acıtmaya başlamıştı. Biraz kendine gelir gibi olunca tekrar düşmemek için kapı tokmağından tutarak yukarıya seslendi:

- İsmail Emmi, Oy İsmail Emmi!

İsmail Ağa, sabahın erinden gecenin leyli vaktine kadar kapıya dayanan davetsiz konuklara, telaşlı ünlemelere alıştı. Bismillahla kurulduğu yer sofrasında mis kokulu tarhanaya çala kaşık girişmeye hazırlanıyordu. Maraz oğlanın ağlamaklı sedasını duyunca hemen doğruldu. Siftah etmediği sabah tarhanasını, dumanı üstünde saç ekmeğini, şımşır kaşığı tablaya bıraktığı gibi aşağı inmesi bir oldu. Yeni yeni kendine gelen Maraz Oğlanın kendince ifadesini almaya başladı. Nevruzun ayağının yaylada kırıldığını, kağınya yükleyip köye indirdiklerini, geliğe uzatıverdikleri ineğin önüne konan arpa samanına, mısır katığına bana mısın demediğini bir çırpıda anlatıverince gerisini dinlemeye gerek görmedi. Dili bağlı Nevruz'u daha fazla zarıncamada bırakmak olmazdı. İç avlunun çatmasına asılı zembili omuzladığı gibi hızla bahçe kapısına yöneldi.

Karısı Koca Şerife'nin;

- Adam karnını doyur da git, yol uzun. Başköy yakın yer mi türünden laflarına aldırmadı. Kızılca

kurtlar yiyesi, devrile kalası, çift çubuk yine geri kaldı gibi ilenmelerini de duymazdan geldi.

Çevre köylerden ala ineğinin ayağı kırılan, Sakar kömüşünün boynuzu çıkan İsmail Ağanın kapısına dayanırdı. Ömründe mektep medresenin eşliğinden geçmemiş Kekeme Emmi, büyüklerden gördüğüne kendi ferasetini de katınca yörenin alaylı baytarı olup çıkıvermişti. Mal canın yongası diye boşuna dememişler. Cana gelmesin mala gelsin dense de malın ziyarı son kaldı sahibinden çıkar. İneği yardan uçan, danasının boynuzu kırılan oğul uşaktan tez ayaklısını Aşağı Yazı köyüne salardı;

- Aman oğlum Aşağı Yazı'dan Kekeme İsmail Ağa'ya selamımı söyle, iki eli kanda olsa tez vakitte geliversin. Durum böyleyken böyle dersin. Hadi bakalım.

Ulak, tepelerden yel derelerden sel misali akıp Yazı Köyünü tutar, Maraz Oğlan gibi soluk soluğa yukarıya seslenirdi:

- İsmail Emmi, Oy İsmail Emmi!

İsmail Ağa'nın kırıkçılık, sınıkçılık dışındaki marifetleri saymakla bitmezdi. Konu komşunun öküzlerini, kömüşlerini nallamak, kurbanlarını kesivermek, yardan uçan, dene tutan, kurt dalayan sığırları murdar olmaktan kurtarmak, usulünce pay ediverip komşulara dağıtmak bunlardan bazılarıydı. Gördüğünü kapalı, duyduğunu unutmayan, becerisi ni bedelsiz sunan bir adamdı.

İlçenin Veznedar Camisinde, Adil Efendi Camisinde müftünün, hocaların yıllar önceki vaazını kelimeleri kelimesine hatırlar, birebir naklederdi. Asker Ocağında bellediği marşları makamıyla okur, yakından tanımayanlar cahil ol-

duğuna asla inanmazlardı.

İsmail Ağa yolda Maraz Oğlanı konuşturuyor, Nevruz İneğin yaşını, huyunu suyunu, kaç kez buzağıladığını, kapıdan mı yetiştirdiğini, sığır pazarından mı alındığını inceden inceye soruyordu. Maraz Oğlan, ineğin buzağılı olduğunu, önceki buzağısının kırkı çıkmadan ölüverdiğini, bildir sene yaylada kurdun elinden son anda kurtardıklarını, buzağısının anasının başına geleni anlamış gibi sabaha kadar meleyip durduğunu anlatınca İsmail Ağa iyicene hızlandı. Oğlanın hayli geride kaldığını fark etmiyor, mesafe her adımda biraz daha açılıyordu. Maraz Oğlan, Kekeme Emmisine yetişmek için seyirtirken taşa toprağa dolaşip iki de bir tökezliyor, kuru yere kaplanacak gibi oluyordu.

Sınır deresini arkada bırakıp Erenler Türbesine ulaştıklarında ilkin Başköy Camisinin minaresi görüldü. Köyün batısına düşen samanlıklara az kalmıştı. Ondan sonrası kolaydı. Başköy, arka verdiği dağın yüksek düzlüğündeki yayladan aşağıdaki İlgez Çayına kadar uzanan tarlaların, meraların ortasındaki düzlükte, suyu bol, yeşillikler içinde bir köydü. Eteğindeki vadiden akıp giden İlgez Çayı kenarına, yukarıdan gelip vadide İlgez suyuyla birleşen Belkavak deresi kıyısına sıralanmış yaz kış çarkı dönen su değirmenlerine çevre köylerden un öğütmeye, arpa yarmaya gelenler eksik olmazdı.

İsmail Emmi, Erenler Türbesini hizalayınca durdu. El açıp ulu meşenin altındaki Erenlere Fatıha okudu. Urbasının ucundan yırttığı çaputu türbenin üzerini ev gibi örten koca meşenin dalına özenle bağlayan Maraz Oğlan da aynısını yaptı. Erenlerden Nevruzun derdine deva, kırığına şifa dilemeyi de unutmadı.

Hastasına bir an önce ulaşmak isteyen İsmail Ağa, karşılaştığı Başköylülerin hoşbeşini kısa karşılık-

larla geçiştiriyor, sözün uzamasına fırsat vermiyordu. Maraz Oğlanın babası Mehmet Ağayı, anası Fatma Kadını sokağın başında kendilerini bekler buldular. Nevruz, evin önündeki geligin ortasında üç ayağının üzerinde sessizce duruyor, şaşkın bir halde etrafına bakınıyordu. Ana kokusunu alan pindeki buzağı meledikçe ahırdan yana dönerek karşılık veriyor, belki de başına gelen olmadık işi ikisinden başkasının bilmediği bir dilden anlatmaya çalışıyordu.

İsmail Ağa, Nevruzun havada tuttuğu sol arka ayağını ellemeden önce avludaki meşe kazığına bağlı yularını iyice kısalttı. İneğin sırtını ileri geri bir müddet sıvazladı. Alnını, kulaklarını, boynunu, sağrısını okşarken şefkatli bir sesle konuşuyor, insanmışçasına hal hatır soruyordu:

- Ne oldu kızım? Ne oldu sana Nevruzum? Deyiver bakalım. Korkma kızım. Hiç görmemişse döneceksin. Biraz canın yanacak amma yine kısa günde dokuz tepe tüğmeye başlayacaksın.

Hane halkından olmayanı yabancılایp el sürdürmeyen, on adım öte kaçıp kırışan Nevruz'a bir haller olmuştu. İsmail Ağa'nın okşamalarına, sıcak titreşimli sesine teslim oluvermiş, iyice gevşemişti. Doktoruna güven duyan hasta misali İsmail Ağa'nın sırttan, sağrıdan aşağı inip kırığın üstünü, altını yoklamaya başlayan ellerine hiç itiraz etmiyordu. Kekeme Emmi, Nevruzla hoşbeş ederken yaptığı muayenede diz altındaki kırığın parçalı olmadığını anlayınca çok sevindi. Tedavi daha kolay olacaktı.

Fatma kadından birkaç yumurta, un, uzunca kaput bezi, genişçe bir kap istedi. Mehmet Ağa'ya döndü: " Mehmet Çavuş sen de birkaç tane ince meşe tahtası buluver bakalım. Eski saman çitinden palaska gibi enlice dört beş meşe söyesi yeter. Hadi ahbabım, çabucak getiriverin".

Fatma Kadınla Mehmet Çavuş, istenenleri bir hamlede İsmail Ağanın önüne yığverdiler. Köy Baytarı kırdığı yumurtaların ağıyla unu çirş haline gelinceye kadar güzelce karıştırdı. Birkaç kat yapıp sağlamlaştırdığı kaput bezinin üzerine macunlaşmış çirşi bolca dökerek sıvadı. Yoklukta yaratılan köy alçısı hazırdu. Kırık kemiğin iki ucunu denkleştirirken bir iki titremenin dışında Nevruz hiç huylanmadı. Ne tekme attı, ne öteberi kaçmaya çalıştı. El kararı on beş santim uzunlukta kesip kırığı aralıksız çevrelediği meşe kontrplakları çirşli kaput-beziyle birkaç kez dolandıktan sonra sıkıca bağladı. Çirşten alçının, meşeden platinin yerli yerinde olup olmadığını, sağlamlığını iki elle dikkatlice yokladı.

Nevruz'un kırık tedavisi şimdilik tamamdı. Mal sahiplerine ineğin önünden mısır bulamacını, arpa katığını, suyunu eksik etmemelerini, buzağının emerken anasını zorlamaması için dikkatli olmalarını, diğer mallardan uzağa bağlamalarını sıkı sıkıya tembihledi.

Hane sahipleri İsmail Ağa'yı yurkarı buyur ettiler. Tanrı ne veriyse o ikram edilecek, yavan yaşık ne varsa o yenecekti. Sofranın başköşesi, kaşığın yenisini, ekmeğin hası Kırıkçının hakkıydı. Kekeme Emmi, içinden bu günün kısmeti Koca Şerife'nin değil, Fatma Kadın'ın tarhanasıymış diye geçirdi. Yemeğin ardından ocağa sürülen kahvenin kokusu ahşap odanın döşemeden tavana her yerini kaplamıştı. Kahveler içilip çubuklar tüttürüldükten sonra geldiği yoldan geri dönecek, yığılı bekleyen işlerle gün batımına kadar didecekti.

Yollar beller aşmanın, tarlada ekini, harmanda hasılı yüz üstü bırakmanın karşılığı bu kadardı. Koşu hayvanını nallayıvermek, kurban kesivermek, kırık sarıvermek komşuluk hakkından sayılır, para alınmaz. Eli yakışanın elinden geleni yapıvermesi atalar töresidir. Marifeti olanın mari-

fetinden yalnızca hısım akraba, konu komşu değil, yedi kat el de yararlanır.

Konuğu yolcu etmek için her birlikte aşağı indiler. Fatma Kadın, anası Firdevs İnek sele kapıldığında memeden kesilmemiş olan Nevruz'u öbür ineklerin sütüyle büyötmüşü. Öksüz kızının dün akşamdan beri çektiklerine daha fazla dayanamadı. Utanmasa konunun yanında uzun uzun yas edecekti. Gözlerinden sessizce akan yaşları çemberinin ucuyla silerken Kekeme Emmiye durmaksızın alkış ediyor, Yüce Tanrıdan oğul ekmeği yemesini, ayağına taş dolaşmamasını diliyordu.

İsmail Ağa, Mehmet Çavuş'un kendisine köy dışına kadar yoldaşlık etmesini istemedi. Herkesin işi gücü vardı. Millet çoktan davarını, sığırını gezeğe yaymış, ekini olan biçmeye, destesi olan harmana çekmeye başlamıştı.

Kekeme Emminin Çaldibindeki buğdayı, Vakıf Tarladaki arpası iyice kocamıştı. Bu gün yarın biçilmezse temelli yere geçerdi. Koca Şerife, yine başının etini yiyecekti. Karısı bıdır bıdır söylenedikçe bazen zıddına basar; **"Yaz var kış var. Evecek ne iş var"** diye zeklenip iyicene çileden çıkarırdı.

Bütün bunları düşünürken yolu ortalamış, çoğu gitmiş azı kalmıştı. Toprak yolun iki yanına dizili karaçamların, meşelerin uç dalları yukarıda birleşiyor, iki köyün arasını bir çeşit yeşil tünele dönüştürüyordu. Dağ taş kıpır kıpırdı. Gündoğusundan Başköyün, günbatsından Yazı Köyün malının davarının birbirine karışan çan sesleri, zil sesleri, köpek havlamaları, çoban ünlemeleri Kekeme Emmiyi anlatılmaz bir hazla kendisinden geçiriyordu. Bıçak altına yatırılacakken sağalttığı onca dili bağlı malın dağ bayır gezip oynamasının, buzağılayıp kuzulamasının yanında, yere gelecek arpayı da buğdayı da konuşmaya bile değmez buluyordu.

NASIL BİR BARIŞ? KİMINLE BARIŞ?

Gazi ÖMEROĞLU *

Birleşmiş Milletler (BM) tarafından önceleri 21 Eylül tarihi uluslararası barış günü olarak kabul edilirdi. Sonraları eski Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği ve Varşova Paktı üyeleri, Nazi Almanyası'nın Polonya'yı işgal ettiği tarih olan 1 Eylül'ü "dünya barışına hizmet etmeyi" anımsatmak amacıyla barış günü olarak kabul etmişler ve bu tarih kabul görmüştür. 21. yüzyıl gerek bölgemizde gerek dünyanın birçok coğrafyasında emperyalizmin vesayet savaşlarına ve yeni dünya düzeninin ödettiği bedellere tanıklık ederken "barış" kavramının ne kadar anlamlandığı ve önem kazandığı da apaçık ortadadır. Bu noktada bazı sorular devreye giriyor: Nasıl bir barış? Kiminle barış? Neden Barış?

Ebedi Başkomutan Atatürk, "Milletlerarası anlaşmazlıklar, ancak iyi niyetle ve genel çıkarlar adına karşılıklı fedakarlık yolu ile halledilir." di-

yor. Anahtar tamlamalarımız "iyi niyet" ve "karşılıklı fedakarlık"tır. Peki, hemen soralım: Emperyalizmde iyi niyetin i'sinin olduğunu düşünenler var mıdır? Vardır elbette: Vesayetin düzen piyonlarıdır onlar. Adları değişse de coğrafyalara bıraktığı acılar değişmez. Emperyalizmin fotoğrafını çekelim şimdi, nereden aşınayız bu vebaya? İzmir'e Yunan bayrağı diken, İstanbul Boğazı'na gemilerini demirleyen, Meclis-i Mebusan'ı basan emperyalizme biz oldukça aşınayız. İşte barış, mazlum coğrafyaları postallarıyla kirleten emperyalistlerin dilinde değil; "Bayrak bir ulusun onurudur" diyerek önüne serilen Yunan bayrağını kaldırtan Mustafa Kemal'in dilinde anlam kazanmıştır. Vietnam'dan aşınayız emperyalizme; Yugoslavya'dan, Irak'tan, Kafkasya'dan, Suriye'den... Ve barış "dünya jandarması" elbisesini giyen Washington'ın değil; emperyalizme direnen Vietnam halkının, Tito'nun dilinde anlam kazanmıştır.

Doğu Bloku yıkıldıktan sonra, tek dişi kalmış canavarlar bu kez eski SSCB bakiyesi coğrafyalara geldiler rengarenk "devrimler" ile. Emperyalizmin rengi Ukrayna'da turuncuydu, Gürcistan'da kadife. Yugoslavya'yı altı parçaya bölen "barış elçileri" Ukrayna'yı iç savaşta sürükledi. Doğu coğrafyasında ilk ve en kuvvetli tokadını Mustafa Kemal'den yiyen emperyalizm, bugün Ukrayna da, Irak da, Suriye de Washington'dan yönetilir diye bağırıyor. En son 15 Temmuz Fetö darbe kalkışması esnasında gördük ki emperyalizm, Ankara'yı da Washington'dan yönetmek istiyor. Bu noktada neoliberallere, yetmez ama evetçi rengarenk "sol"a anlatmak gerek: emperyalizmle barış mümkün değildir. Biz sadece Büyük Kurtarıcı Atatürk'ün tam bağımsızlıkçı "Yurtta barış, dünyada barış" sözünü tanırız, biz İsmet İnönü'nün Türk evlatları babasız kalmasın diye güttüğü dengeli barış politikasını tanırız, kalanı reddediyoruz ve Atlantik' çöplüğüne fırlatıyoruz!

Küba'da Bulunan
Atatürk Heykeli

Bir de silahlarla, kurşunlarla barışmamızı isteyenler var. Hukuki olarak silah kullanma hakkına sahip tek aygıt olan devleti kurşunlarla dizayn etmeye çalışanlar bunlar. Silahları Amerikan bandrollüdür, Avrupa bandrollüdür. Amerikalı gibi düşünüp Türkçe konuşmaya çalışırlar. Mustafa Kemal'in askerleri Türkçe düşünüp, Türkçe konuşanlarla barış yaparlar, "aldananlar ve kandırılanlar" ise vakti zamanında emperyalizmin tetikçileriyle Dolmabahçe'de "barış" masası kurmuşlardı. Bu topraklarda kandırıldım, aldandım diyenlerin "barış" getireceğine inanmak da en hafif deyişle siyasi ve tarihi körlüktür. Emperyalizme direnen Mustafa Kemal Atatürk'e ve en yakın silah arkadaşına "iki ayyaş" diyenler, emperyalizme karşı Latin Amerika'da mücadele bayrağını yükselten Che'ye eşkiya diyenler ne toplumsal barışı getirebilir ne de tam bağımsızlıkçı dış politika yoluyla bölgesel barışa hizmet edebilir.

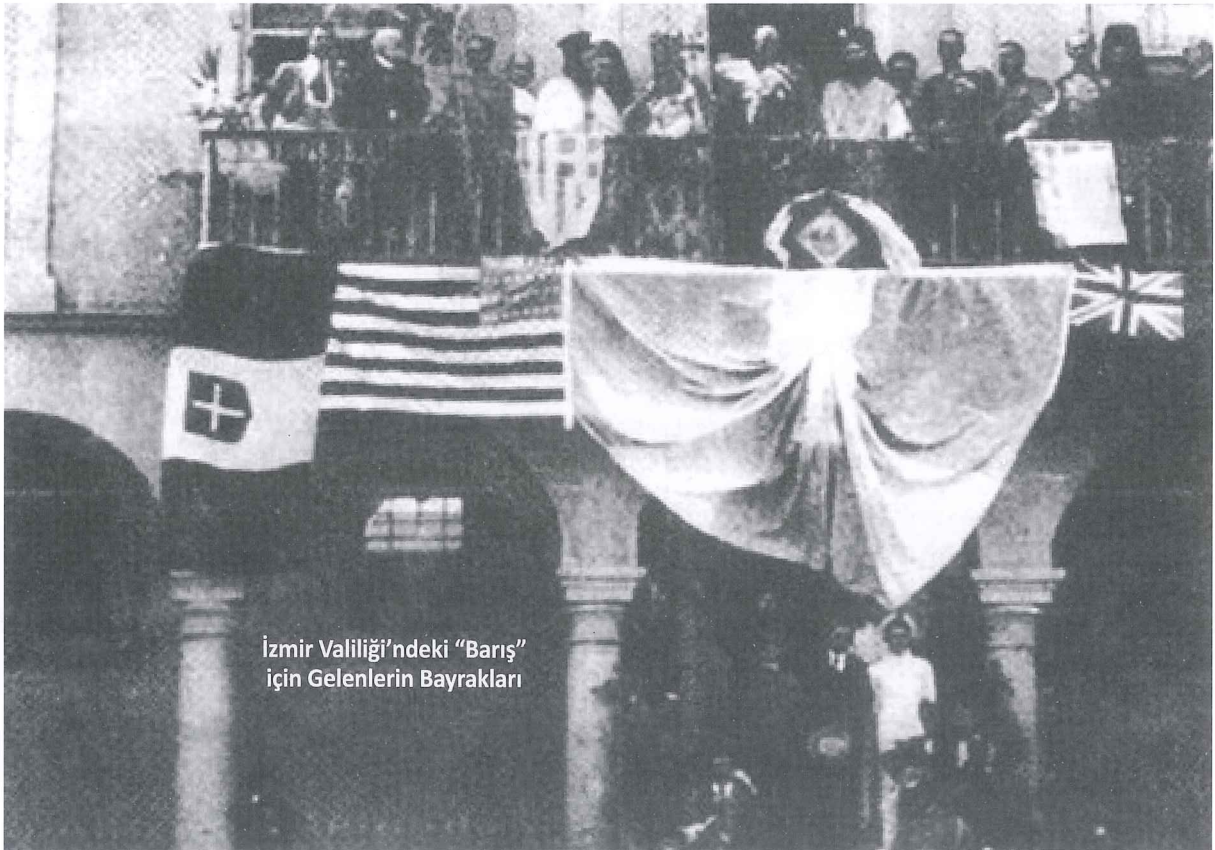
Emperyalizmin dopingi etnik ve mezhepsel bölünmedir; panzehiri ise birlik ve beraberlik. Birlik ve beraberlik içinde inşa edilen barışın sesi okyanus ötesinden duyulacaktır. Türk milleti emperyalizme bölücü ve fanatik İslamcı terör örgütleri üzerinden de aşına. Yıllardır Türkiye'nin bölücü terör örgütüne karşı yürüttüğü mücadeleyi "insan hakları, demokrasi, özgürlük" penceresinden gören Batı, 15 Temmuz gecesi Fetö kalkışmasını Türkiye'nin son şansı olarak görüyordu. Söz buraya gelince memleket dahilinde iktidara sahip olanları uyarmak gerek: Dini ve etnik temele dayalı politikalar ancak tek dışı kalmış canavarların ekmeğine yağ sürer, bal katar. Büyük Atatürk önderliğinde emperyalizmi yenilgiye uğratan bu topraklarda barış, tam bağımsızlıkçı, kurucu değerlere bağlı ve laik cumhuriyetin dinamiklerine tutunan bir yönetim anlayışı ile tesis edilebilir.

Barışı korumak, barışmaktan

daha zordur, ve barışın koruyuculuğu da güçlü bir ordu ile mümkündür. Tarihsel değerlerimiz olan askeri okulların kapısına kilit vuranlar, kışlaların önüne çöp kamyonları çekenler, kanun hükmünde kararnamelerle Türk ordusunu yıpratmak eylemlerde bulunanlar barışa değil, küresel düzenin ereklerine hizmet ederler. Esareti kabul etmeyen ulusumuz ancak Atatürk'ün ışıklı yolundan yürüyerek barışı kazanır ve korur. Aksi halde kevgire dönen sınırlar arasında, emperyalizmin senaryosunu yazdığı filmlerde figuran oluruz ki bu kabul etmeyeceğimiz bir durumdur. Mustafa Kemal'in askerleri bu ülkenin geçmişinde olduğu gibi geleceğinde de başrolde olacaktır. Figuran olmak etnik ve dini bölücülere, barışı ciklete çevirip tetikçilik edenlere yakışır.

Yurtta Barış Dünyada Barış'ın emperyalizmin hedefindeki coğrafyalarda kazanacağı inancıyla 1 Eylül Dünya Barış Günü kutlu olsun!

* ADD Genel Yönetim Kurulu Üyesi

İzmir Valiliği'ndeki "Barış" için Gelenlerin Bayrakları

MİLLETİN EFENDİSİ ÜRETEK KÖYLÜYÜ YOK EDEN TARIM ANLAYIŞI

Prof. Dr. M.Lütfü ÇAKMAKÇI *

Ülkemizin kalkınma süreci 1923 yılında Cumhuriyet'in ilan edilmesi ile birlikte başlamıştır. O dönemde Kurtuluş Savaşı'ndan yeni çıkmış olan Cumhuriyet genç nüfusunu büyük oranda kaybetmiş ve üretim kaynaklarından yoksun kalmıştır. Halkın % 90'ı okuma yazma bilmiyor ve %80'den fazlası geçimini tarıma dayalı faaliyetlerle sürdürüyordu. Köylü kesim, çağının gerisinde ilkel bir tarım teknolojisi kullanmakta ve ekilebilir toprakların çok küçük bir kısmını işlemekteydi. Buna ilave olarak 1. Dünya Savaşı'nın başında tarımsal nüfusun %0,03'ünü oluşturan büyük toprak ağaları tüm işlenebilir toprakların %39,3'üne, nüfusun %2'sini oluşturan küçük toprak ağaları tarım arazisinin %26,2'sine ve %97'sini oluşturan köylü ise işlenebilir arazinin %34,5'ine sahipti. O dönemde nüfusun yaklaşık % 76'sı kırsal kesimde yaşadığından tarımın geliştirilmesi başlangıç için önemli bir adımdı.

Bu durumu göz önüne alan Devlet çiftlikler, tarım okulları ve istasyonları kurup, buralarda modern tarım alet ve makinelerini kullanarak çiftçiye örnek olma amacı doğrultusunda hareket ediyordu.

Köylünün istenilen konuma ulaştırılması için önce köylünün; köyde ağanın, kasabada köylü ile hükümet arasında iş gören tefeci aracılar, pazarda komisyoncudan ve tefeciden, yani sömürücü kesimin elinden kurtarılması gerekiyordu. Bunun için ulusun egemenliğine dayanan, her tür sömürünün yok edildiği, işin emeğin en üs-

tün değer sayıldığı, kazanımların hakça paylaşıldığı, çağdaş, uygar, tam bağımsız, laik, bilimin öncülüğünde sürekli gelişmeye açık bir sosyal devleti oluşturmak için çaba sarf ediliyordu.

1933 senesinden başlanarak, Birinci Sanayi Planı uygulamaları çerçevesinde; Kamu İktisadi Teşekkülleri (KİT) kuruldu. Bunlar; Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. (1935), Ziraat Bankası, TEKEL, T.M.O. (1938), Ziraat Kombinaları (1937) ve Tarım Satış Kooperatifleri (1935)'dir. Ülke sorunlarının ortaya çıkardığı müesseseler olan KİT'lerin oluşturulmasındaki temel amaç; ekonomik kalkınmanın yanında sosyal kalkınmanın da sağlanabilmesi olarak öngörülmüştür. Tarımsal KİT'ler ve Kamu İktisadi Kurumları'nın (KİK) kurulmasıyla, şekeri, sigarayı, üretim girdisi olan traktör, ilaç, gübre ve tohumluğu Türkiye'de üretmek, üreticilere teknik hizmet vermek ve desteklemek, sonra bu kuruluşların yönetimini çiftçiye devretmek hedeflenmekteydi. Bu samimi düşüncesini 1936 yılında Atatürk Meclis açılış konuşmasında ortaya koymuştur. "Toprak Kanununun bir neticeye varmasını kurultayın yüksek himmetinden beklerim. Her Türk çiftçi ailesinin geçineceği ve çalışacağı toprağa malik olması be-hemehâl lazımdır. Bir defa memlekette topraksız çiftçi bırakılmamalıdır.

Köydeki çocuğu alıp eğitip tekrar köye gönderme temel ilkesine dayanan ve bilgiyi yurttaşla maddi hayatta başarıya götürme ilkesine yönelik; tüketici ve ezberci eğitim anlayışına son verip, iş başı eğitime geçmeyi hedeflemek

üzere 1940'ta Köy Enstitüleri kurulmuştu.

Görüldüğü gibi geleneksel ve ilkel tarım teknikleri yerine çağdaş ve verimli tekniklerin öğretilmesinde köylünün eğitime önem verilmiştir. Üretimde başarının sağlanması için ise Atatürk döneminde başlatılan üretici iş eğitimi-ne yönelik olarak atılan temeller üzerine tüketici ve ezberci eğitimden uzak bir anlayışla 1940 yılında Köy Enstitüleri kurulmuştur. Nitekim köyüne giden eğitmen, okulda kendisine öğretilenleri yerine getiriyordu. Suyu olmayan köye su getirme yollarını buluyor, okulun olmadığı yerlerde okulu yapıyor yaptırıyor, köylüye modern tarımı ve aletlerin kullanımını, ilkyardım ve temel sağlık kurallarını öğretiyor, arıcılık, meyvecilik, sebzecilik, terzilik, duvar ustası, çevrecilik vb. konularda yaşamdaki yenilikleri aktarıyordu. Ayrıca köylüyü sosyal anlamda geliştirecek sanat (çinicilik, boyama gibi), müzik ve edebiyat alanlarında uğraş veriyordu.

Ancak diğer yandan da bu muhteşem gelişmeyi durdurmaya yönelik iç ve dış destekli gayretler sergileniyordu. Örneğin Meclis Başkanlığı görevi yapmış Kinyas Kartal-Köy enstitülerini "ben kapattırdım" diyebiliyor, açıklamasını da şöyle yapıyordu. "Ben toprak ağasıyım. 200'e yakın köyüm var. Bu köylerdeki halk bana tapar. Ne işi varsa bana sorar. Evlenecek, boşanacak, askere gidecek, mahkemesi nesi varsa gelir bana danışır. Ama Köy Enstitüleri açıldıktan sonra 5 köyüme Köy enstitüsü mezunu geldi ve bu köylerden artık kimse bana gelip danışmamaya başladı. Ben düşündüm 200 köyümün hepsine Köy Enstitüsü mezunu gelirse benim ağalığım ne olur, sıfıra düşer!" Gözüldüğü gibi kişisel çıkarlar koca ulusun çıkarlarının önüne geçebiliyordu.

Dış ülkelerin de kendilerine tehdit olarak kabul ettikleri Köy Enstitüleri'ni kapatmak istediklerini CIA adına çalışan bir Amerikalının açıklamaları gün yüzüne çıkarıyordu. Amerikalı bu konuda bir gazeteceye şunları söylemiştir: "Anadolu'yu karış karış gezdim. Köy Enstitüleri hakkında kara propaganda yaptım". "Neden diye sorulduğunda, cevabı; "2000'li yıllara gelindiğinde Türkiye'nin çok genç bir nüfusu olacaktır. Köy Enstitüleri açık kalsaydı, bu eğitimle köyden kente donanımlı bir kuşak yetişecekti. Biz o kuşakla baş edemezdik."(!) Gözüldüğü gibi emperyalist ülkeler diğer ülkelerin gelişmesini engellemek için her türlü yolu dene-

yebilmektedir. Köylüye 'yönetebilme' yeteneği kazandırmaya yönelik eğitim yöntemiyle tarımda bağımsız gelişmeyi sağlayacak, Tarımsal KİT'leri, KİK'leri devlet yönetiminden devralacak, yönetebilecek çiftçi yetiştirme kaynağı olabilecek Köy Enstitüleri böylece engellenmiş ve 4 Şubat 1954'te kapatılmıştır.

Cumhuriyet'in köylüye yaklaşımı 'Köylü Millet'in Efendisidir' olsa da, köylü yönetim kademelerinde yer alamamış, köye yönelik alınan kararlarda varlığını gösterememiştir. Görüşleri karar haline getirilebilecek bir toplum yerine; adına kararlar alınan, önemsenmeyen toplumun parçası olmuş, siyasi iktidarların oy deposu olarak görülmüştür. Karar vericiler tarafından tarımın stratejik, ekonomik, sosyal ve kültürel açıdan büyük öneme sahip olduğu göz ardı edilmiştir. Buna ilave olarak tarım, ülkeler için sınırlar ötesi bir nitelik kazanmış, tarımsal üretimde kendi kendine yeterli olma olgusu yerini, dünya için üretim ve pazarlama esasına bırakmıştır.

Diğer taraftan Türk tarımı uluslararası finans kuruluşlarının, Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ), IMF ve Dünya Bankası ile AB giriş sürecinde Ortak Tarım Politikası'nın (OTP) etkisi altına girmiştir. OTP ile birlikte ürüne destekten üreticiye desteğe geçiş, küçük üreticiyi topraktan kopararak yoğun göçe neden olmuştur. Milyonlarca küçük ve ortak ölçekli çiftçi yok olmuş, büyük gıda ve tarım sektörü şirketler tarafından kontrol edilmeye başlamıştır.

Türkiye'ye tarımsal faaliyetler açısından benzeyen Polonya'da "AB politikaları uygulandıktan sonra çok büyük bir işsizlik ortaya çıkmıştır. Ülkemizin AB uyum programında ise Türkiye'nin tarımla uğraşan nüfusu çok görülmüş ve kırsalda yaşayan yüzde 34'lük nüfusun yüzde 8'e düşürülmesi istenmiştir.

Bu isteğin karşılığı 6 Aralık 2012 tarihinde Resmi Gazete 'de yayımlanarak yürürlüğe giren kanunla verilmiştir. "14 ilde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Altı İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" ile bir gecede kırsal nüfusu yüzde 50'den fazla azalmış, yani bu nüfus şehirleşmiştir. 2011 yılında nüfusun yüzde 23,2'si kırsalda yaşarken, 2012 yılı sonu itibarıyla kanun ile birlikte bu oran yüzde 9,0'a düşmüştür. Meralar, köyün ortak alanları Büyükşehirin tasarrufu altına girmiştir. Dolayısı ile topraklar sermayenin insafına terk edilmiştir. Bunun anlamı üzerinde kamuoyu fazlaca durmamıştır.

Cumhuriyetin kuruluşunda "Tarım

- sanayi - ticaret" kesiminin bütünlüşmesinde özellikle tarım kredi ve tarım satış kooperatifleri önemli görevler üstlenmiştir. Köy Enstitüleri, Köy Birlikleri, Zirai Kombinalar, kooperatifler ve toprak reformu bütünselliği ile düşünüldüğünde, engellenmek yerine eğer uygulama ortamı sağlansaydı, Türk köylüsü milletin efendisi olma yönünde fırsatlar yakalayacaktı.

Bu noktadan hareketle Türkiye'de tarımın sorunlarını köylünün sorunlarını anlamadan çözüme ulaştırmak oldukça zordur. AB'ye giriş sürecinde Türkiye açısından olumlu sonuçların alınması, AB'den bağımsız politikalar izlenmesi ile mümkün olacaktır. Bunun için kendi değerlerimizin farkında olmak, kooperatifleşme, ekolojik tarım, ürün çeşitliliğini sağlamak ve eğitim sisteminin bu stratejilere göre yeniden yapılanması gibi adımlar atılması ile mümkün olacaktır.

Son çeyrek yüzyıldır izlenen ekonomi yöntemi, tarım kesiminde kooperatifçiliği zayıflatmasına karşın tarım kesimindeki kooperatifler, hala büyük potansiyele sahiptir.

ABD, Çin, Japonya, Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya, Brezilya, Hindistan, İsrail vb. ülkelerde kooperatifler ekonomide önemli yere sahip olmuşlardır. Çünkü kooperatifçilik, serbest pazar ekonomilerinde zayıflıkları azaltarak çeşitli ekonomik aktörlerin, ekonomik sistemde yer ve söz sahibi olabilmeleri bakımından denge sağlayıcı bir mekanizma olarak algılanmıştır. Bu nedenle, piyasa ekonomisinin hâkim olduğu pek çok gelişmiş ülkede, kooperatiflerin gelişmesini ve çalışma koşullarını iyileştiren ve destekleyen yasal ve kurumsal düzenlemeler yapılmıştır.

Bizde ise üretici serbest piyasa ekonomisinin çarkları arasında ezilmeye mahkûm edilmiştir. Bunun en güzel

açıklamasını bir sohbette bir çiftçimiz yapmıştır. "Devlet bizi destekleme adı altında ayağımızdan asıyor oysa ipi boynumuza geçirir o da kurtulacak biz de kurtulacağız "

Serbest piyasa ekonomisi, ülkelerde maalesef yerli olan her şeyin çökmesine neden olmaktadır. Bu nedenle milli sermayeye ihtiyaç bulunmaktadır. Kooperatifler milli sermayenin geliştirilmesi açısından önemli potansiyele sahiptir.

Böylece tarım sektörü, sulanabilir alanlarını iki katına çıkarmayı, arazi kullanım planlamasını gerçekleştirmeyi, üreticiyi örgütlenmeye zorlamayı, girdi temini ve ürün pazarlamasına kadar üretici-tüketici lehine çözümlerden yana olmayı, bilgi ve teknolojiyi tarla ile buluşturmayı, üretim maliyetlerini azaltıp verim değerlerini yükseltmeyi, bu çerçevede rekabet gücünü yükseltmeyi hedeflemesi halinde Ülkemiz çağdaş medeniyetin üzerine çıkma fırsatı yakalanabilecektir.

Kaynaklar:

1. <http://www.bugday.org/portal/haber>
2. <http://www.tarimdunyasi.net/2015/01/21/tarimda-sorunlar-ve-cozum-onerileri/>
3. <https://tr.scribd.com/document/28284353/Oktay-Ergen-Turkiye-de-Tarim-Makinalari>
4. T.C. Genel Kurmay Askeri Tarih ve Strateji Etüd Başkanlığı Atatürk yayınları servisi No. 10, Özdeyişleriyle Atatürk, Genel Kurmay Basımevi, Ankara 1981.
5. <http://odatv.com/turk-tarimi-boyle-tasfiye-edildi-2008161200.html>
6. <http://www.dunyagida.com.tr/Tarım>
7. <http://www.turkishnews.com/content/2016/09/11/zahide-ucar>
8. Poyraz Ülger, Erkan Gönülol, Fulya Toruz 2006. Avrupa Birliği Sürecinde Türkiye Tarımı. Tarım Makinaları Bilim Dergisi 2(1)13-17

* ADD Eğitim Kurulu Üyesi

BİLİMİN MUM IŞIĞINDA**Araplaşmakta Geline Son Nokta...
Türkiye Saati Mekke Saatine
Uyduruldu!!!**

Prof. Dr. Ali ERCAN

Resmi Gazete’de yayınlanan kararnameyle birlikte bu yıldan itibaren yaz saati uygulamasında sabit kalıyoruz. Yani yılın 12 ayında da hiçbir şekilde saatlerimiz değişmeyecek. (Basın)

Değerli arkadaşlar, Dünyamız (Her ne kadar bazı derin İslam alimleri kabul etmeseler de) Tepsî gibi düz değil, Küre şeklinde yuvarlaktır. Merkez yıldızımız Güneşin etrafında elips şeklinde bir yörünge üzerinde saniyede yaklaşık 30 km. hızla döner; bir döngü (1 yıl) 365,2422 gün sürer.

Gezegenimiz aynı zamanda kendi etrafında da döner. Kendi etrafındaki bir döngü (1 gün) nominal olarak 24 saat=86400 saniye sürüyor. (aslında gerçek dönüş süresi 86164 saniyedir.) Dolayısıyla, Dünyamızın bir yanı gündüzü yaşarken diğer yanı geceyi yaşar. Yerel Meridyen (tanım) üzerinde öğle saat tam 12.00 dir (gölgenin en kısa olduğu an)

★★★

Yüzyılı aşkın bir süredir hemen bütün Ülkeler Boylamsal Standart Zaman ölçeğini UTC kullanıyorlar. Buna göre Greenwich Gözlem evinden geçen

Meridyen başlangıç (sıfır meridyen) kabul edilmiş ve her 15 derecelik Meridyen farkı = 1 saat alınarak (1 derece = 4 dakika) Dünya üzerinde saat dilimleri belirlenmiştir. (bkz. Harita) Bu Uluslararası standart zamanlamaya göre Yeni Zelanda Takvim gününe ilk başlayan Ülkedir.

Türkiye de Miladi Takvimle birlikte bu zaman sistemini yürürlüğe koymuş bir Ülkedir. Bu arada Avrupa ve diğer Ülkelerle birlikte yaz aylarında gerçek meridyen zamanını gösteren kış saatini 1 saat ileri alışı uygulamasını da yapa geldik. Aslına bakılırsa, “Yaz saati” anlamsız, yanlış bir uygulama idi... doğrusu Normal Meridyen saatinde kalmak, Mesai saatlerini yaz ve kış aylarına göre değiştirmekti. Yaz aylarında (Nisan-Eylül) 8-18 arası 9 saat, Kış aylarında (Ekim-Mart) 9-17 arası 7 saat mesai uygulamasıyla problem basitçe çözülmüş olurdu... Şimdi bakıyoruz, TC Hükümeti Kış saatini (yani Küresel ilişkiler açısından doğal olanı) değiştirmemek yerine, yanlış zamanlama olan Yaz saatini devam ettirmekten yana karar almış !?

Peki niye ?

Türkiye boylamsal olarak 26. ve 44. meridyenler arasında yer alıyor.

Türkiye’nin coğrafi bakımdan ortası 35. boylama karşılık geliyor; ancak Nüfus yoğunluğunu, üretimi, endüstriyi, uluslararası ulaşımı vs.. göz önüne alırsak Türkiye’nin ağırlıklı ortalaması 33.üncü meridyen üzerindedir. Ve böylece Greenwich’ten ortalama 2 saat ilerdeyiz. Nitekim şimdiye kadarki uygulama da öyle idi. Öte yandan, 35. ve 55. boylamlar arasındaki Suudi Arabistan ise 3. dilimde bulunuyor. Yani Türkiye ile S. Arabistan arasında coğrafi bakımdan 1 saat fark vardır. Kabaca şunu özetleye biliriz; Bir Ülkeden 15, 30, 45, 60, 75..... bu meridyenlerden hangisi geçiyorsa doğal olarak o meridyenin tanımladığı saat dilimindedir. Türkiye’den 45 inci meridyen geçmiyor, ama 30.uncu Meridyen geçiyor, üstelik Türkiye’nin Ağırlık Merkezine çok yakın, o halde Türkiye 2.nci saat dilimindedir ve öyle kalmalıdır. Mantıklı olanı budur.

Şimdi Yaz saatini değiştirmeyerek saatlerimizi Suudi Arabistan’la (Mekke ile) senkronize etmiş oluyoruz. Peki, bu garabetin ne yararı var? Hiç bir yararı yok. Namaz vakitleri nasıl olsa yerel meridyene göredir. Örneğin (saatler nasıl ayarlanırsa ayarlanırsa) Ankara’da namaz Mekke’den yine 32 dakika sonra kılınmaya devam edecektir.... Yani ibadet saatleri bakımından değişen bir şey olmayacaktır S. Arabistana bir jest (veya yalakalık) yapmak dışında...

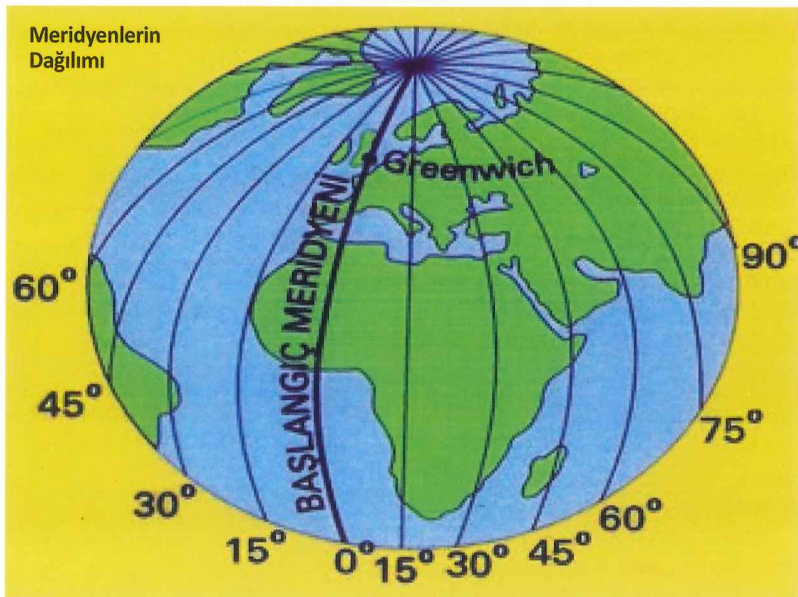
Peki Zararı ne ? diye sorarsak, yanıt gayet açık;

**“Enerji tasarrufu”
iddiası koca bir yalan**

Arabistan’da güneş doğarken Türkiye’nin büyük kısmı henüz karanlıktadır. Özellikle 33. boylamın batısında kalanlar Trakya’da, İzmir’de, İstanbul’da, Bursa’da Eskişehir’de, Konya’da, Antalya’da hatta Ankara’da insanlar (Türkiye nüfusunun yaklaşık üçte ikisi) sabahın köründe, sabah ezanıyla birlikte uyanacaklar, Ve en azından 1-2 saat süreyle gün ışığı kullanılmadığı için, milyonlarca dolarlık enerji israf edilmiş olacak.

Hani Müslümalıkta “külli müsriffin haram” dı ?

Türkiye’yi yönetenlerin üstün zekalarına olan tüm hayranlığımla...

POSTMODERN DARBELER KAOSUNDA KEMALİST DEĞERLER

Prof. Dr. Z. Gönül BALKIR *

Giriş

Küreselleşen dünya ekonomileri; bunlara yön veren çok uluslu şirketler ve devletler kendi ekonomi politikaları doğrultusunda gerek ülke ekonomilerini ve gerekse ülkeler arasında veya ülke içinde kargaşa ve kaos yaratmaktan çekinmiyorlar.

Post modern toplum ve bu toplumun kurallarını belirleyen hukuksal yapı bu düzene ayak uydururken tüm sosyal ve insani değerler gözardı ediliyor, her şey fayda ve yarar mantığına göre yeniden dizayn ediliyor. Öyle ki yerleşik kurallar yıpranıp yozlaşırken bu ufulanmaktan devlet sistemleri ve hukuk kurallarıyla birlikte toplumsal yaşam ve insani değerlerimizde etkilenmekten ve yozlaşmaktan kurtulamıyor.

Değerler sistemimizdeki her sorgulama, ister istemez kültürel yaşam biçimi sorgulamasına yol açmaktadır. Etik değerleri maddi menfaat temeline dayalı olduğundan belirsizliği ve

güvenilmezliğiyle öne çıkan postmodernizmin kültürel yorumları bireylerin vicdanlarında farklı yorumlara tabii olabilmekte ve farklı değer ve sonuçlarla özdeşleşebilmektedir. Bu farklı gerçeklik, bir hukuk normunun; toplumsal, kültürel, dini ve birçok sosyolojik çeşitlilik karşısında; nasıl farklı yorumlarla karşılaşılabileceğini ve bu sorunların nasıl hangi evrensel insani ölçüt ve değerlerle çözülebileceği soruna cevap aramaktadır.

İnsanlar ve ülkeler olarak belki de her şeyden daha fazla evrensel ilke ve değerlere sınıksız tutunmaya ihtiyacımız var. Gerek insanlığımız ve gerekse ülkemiz için en sağlam dayanaklarımızdan birisi de ülkemizin kurucu ortak irade ve değerlerini oluşturan Kemalist ilke ve değerlerimizdir. Bu yazımızda postmodern yeni dünya düzenindeki evrilmelerin temel yansımalarını özetlemeye çalışarak bu çerçevede bize ışık olabilecek Kemalist değerleri tekrarlamak istedik.

Küresel Dünyanın

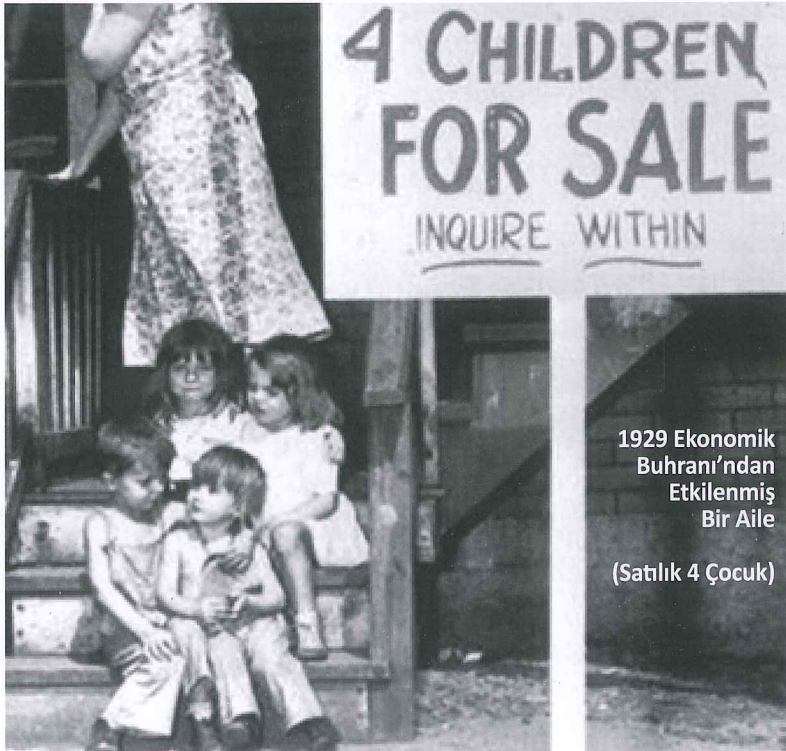
Postmodern Yapılaşma Süreci

20 yüzyılın sonu ile 21 yüzyılın başında yaşanan dünya savaşları ve ekonomik dünya krizlerinin kültürler üzerindeki etkileşimini gittikçe daha geçirgen hale getirmiştir. Postmodernizm örtük bir şekilde modernite sanayi sonrası tüketim medya ve gösteri toplumu olarak; çok uluslu kapitalizm olarak nitelendirilen yeni bir ekonomik düzen ve yapılanmayla ifade edilmektedir.

Pozitivizmle uzlaşmazlık içinde olan postmodernite bütün olayların toplumsal anlamlarını çarpıtarak tanımladığı için, olguları kategorize etmekten çok; usdışı olsa bile olayların toplumsal anlamlarına dikkat etmekte bu noktada toplumsal ilişkileri ve değerleri ön plana çıkartmaktadır. Toplumsal ve hukuksal yapının değişimi süreciyle modernizmin kapsayıcı bakış açısı postmodernizm nezdinde birey ve toplulukları kısıtlayan kalıplaştıran ve nesneleştiren girişimler olarak algılanmaya başlanmıştır. Bu süreç içinde küreselleşme, ekonomik, sosyal ve kültürel sistemlerle birlikte, ulusal devletin de dahil olduğu siyasal, toplumsal ve hukuksal düzlemde etkileyip dönüştürmektedir. Küreselleşen kurumsal yapı, uluslar üstü piyasa ve sermayelerinin tam rekabet ortamında serbest hareket etmesi için esnekleştirilmiş bir hukuksal düzen ve yapıya ihtiyaç duymakta olduğundan, bu yapılanma postmodernizmin yıkıcı eğilimlerini kendi lehine kullanarak gerçekleştirilmeye çalışılmaktadır.

Küreselleşmeyle birlikte hareket eden postmodernizmle; tüketici odaklılık, otoritenin bölünmesi ve bilginin ticarileşmesi gibi, bizzat küreselleşmenin doğal sonuçlarıyla karşılaşmaya başlanmıştır. Postmodernleşmenin toplumsallaştığı süreçte kapitalizmin dönüşüme uğradığı yeni bir süreç ve yapılanma ortaya çıkmıştır. Toplumsal yaşamı sekteye uğratan ekonomik krizlerin dönüştürdüğü toplumsal ve hukuksal yapılar doğal olarak toplumları yeni bir takım arayışlara itmektedir.

Küreselleşmeyle birlikte sunulan bu yeni postmodern sistem daha başlangıç aşamasında dünya üzerinde darbelerle güvence altına alınmaya çalışılan bir kaos ortamı yaratmıştır. Süreç içinde yeni dünya düzenindeki

1929 Ekonomik
Buhranı'ndan
Etkilenmiş
Bir Aile

(Satılık 4 Çocuk)

yapılanmaların yarattığı sarsıntı, kaos ve katılık, küreselleşme ve insani değerlerdeki yozlaşmayla birlikte süreç içinde postmodern darbeler ortaya koymaya başlamıştır.

Postmodern Değerler

Küresel dünyanın postmodern yaşam felsefe ve yönetim biçimleri farklı dil, söylem ya da yaşam algıları, ne yazık ki insanlığın değerini yükseltmeye fayda sağlamıyor. İnsan değerini fayda maliyet optimizasyonuna bağlayan artık postmodern yapı, hangi nesnel zemin üzerinde yükselmeyi önemsiyor? İnsani değerlerin nesnellliğini, adalet ve eşitliğini reddederek fayda maliyet analizine kitlenen postmodern yönetim sistemleri, hangi değer ölçütüne göre yapılmak istiyor?

Değerler sistemimizdeki her sorgulama, ister istemez kültürel yaşam biçimi sorgulamasına yol açmaktadır. Etik değerleri maddi menfaat temeline dayalı olduğundan belirsizliği ve güvenilmezliğiyle öne çıkan postmodernizmin kültürel yorumları bireylerin vicdanlarında farklı yorumlara tabii olabilmekte ve farklı değer ve sonuçlarla özdeşleşebilmektedir. Bu farklı gerçeklik, bir hukuk normunun; toplumsal, kültürel, dini ve birçok sosyolojik çeşitlilik karşısında; nasıl farklı yorumlarla karşılaşılabileceğini ve bu sorunların nasıl evrensel insani ölçüt ve değerlerle çözülebileceği sorununa cevap aramaktadır.

Post modernizm, ne kadar belirsiz olursa olsun modernizmin geliştirdiği söylem ve bu söylem üzerine inşa edilen her türlü fikri kurumsal ve yapısal oluşuma duyulan tepkiyi ifade eder. Postmodernizm, modernizmin kesinlik mutlaklık öngörülebilirlik ve belilenebilirlik gibi epistemolojik pa-

rametreleri ile bu parametrelerin somut tezahürlerinin karşılığına denk düşmektedir. Postmodernizm de tüm bilimselcilik, temelcilik, evrenselcilik, totalite, özdeş-düşünme, özerk ve birleşik özne ve benzerlerine yönelik her şey eleştiriyeye uğrar.

Postmodernizm modernizmin insan bilgisine duyduğu aşırı güvene, insanların her yerde aynı olduğu inancına karşı çıkan evrensel ben yerine yerel ben'i birlik ve tutarlılık yerine çelişki ve farklılığını ön plana çıkaran bir anlayıştır.

Postmodern öğretinin temel görüşlerinden biri görecelilik olarak kendini göstermektedir. Bu yaklaşıma göre bütün bilgiler görecelidir, genel geçerliğe sahip ahlaki değerler de olamaz, bütün değerler; zamana, topluma, kişiye, kültür durumuna ve yaşama biçimine göre değişir. Bu yaklaşıma göre; gerçekte, tek olamaz. Herkesin gerçeği, kendine göredir. Tam da bu nedenle eşitlik ve adalet özelemleri bile tartışma dışında kalır. Postmodernizmde görecelilik her şeyin üstündedir. Belirsizlikle ilgili postmodern yaklaşım, herhangi bir bütünlüğün oluşmasını da dışlamaktadır. Farklılık ve parçalılık, etkin hale gelmektedir. Kural ve norm çoğulluğunu öngören postmodern yaklaşım, aralarında birleştirici bir bağ ve fikri bir temel bulunmayan bu çoğulluğun birlikte var oluşlarını sağlamada güçlük yaşamaktadır.

Gerçeğin; doğruluk ve gerçeklik değerlerinin, kültürel ya da siyasal inşanın ürünü olduğunu, buna bağlı olarak da izafi olduğunu söyleyen ve bütün anlam ve söylemlerin eşdeğerli olduğunu, bunların bir üst-söyleme çevrilmesinin mümkün olmadığını

ileri süren postmodern yaklaşım, kaçınılmaz olarak bir temelsizliğe yol açmaktadır. Postmodernizme göre bütün söylem ve dilin eşdeğerli kabul edilmesi, bunların bir aradalığını sağlayacak nesnel bir zemin yokluğuna işaret etmektedir. Böylesine temelsiz bir duruş ise, meşruiyetin nerede ve nasıl sağlanacağı sorununu beraberinde getirmektedir. Böyle bir duruşun kültürel zemini ne olacaktır? Nasıl kurulacaktır?

Tipikselleşen bütünselliği reddedişle postmodernizmin insan ve insanlığın değer ve kazanımlarını riske edip etmediği tartışmaları postmodern kültür için daha vahim tehlikeler doğurma ihtimali taşımaktadır. Karşı çıkma ve yıkıp yok etme mantığı yerine daha iyi bir değer koyamadığınız zaman toplumsal yokoluş sürecini hızlandırır. Postmodern kültürün henüz cevabını bulamadığı bu noktada toplumsal dinamikler etik yozlaşmayla dolu dizgin yol almaya başlamışlardır çoktan. Yaşadığımız darbe kaosları bu süreci ve devamını çok açık bir şekilde göstermektedir.

Postmodern Toplumsal Değişimler

Postmodernizm, modern hukuk sistemine bir karşı çıkış bir meydan okumadır, bütünleştirici düşüncenin ve homojenliğin reddedilişidir. Marjinal olana, farklı olana, kenarda bulunana yolu açma düşüncesine dayanır. Değişmeye, plüralizme ve yerelliği yöneliş vardır. Asıl ilgi süjeye yöneliktir, hukuka değil, hak kavramına önem verilir. Hukuk sisteminin; düzen, istikrar, belirlilik ve kesinlik gibi unsurlarına pek önem verilmez. Modern küresel rasyonalite yerini, çok sayıda denetlenemeyen mini irrasyonalitelere bırakmaktadır. Postmodern hukuk, küçük hukuk uygulamalarını kapsamına alacaktır. Postmodern yaklaşıma göre; hukuki karar, sürekli bir akış süreci içindedir. Dinamik bir nitelik taşır, statik bir nitelik taşımaz. Çünkü insanın, objeyi anlamaya yönelik deneyim ve bilgisi, değişken karakterdedir.

Postmodern düşünce, modernitenin tektipleştirici, homojenleştirici, farklılıkları bastırıcı ve yok edici düşünce ve pratiklerini radikal bir biçimde sorgulayıp, farklılığa ve çeşitliliğe önemle vurgu yapması, önemsenmesi ve dikkate alınması gereken bir yaklaşım tarzı olarak, farklılıkları ko-

29 Ekim Kutlamaları" (1924)

ruyarak nasıl barışa adalet ve eşitlik değerlerine ulaşabileceğimizi yada en azından nasıl bu değerlerle uzlaşabileceğimizi göstermek ve buna dair yöntemleri ortaya koymak zorundadır. Öte yandan, kurgulanması gereken bu nesnel temelsizlik, her türlü düşünce ve iktidar pratiğini dolaylı olarak meşrulaştırıcı bir işlev taşıması gerektiği halde bunu nasıl gerçekleştirecektir? Mevcut durumun sürdürülmesi halinde nesnel gerçeklikten nasıl uzaklaşılacaktır? Gerçekten, evrenselciliği tümüyle yadsıyan ve farklılıklara sınırsız saygı duyan bu yaklaşım, nesnel temellere dayanmayan bir hukuki yapıyı nasıl kuracaktır? Aynı şekilde siyasal kimliği silikleştirmek suretiyle siyasal eylemi imkânsız hale getirmeye çalışan postmodern düzen, adil olmayan kurulu düzenlere karşı direniş potansiyelini zayıflatmadan nasıl sürdürmeyi başaracaktır?

Adaletin kültürel yorumları/yan-sımları nasıl olacaktır? Adalet herkesçe kutsal sayılan bir değerdir. Bu kutsal değer, bireylerin vicdanlarında farklı yorumlara tabii olabilmekte ve farklı sonuçlar adaletle özdeş görülebilmektedir. Bu gerçeklik, bir hukuk normunun; toplumsal, kültürel, dini ve birçok sosyolojik çeşitlilik karşısında; nasıl farklı yorumlarla karşılaşılabileceğini ortaya koymaktadır. Hukukun, sosyal gerçeklikle karşılaşma ve karşılaşma alanı olarak mahkemeler, hangi normları; üstün sayarak, ne şekilde hüküm verebileceklerdir? Yasama ve yargılama faaliyetlerinin etkin kılınmasını sağlayacak; evrensel değerlere, hangi postmodern yöntemlerle varılabilecektir?

Postmodern Dünya Da Yeniden Yükselen Bir Değer: Kemalist İlke Ve Değerler

Kemalist felsefenin özü, Mustafa Kemal Atatürk'ün devlet anlayışına dayanır. Temel hak ve özgürlüklerin korunması temelinde; bireyci, özgürlükçü, eşitlikçi, demokratik, laik devlet ilkesi esastır. Kemalist ilke ve değerler, sosyal yapısını bireye dayandırırken, temel hak ve özgürlükler konusunda ki düşüncesini 1789 anlayışından almaktadır; "Bireylerin özgürlüğü, diğer bireylerin özgürlüklerine ve ulusun ortak çıkarıyla devletin varlığını koruma ilkesiyle sınırlıdır."

Kemalist değerlerin alt yapısını oluşturan düşünsel temelleri ve karakteristik özellikleri, tam bağımsızlık, millî birlik ve beraberlik, demokratik devlet sistemi, ülke bütünlüğü ve laiklik zemininde birleşmektedir. Gerçekten Kemalist felsefe ve değerlerin alt yapısını oluşturan ve düşünsel temellerini bütünleştiren bu yapının temel ilkeleri ise millî egemenlik ilkesi, millî birlik ve beraberlik ilkesi, akılcılık ve bilimsellik ilkesi, çağdaşlık ve batılılaşma ilkesi, özgürlük ve tam bağımsızlık ilkesi ve yurtta sulh cihanda sulh ilkesi olarak sayılabilir.

Kemalist değerleri ve Atatürk düşüncesini anlayabilmek için 1922-1938 yılları arasında 16 yılda hayata geçirilen devrim niteliğindeki bir dizi yasal ve yapısal değişikliklerle birlikte düşünmek gerekir. Yapıldıkları alanlara göre devrimler; siyasî alandaki devrimler, hukuk alanındaki devrimler, toplumsal alanda yapılan devrimler, eğitim alanındaki devrimler, ekonomi alanındaki devrimler olarak sayılabilir. Yapılan bu değişiklikler Mustafa Kemal Atatürk tarafından, "Türkiye'yi gelişmiş devletler seviyesine çıkartmak olarak" tanımlanmıştır.

Cumhuriyetin ilanı ile hukuksal yapı belirlenmiş, meşruiyet ile iç egemenlik ve bütünlük sağlanmıştır. Egemenlik için, siyasal bir birlik olarak bütünleşmek için ve bağımsızlığın kazanılması ve egemenliğin sağlanması için her alanda savaşmak gerekmiştir. Egemenlik ve bağımsız adına, Ülke içinden ve dışından gelen her türlü baskı, direnç, muhalefet ve saldırıyla olağanüstü zor koşullarda savaşmıştır. Belki de bu zor koşullar nedeniyle bu kadar kararlı ve başarılı olunmuştur. Tarihsel süreç içinde Kemalizm'in değişmeyen hedefi, çağdaşlaşma ve demokrasi olmuştur.

Mustafa Kemal Atatürk, 1927 tarihinde yaptığı bir konuşmasında; çağdaşlaşmayı, "Yaptığımız ve yapmakta olduğumuz devrimlerin amacı Türkiye Cumhuriyeti halkının bütünüyle çağdaş ve bütün anlam ve biçimleriyle uygar bir toplum durumuna vardır-maktır. Devrimin temel ilkesi budur." şeklinde tanımlamıştır. Mustafa Kemal'e göre; "Muasır medeniyet seviyesine erişme ile çağdaşlaşmak için bir gönenç ortamı yaratılmak" gerekmektedir. İzmir İktisat kongresinde yaptığı konuşmasında; "Öyle bir ekonomi dönemi ki; onda ülkemiz bayındır olsun, ulusumuz gönençli olsun ve varıl olsun..." ().

Kemalist değerlerin ve Atatürkçü düşüncesinin temeli, değişmeyen çağdaşlaşma hedefidir. Bugün Ülkemizin, AB sürecinde yer almasını sağlayan. Atatürkçü düşünce yapısıdır. Bizleri, hala çoğulcu demokrasilere taşımaya çalışan, Atatürkçü düşüncenin yurtta sulh cihanda sulh ilkesidir.

Sonuç

Küreselleşmenin emrindeki post-modern yeni dünya düzeni, sosyal yapının temel kavramlarını ayırıştır-makta ve bu ayırıştırma ile birlikte modern devlet ve onun modern hukukla donatılmış görüntüsü ve değerleri de dağılmaktadır. Küreselleşmenin dayattığı yeni post modern toplum önüne çıkan her değeri kendi amaçları doğrultusunda yozlaştırmaktadır.

İnsanlığının içinde bulunduğu açık-ık yoksulluk ve karmaşa bir yandan insan değerine ilişkin tüm değerleri yok ederken, öte yandan darbe ve savaş tehlikeleri yaratmaktadır. Son dönemde yaşadığımız bu süreç çok yeni bir kırılmaya işaret etmektedir. Modern hukukun kurucu kavramlarının sınırlarının tartışıldığı bir süreçte sosyal yapının kurucu kavramları üzerinde yeni bir parçalanma ve bir ayrışmayla artık post modern darbeler gündemdedir.

Dünyanın ve ülkemizin içinde bulunduğu sosyal kırılma noktalarında ayaklarımızı kaygan zeminde sağlama almak için sağlam evrensel ilke ve değerlere tutunmaya ihtiyacımız vardır. Ülkemizin kurucu ortak akli ve iradesi olarak Kemalist ilke ve değerleri yeniden hatırlamanın tam zamanıdır. Maddi değerler için her türlü insani değeri göz ardı edebilen post modern değerler dünyasının kaypak zemininde, tutunabileceğimiz en sağlam değerlerimizden biri de Kemalist ilke ve değerlerdir.

* Kocaeli Üniversitesi

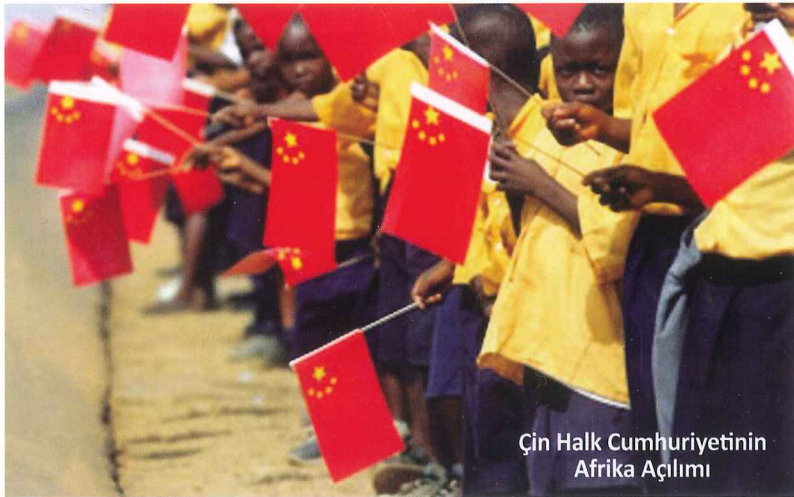
Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi.

YA RTE ULUSÇU OLURSA?

Hakan CEBECİ *

Malumunuz 6 Ağustos 1945'de Hiroşima'ya ve 9 Ağustos 1945'te Nagazaki'ye atılan atom bombaları ile tek kutuplu dünya düzeni tescillendi fakat geçen onca sene sonra tescil etkisini yitirmeye başladı. Güçlenen yeni kutupların egemen hale geliyor olması, dünya jandarmasının pek hoşuna gitmemeye başladı. Sermaye ekonomisinin sömürsünde olan doğal kaynakların artık yetersiz hale gelmesi ve emekçinin artık olup bitenin farkına varmaya başlaması, mevcut düzen ekonomisinden faydalanan dünya jandarmasının hareket mekanizmasını daraltmaya başladı.

Güçlenen ekonomilerden olan Çin ve İran, Rusya, Hindistan bloğu kaynakların paylaşımında söz sahibi olma arzusunu beraberinde getirdi. 80 darbesi ile Jandarmasının ileri mevzi komutanlığını kabul eden Anadolu'da ise dünyadaki mevcut durumun yansıması söz konusu. İleri mevzi saldırı takımı ise 36 yılın ardından aklın ve bilimin önderliğinden uzaklaştırılmış, sınırda oluşunun seneler boyunca getirdiği hareketli yaşamın kaybettiği enerjiyi, artık yeterince bulamayışı, Anadolu'da da rahatsızlıkların oluşmasına sebebiyet vermiş.

Çin Halk Cumhuriyetinin Afrika Açılımı

Güdümlü yaşam tarzı benimsetilen bir toplumda zaten enerjisini yenileme kabiliyetinden uzaklaştırılmasından kaynaklı, dışa bağımlı oluşu ve mevcut bağımlı olduğu mekanizmanın da artık onu yeterince besleyememesi, çeşitli huzursuzlukların baş göstermesine sebep oldu.

Üstelik güdümünde hareket etmesi

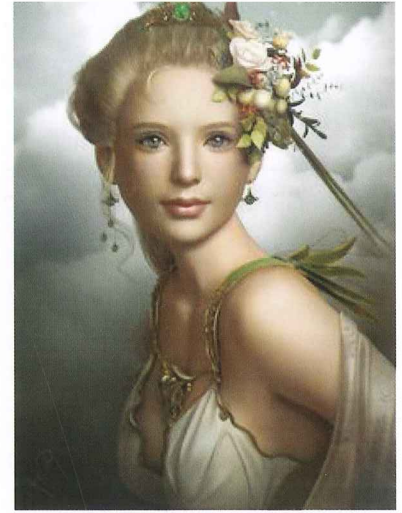
gereken kontrol mekanizmasının başının da hastalıklı oluşu, doymak bilmeyen açlık sebebi ile artık kontrol dışı hareketlerde bulunuyor olması büyük ağabeyimizi oldukça rahatsız ediyordu son 5-6 yıldır.

Doğal olarak büyük ağabeyimiz bu durumun 40 yıl önceden farkında olduğu için kendine yeni bir kafa oluşturma planlarına girmiş, hatta uygulamaya başlamıştı. İsmi tebessüm edendi yani gülen.

Yeni kontrol mekanizması o kadar kolay kurulamazdı elbet. ZAMAN gerekiyor. EĞİTİM gerekiyordu. ÖRGÜTLENME gerekiyordu. Örgütlü materyalin yönetim kademelerinde söz sahibi olması gerekiyordu ve ayrıca örgütlü kesimin söz dinlemesi gerekiyordu. Algı oluşturmak gerekiyordu. Devrimleri özümsemiş devlet çalışanlarının temizlenmesi gerekiyordu.

Program oldukça net bir şekilde Sykes ve Pickot hedefinde uygun şekilde kurgulanmış ve uygulamaya alınmıştı. Yalnız ters giden bazı noktalar vardı. Çin işleri karıştıyordu. Egemenlik alanlarının sınırlarını genişletme çabası Çin adına hep olumlu şekilde devam ediyordu. Üstelik Rusya İran ve Hindistan'da Asya'da artık daha sıkı dostluklar içerisine girmişti. Avrupa'da ise uysal bir şekilde barış ve

Ortadoğu'ya istenilen düzeni vermek için geliştirdiği radikal dini gurupların beslendiği yerden sıçramalar artık Avrupa'ya ulaşıyor, mevcut mekanizması parlak tenli göz alıcı bakışı ile dillere destan Fenikeli kızlar Europalar artık Müslümanlığı tercih eder hale geliyordu. Birde hızlı türeyenler, nüfusa artık yavaş yavaş hâkim olmaya sarışın nesli esmerleştirmeye başlıyordu. Mevcut durumda barış ve süreklilik temelli çatlayan birliğin karın ağrısı haline geliyordu.

Parlak Tenli Göz Alıcı Bakışı ile Kıtaya İsmi Verilen Europa

Mevcut durum içerisinde hareketsiz bir şekilde durumu izlemek büyük ağabeyimizin doğal olarak hoşuna gitmemiş ve tedbirler alarak girişimlerde bulunması gerekiyordu. Ne yapsam ne yapsam diye düşündü. Egemen akılları; savunmaya, hemen ileri mevzisindeki atak birliğin başladı. İleri mevzi atak birliği başkomutanı hasta. Bir gün öyle bir gün böyle açıklamalarda bulunuyor. Arada bir gömlek değiştiriyor. Terliyor. Yakın komşuları ile sıfır sorun programı uygulamaya çalışıyor. Materyal olarak kullanması gereken radikal örgütlerle duygusal bağ içine giriyor. Kendine göre hayaller kuruyor sınırlarını geliştirirsem eskisi

gibi olur düşüncesi ile daha az güçle daha fazla alanda hâkimiyet sağlıyorum diyor. Birde oraların kaynaklarından, etinden, sütünden yararlanıyorum diyor yeniden yeniden yeni Osmanlıklar diyor. Hasanım hüseynim süleymanım üç oğlanlarım di-

Birleşik Krallığın Avrupa Birliğinden Ayrılma Kararı

yor. Yetmiyor komşu ülkelerindeki mağdurları kendi bünyesine alıyor. Sağlıkla inşa edilmiş nesle; tifüs, tifo, kolera, verem gibi hastalıkları getiriyor. Neredeyse verem savaş derneklerini yeniden aktif hale getiriyor. Birde bu mağdurları uysal başlı Avrupa'ya tehdit unsuru olarak kullanıyor. Kızdırmayın kafamı zaten kaldırmadınız vizesiz seyahat yasağını açarım şimdi kapıları diyor. Yani kısacası başını ağrıttıyor büyük ağabeyimizin ve uysal başlı barış ve süreklilik temelli kıtanın.

Birde parazitleri var ileri mevzi atak komutanlığı başkumandanının. Ayaklanma çıkarıyorlar yaz aylarında. Ağaç diyorlar özgürlük diyorlar. Topçu kışlası istemem diyorlar. Mecliste her gün kavga gürültü çıkarıyorlar bunalıyorlar başkomutanı. Birde yok mu o orta doğuya yakın bölgesi, her gün bir çimdik alıyor gövdesinden yavaş yavaş sanki öç alır gibi. Sağlıklı düşünmesini engelliyor hasta başkomutanın.

Dolayısı ile Büyük ağabeyimiz duruma el atıyor. Kontrolün yeniden tahsis edilebilmesi için diyor. Birde o başkomutanın parazitlerinin söylemi ile açıklama yaptırıyor devlet televizyonundan sarışın modern lacivert takım elbiseli bir hanım efendiye 15 Temmuz akşamında. Doğudaki bazı parazitler ise bu açıklamayı duyunca şaşırıyor bizim ağızdan açıklamalar var ama bizim komutanlar zaten ihraç edilmiş, üzerlerine tarım ilacı sıkılmış, tasfiye edilmiş mevzilerinden kim yapmış olabilir? diye düşünürken küçük telefon ekranından halkı sokağa davet ediyor ileri mevzi başkumandanı. Meğerki tebensümcü maklubeçilerimiz şımarıklık yapanlar.

Mevcut kontrol mekanizması yenisinden tesis edilmeliydi büyük ağabeyim için yahut püskürtüldüğü taktirde ise ağır tahribat bırakılmıyordu. Neden mi? Ya Başkomutan yeniden 1923 felsefesine geri dönerse? Ya yeniden aklın ve bilimin önderliğinde gelişmeye üretim ekonomisine dönerse, ya enerji kaynaklarını çeşitlendirip yenilenebilir enerji kaynaklarına kendini uyumlu hale getirirse! Ya kendi enerjisini kazanmaya başlarsa! Halkını din yolu istismar eden yapıların tecavüzünden kurtarır da düşünmeye, dünyadaki gelişmelerin farkında olmaya yöneltirse! Ya birde yarım bırakılan devrimleri tamamlama çabasına girerse, ya halkı artık karbonhidratlı besinlerden uzaklaşırda proteinli vitaminli gıdalara kolay ulaşabilir haline gelirse! Ya demokrasi ile değiştirdiği devrimcilik ilkesini yeniden gündeme alırsa! Ya devletçi olursa yeniden! Ya bu gömlekleri giyerse yeniden!

Nice olur bizim halimiz der ve 40 yıldır beslediği büyüttüğü yüksek motivasyonlu eğitimler ile donattığı örgütlü güçlerini devreye sokar. Fakat bilir pilavlarla beslediği, Perşembe akşamları sohbetleri ile eğittiği mekanizmanın henüz başarılı olamayacağını çünkü henüz tam yerleşmemiştir yönetim mekanizmasının içine. Yerleşenlerde tam uyum sağlayamamıştır devranın düzenine birde tatlı gelmiştir senelerce çaba sarf ederek anca oturma sırası gelen sıcak deriden koltuklar. E zaten kaderci olarak da yetiştirilmişlerdir. Kanaatkârlardır da. Dolayısı ile erken gelen emir ile teyakkuza geçememişlerdir. Bilir sonucunu zaten büyük ağabey. Asıl amaç yön değiştirme eğilimlerine karşı tedbir almaktır veyahut savunma mekanizmasına ağır tahribat vermektir. Moral ve motivasyonu düşürmektir. Başarılı olmuş mudur? Bence oldukça başarılı olmuştur. Sadece kardan zarar etmiştir. Hasta başkomutan ve kulları ise kardan zarar kutlamaları için meydanlara çıkmışlardır. Başkomutanın finansörleri ise bu dönemde kesenin ağzını iyice açmış meydanlara gelenleri keşkülle, sütlaçla, döner ekmekle besleyip plastik kaptaki sularını ellerinden eksik etmemiştir.

Çaresiz, kinetik enerji temininde zorluk yaşayan örgütsüz muhalefet, provakatif eylemlerin zararını siyaset malzemesi haline getirmiş hasta adamın orman çiftliğindeki sarayına gitmeyeceğim demesine rağmen beyaz sıcak koltuklarında ağırlandırmışlardır. Belki de altın klozetleri bile aidiyet duygularını perçinlemek ve yeniden buraya geleceğim demek için bile ziyaret etmişlerdir. Gitmem dediği mitinglere hastanın gönlünü kırmamak için katılım sağlamışlardır.

Gelelim durum tespitinden sonuçlarımıza ve önerilerimize. Neden yazdık o kadar değil mi? Şimdi birde tutturmuşlar tebensümcü maklubeçilerin bedenini büyük ağabeyden istemeye. 'Ya zaten adam evlenmemiş. 4 kadınla evlenebileceği halde 'kadınlarla zarar vermekten korktuğum için evlenemem' demiş. Ne yapacaksınız sen bu adamın bedenini. Dünyada işte. Ha büyük ağabeyinde, ha sende ne fark edecek. Verirse o verir zaten cezasını. Senin neyine yargılama talebi falan. 'Ver de ver, illa da ver,' der. Sen otur şarkını söyle 'İstedim de vermedin hiç mi beni sevmedin'. Verse ne olur vermese ne olur? Verse ne mi olur kuşlar cikcikler. Büyüttüğü beslediği şakirtlerin başı konuşur. Ben topladığım himmetlerle senin demokratlarını da cumhuriyetçilerini de besledim. Pilavla beslemediğim yedirmedığım adam zengin etmediğim çeltik tüccarı kalmadı der.

Senatörlerinin göbeklerinin büyümesine yardımcı oldum der mi? der. Belki de 'verdiğiniz tüm emirleri yerine getirdim ne istediniz de yapmadım?' Diyeceği belgeleri bir anda damlatıcıya aktarır. Damlatıcıda dünya medyasını sarışın Asanj aracılığı ile iletirse, birde onu halkı duyarsa nice olur hali büyük ağabeyimin. Dolayısı ile vermiyorum 'Al atını yapmıyorum tımarını' da diyebilir. Daha isim bitmedi! diyebilir. Hem zaten bağırsak temizliğini de güzel yapmıyorsun kalıntıların bana yeter diyebilir. Diyebilir. Diyebilir. Ya da 'al bak sonra vermedi deme' de diyebilir. Diyebilir.

Sonuç olarak biz ne yapacağız? Bireysel olarak ne yapacağız? Grupsal olarak ne yapacağız? Kitlel olarak ne yapacağız? Sorularına yanıt vermemiz gerekmektedir. Öncelikle kinetik enerjimizi hedeflerimiz haricinde potansiyel enerjiye dönüşümünü engelleyecek mekanizmaları kurmalı ve aktif hale getirmeliyiz. Yani mevcut ilerleyici geliştirici üretimsel çalışmalarımızı arttırmalı, daha doğrusu arttıracak örgütü oluşturmamız ve çalıştırmalıyız. Daha sonra hedeflerimiz haricinde yapılan çalışmalara bu yapılanmamızı heba etmemeliyiz. Yani provakatif eylemlere tedbir alacak mekanizmalar oluşturmamız. Milli haber alma teşkilatımızı gerçekten haber alma fakat gerekli mercilere ulaştırmama durumundan çıkartılmasını önermeliyiz. Gerekirse yol haritası vermeliyiz. Gerekli tedbirleri almamız. İletişimimizi kuvvetlendirmeliyiz. İvedilikle kuvvet kazanılacak faaliyetlerde bulunmalı ve mevcut kütlemizi yol olarak ilerletmeliyiz. Ortaya çıkan işleri güce dönüştürmeliyiz. Kısa vadede ise Türk Silahlı Kuvvetlerinde yaşanan tahribatın onarılması için bireysel olarak tanıdığımız asker ve subayları arayarak moral ve motivasyonunu yüksek tutacak cümleler kurabiliriz. Grupsal olarak kışlalara ziyaretlerde bulunabiliriz. Kitlel olarak T.S.K. lehine geliştirdiğimiz söylemleri halka yayabiliriz.

Biz çok şey yapabiliriz.

Kaynaklar

Şekil 1. <http://www.6kilo.com/the-silliness-of-china-in-africa/> Erişim tarihi 07.08.2016

Şekil 2. <http://www.decanter.com/wine-news/brexit-wine-mean-for-fine-wine-306305/> Erişim tarihi 07.08.2016

Şekil 3. <https://ctcmthsofancientgreece.wikispaces.com/The+Earliest+Heroes> Erişim tarihi 07.08.2016

* Ziraat Yüksek Mühendisi
Atatürkçü Düşünce Derneği
Erzurum Şube Başkanı

ADD ANTALYA ŞUBESİ 30 AĞUSTOS'U COŞKUyla KUTLADI

ADD Antalya Şubesi 30 Ağustos Zafer Bayramı'nda büyük bir buluşma gerçekleştirdi. Halkın yoğun katılımıyla gerçekleşen etkinlikte

ADD Antalya Şube Başkanı, yaşanan terör olaylarının ve darbenin girişiminin Cumhuriyet'in kuruluş ilkelerinden ayrılmış olmanın getirdiği bir sonuç olduğunu belirterek çözümün Atatürk'ün 6 İlkesine, Lozan Antlaşması'nı imzalayan iradeye, ulus devletimize, parlamenter sistemimize ve Atatürk'ün cumhuriyetine sahip çıkmaya devam etmek olduğunu söyledi.

ADD AYDIN ŞUBESİ ŞEHİT VE GAZİLERİ UNUTMADI

ADD Aydın Şubesi 19 Eylül Gaziler Günü'nde ülkemizi emperyalistlerin ve yerli işbirlikçilerin elinden kurtaran ve bizleri bağımsız, demokratik ulus devletimize taşıyan başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere bütün gazi ve şehitlerimizi andı. Basın açıklamasında ADD Aydın Şubesi Başkanı Günver Güneş, vatana sahip çıkmak için öncelikle şehit

ve gazilerimize sahip çıkmak gerektiğini belirterek, "Atatürkçü Düşünce Derneği olarak Atatürk'e mareşal rütbesi ve gazi unvanının verilisinin yıldönümünde bölünmez bütünlüğün ve ulusal birliğin korunması uğruna girişilen mücadelelerde gazi unvanı alan kahramanları bugün bir kez daha şükran ve minnet duygularımızla anıyoruz." dedi.

ADD ESKİŞEHİR ŞUBESİ LOZAN ANTLAŞMASI'NIN 93. YILINI COŞKUyla KUTLADI

ADD Eskişehir Şubesi'nin öncülüğünde birçok demokratik kitle örgütü Lozan Antlaşması'nı kutlamak amacıyla Vilayet Meydanı'nda çelenk sunumu yaptıktan sonra katılımcı kuruluşlar adına ADD Eskişehir Şube Başkanı Dr. Azmi Kerman konuşma yaptı. Kerman konuşmasında, Lozan Antlaşması'yla birlikte Türkiye'nin saygın devletler arasında yer aldığını ve bağımsızlığın güvencesi olduğu

belirtmiştir. Kerman konuşmasının devamında " Lozan Antlaşması'nın sağladığı kazanımlar bugün ciddi tehditlerle karşı karşıyadır. Dün olduğu gibi bugün de Lozan'ı içine sindiremeyen uluslararası güçler ve çıkar çevreleri Sevri hortlatarak ülkemizi bölmeye istemektedirler." diyerek Lozan Antlaşması'nın Türkiye'deki ulusal bütünlüğünün koruyucusu olduğunu vurgulamıştır.

ADD ESKİŞEHİR ŞUBESİ 30 AĞUSTOS'U KUTLADI

ADD Eskişehir Şubesi'nin öncülüğünde ve pek çok demokratik kitle örgütünün katılımıyla 30 Ağustos Zafer Alayı gerçekleştirildi. Büyük bir coşkuyla geçen Zafer Alayı'na binlerce vatandaş katılarak Atatürk'e, şehitlerimize ve gazilerimize sahip çıktı.

ADD ADALAR TEMSİLCİLİĞİ LOZAN ANTLAŞMASI'NIN 93. YILINI KUTLADI

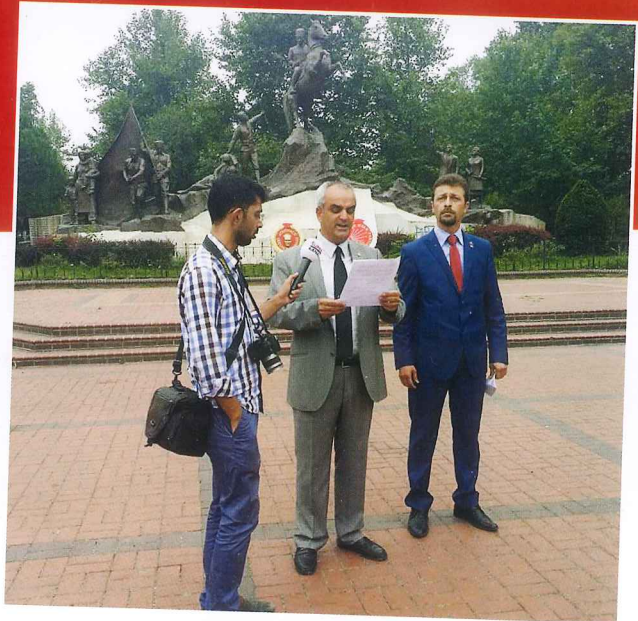
ADD Kütahya Şubesi öncülüğünde 30 Ağustos'ta yapılan meşaleli yürüyüş, demokratik kitle örgütlerinin, siyasipartilerinvehalkınoğunkatılımıyla gerçekleştirildi. Cumhuriyet Caddesi'nde gerçekleştirilen yürüyüşte saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın ardından ADD Kütahya Şubesi Gençlik Kolu üyeleri Bursa Nutku'nu okudu, marşlar söyledi. ADD Kütahya Şube Başkanı Ruhsen Kumdalı yaptığı konuşmasında : "30 Ağustos' la birlikte kurulan çağdaş bir meclis ve çağdaş bir ülke bizleri bu

günlere getiren büyük bir coşkunun ifadesidir. Bu coşku, milletin ve askerin el ele verdiği, gönülle birlik olduğu bir bütünleşmenin ifadesidir. 30 Ağustos, çağdaş ve laik dünyayla kaynaştığımız yeni bir dünya görüşünün adıdır. 30 Ağustos, " Yurtta Sulh, Cihanda Sulh" sözcüklerinin anlam kazandığı bir TOPLUMSAL BARIŞ hareketinin adıdır. 30 Ağustos, büyüyen, gelişen, sanayileşen ve dünyada BEN DE VARIM diyen bir ülkenin hamlelerin adıdır." dedi.

ADD İNEGÖL ŞUBESİ 30 AĞUSTOS ZAFER BAYRAMI'NDA ATATÜRK ANITINA ÇELENK BIRAKTI

ADD İnegöl Şubesi öncülüğünde gerçekleşen törene CHP ilçe örgütü ve Vatan Partisi katıldı. Törende konuşma yapan ADD İnegöl Başkanı, "Esnafın, sanayicinin, köylünün, turizmcinin, iş adamının, işsiz ve emeklinin yarınlarını göremez olduğu bugünün koşullarında kutlamak zorunda olduğumuz 30 Ağustos, umarım ki bizi bu karanlıktan çıkartacak mucizeye verilecek isim olsun. Her şeye rağmen, kurtuluşumuzun destanı hepimize iyi bir gelecek ve mutlu günleri yaratmak için bir ilaç ve şifa olsun. Yine biz kazanacağız. Türkiye tam bağımsız olacak. Yaşasın Cumhuriyet!" dedi.

ADD GÖLCÜK ŞUBESİ 30 AĞUSTOS'TA ALANLARDAYDI

ADD Gölcük Şubesi'nin halkın yoğun katılımıyla 30 Ağustos'u kutladı. Yürüyüşün ardından konuşma yapan ADD Gölcük Şube Başkanı İsmet Bucak, 30 Ağustos'ta zaferle taçlanan ulusal bağımsızlık savaşımızın tüm mazlum ülkelere örnek olduğunu ve bağımsızlığın kazanılmasıyla birlikte başlatılan

Anadolu aydınlanmasının Cumhuriyet'in temeli olduğunu belirterek, "15 Temmuz'da FETÖ 'ye bağlı guruplar tarafından dış destekleme yapılan darbe girişimini Türk silahlı kuvvetleri üzerinde Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'nin Üniter, Liak yapısına yapılmış olarak kabul ediyor ve kınıyoruz." dedi.

ADD YAHYAKAPTAN ŞUBESİ 30 AĞUSTOS'U NAZIM HİKMET ŞİİRLERİYLE KUTLADI

ADD Yahyakaptan Şubesi öncülüğünde 15 demokratik kitle örgütünün katılımıyla 30 Ağustos'u kutladı. Düzenlenen etkinlikler kapsamında gerçekleştirilen 30 Ağustos Zafer Alayı'ndan sonra Yahyakaptan Amfi Tiyatro'da Özge Ulutaş Nazım Hikmet'in Kuvayı Milliye Destanı'nı okudu ve yöresel sanatçımız Fehmi Çaçan müzik dinletisi sundu.

ADD TEKİRDAĞ ŞUBESİ LOZAN ANTLAŞMASI'NIN 93. YILINI KUTLADI

ADD Tekirdağ Şubesi tarafından düzenlenen Lozan Barış Antlaşmasının 93. yılında "Hedef Lozan" basın açıklamasına; Milletvekili Sn. Faik ÖZTRAK, Büyükşehir Belediye Başkanı Sn. Kadir ALBAYRAK, Süleymanpaşa Belediye Başkanı Sn. Ekrem EŞKİNAT, Büyükşehir Belediye Başkan Vekili Sn. Münir KARAELİ, Belediye Başkan Yardımcıları ve Meclis Üyeleri başta olmak üzere; CHP, DSP, Vatan Partisi, Bağımsız Türkiye Partisi, Ziraat Mühendisleri Odası, Ağaç İşleri ve Madeni Eşya Esnaf Odası, Eğitim-İş, ÇYDD, Türk Kadınlar Birliği, Emekli Öğretmenler Derneği'nin, şube üyelerimizin ve yurttaşlarımızın katılımı ile görkemli bir şekilde kutlandı.

Dünden Bugüne Eğitim 1920 - 2012

Eğitime Can Verenler

Prof. Dr. Mahmut ADEM

ATATÜRKÇÜ'NÜN EL KİTABI

SAMİ N. ÖZERDİM

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ YAYINI

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

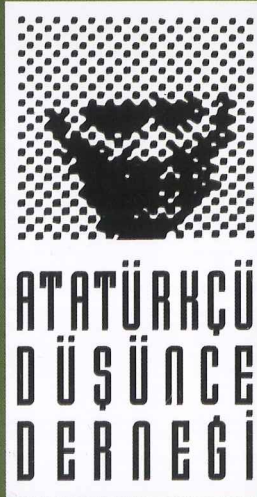
YURTTAŞ İÇİN MEDENİ BİLGİLER -ATATÜRK'ÜN DEMOKRASİ DERSLERİ-

Özleştirme ve Sunuş: Prof. Dr. Özer OZANKAYA

VATANDAŞ İÇİN MEDENİ BİLGİLER

M. Kemal

MİLLİYETÇİLİK

Prof. Dr. Türkkaya ATAÖV

ANITKABİR'DEN SESLENEN ATATÜRK

Sunuş yazısı ve günümüz Türkçesine uyarlayan:

Prof. Dr. Özer OZANKAYA

25 SORUDA ATATÜRK DEVRİMİ

Prof. Dr. Sina AKŞİN

ATATÜRK VE TAM BAĞIMSIZLIK

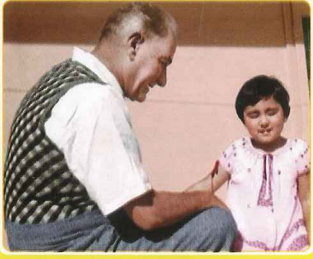
PROF. DR. MUAMMER AKSOY

ADD

ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

"ATATÜRK ANLATIYOR"

1. KİTAP

ÇOCUKLUĞUM

"ATATÜRK ANLATIYOR"

2. KİTAP

MUSTAFA KEMAL OLUYORUM

"ATATÜRK ANLATIYOR"

3. KİTAP

ÜLKEM ZOR DURUMDA BENİ BEKLER

"ATATÜRK ANLATIYOR"

4. KİTAP

YURDUMU KURTARMALIYIM

"ATATÜRK ANLATIYOR"

5. KİTAP

ÇAĞDAŞ BİR ÜLKE KURUYORUM

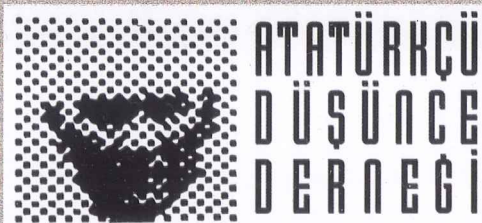

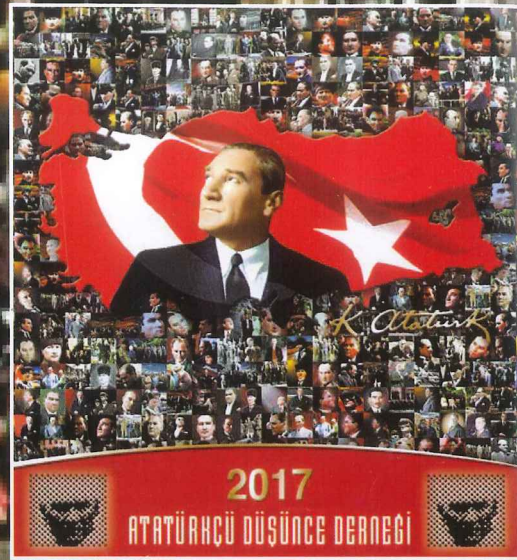
"ATATÜRK ANLATIYOR"

6. KİTAP

SİZLERLE YAŞIYORUM

2017

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

2017
Cep Defteri

ATATÜRKÇÜ
DÜŞÜNCE
DERNEĞİ

2017
Ajandası

ATATÜRKÇÜ
DÜŞÜNCE
DERNEĞİ

2017

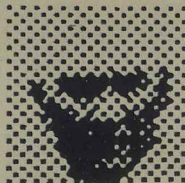
ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

*Tatil Günlerinin Değiştirilmesi
(27 Mayıs 1935)*

ATATÜRKÇÜ
DÜŞÜNCE
DERNEĞİ

Kardos
İlke ve Devrimleriyle
K. Atatürk

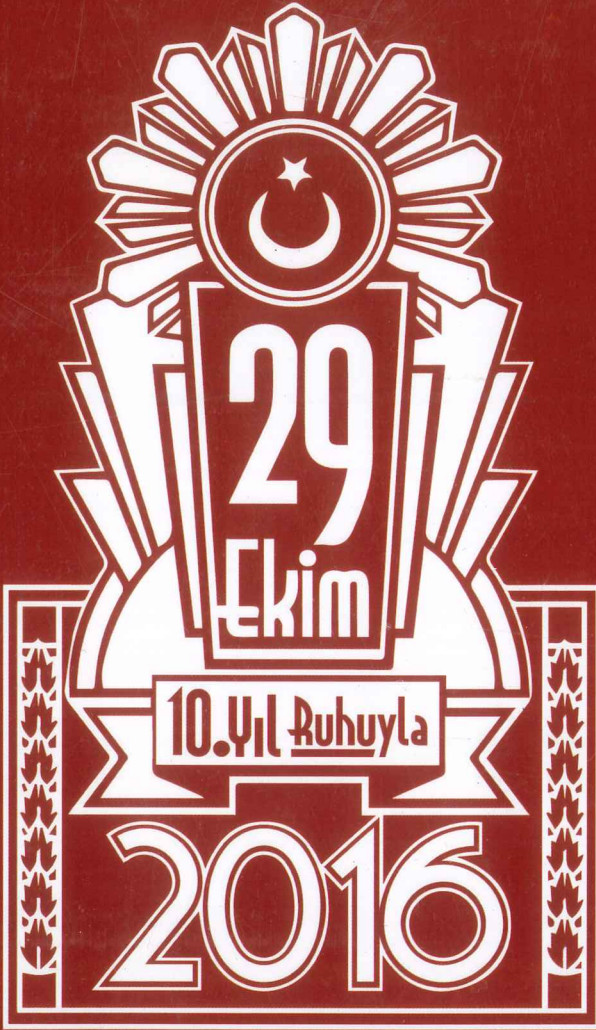
ATATÜRKÇÜ
DÜŞÜNCE
DERNEĞİ

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

CUMHURİYETİMİZ DEĞERLİDİR

Cumhuriyetin Değerlerini Geleceğe Taşıyoruz

KARTAL

Op. Dr. Altınok ÖZ
KARTAL BELEDİYE BAŞKANI

